

ကျောက်စာ

မှော်စားဖိုမှော်စားမ

ကတိသိမ်း

စာမူ ခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၀၂၇/၉၄(၁၁)
မျက်နှာပုံး ခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၉၃၄/၉၄(၁၁)

ထုတ်ဝေခြင်း

ပထမအကြိမ်

၁၉၉၄ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ

အုပ်ရေ

၅၀၀ အုပ်

တန်ဖိုး

သုံးဆယ်ကျပ်တိတိ

ရဲမာန်အောင်

‘မှော်စားဖို မှော်စားမ’

စာစဉ် ၂ (ဇာတ်သိမ်း)

ဖြန့်ချိရေး

ဖွေဗိုးဆောင်း

စာပေ
အမှတ် ၇၂-၆ လမ်းရှန်ကန်မြို့
မာတိကီသေတ္တာအမှတ် ၁၁၈၄
ဗဟိုဘဏ်ကုန် ငါးရန်ကုန်မြို့

နဂါး

စာပေ

အထက်မြန်မာပြည် ဖြန့်ချိရေးမန္တလေး

လွင်စာဝေ

အမှတ် ၁၅/၁၃၈၁.၆ လမ်း

တောင် ၄ မြို့

ရန် ၂၁၇၅၅

(၇၃)

မိုးကြိုးပန်းနှင့် ဝေးရသူ

စီလင်ရှုတစ်ယောက် မိုးကြိုးပန်းကလေးများကို မြင်ဆေး
တိုင်း ရင်ထဲ၌ ဆုံးရှုံးမှုတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသလို ခံစားရ
သည်။

ချူယိုကို ဘယ်အရပ်သို့ ပြေးပြီလဲ။

ခက်သည်က ချူယိုကို နေထိုင်သော ဇာတိကို သူမသိရ
သော ကိစ္စသာဖြစ်၏။

သူမနှင့် ဆုံစဉ်၊ ခဲရပုံ၊ နှင်းတောင် ဘူးဘူးဝံထံတွင်
ဆေးကုသပေးခဲ့ပုံနှင့် ငွေကြိုကြွာ ဝမ်စနိုးစံ၏ အတူအညီ

နှင့် ဆေးဝါးကုသပေးနေစဉ် အထင်အမြင် လွဲမှား၍ ထွက်
ပြေးသွားကြောင်း သိရှိပုံတို့ကို မေ့မရနိုင်ခဲ့။

ချူယီကို သူ့အပေါ် တစ်ဖက်သတ် မေတ္တာမျှနေ
ကြောင်းကို သိရှိပြန်သည့်အခါ နှလုံးသားထဲမှ တဖြည့်ဖြည့်
ခံစားရပြန်သည်။

သူ၏ အဖြစ်ကို မြင်တွေ့နေရသည့် ငွေကြေးကြောဝမ်လန်း
စံပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတတ်စမြဲ ဖြစ်၏။

‘ချူယီကို ရွဲထုတ်တိုင်းကို ငါလဲ စုံစမ်းနေတာပါပဲ။ အခု
ထိတော့ သူ့ဘယ်မှာ ရှိတယ်ဆိုတာ မသိနိုင်သေးဘူး။ ဒါပေ
မယ့် သူ့ကို မတွေ့တွေ့အောင် ရှာဖွေ လိုမယ်ဆိုတာတော့ ငါ
သိထားပါတယ် စီလင်ရှု’

ဟုတ်အယ်... ဝမ်။ အခုဆို သူ့ဘယ်လောက် အဝေးမှာ
ခံစားနေရမလဲ။ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ။ အပ်စိုက် ပညာနဲ့
ဖောက်ထုတ်ခဲ့ရတဲ့ အဆိပ်သွေးတွေဟာ ဘယ်မှာ ကုန်သေး
လို့လဲ ဝမ်မယ်’

စီလင်ရှုက စိုးရိမ်သော လေသံနှင့် ဝမ်အား ချူယီကို
နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောပြနေပြန်သည်။

‘ငါ နားလည်ပြီးသားပါ စီလင်ရှုရယ်။ သမားတော်
ထိုင်းဟာ ကိုယ့်လူနာအတွက် အသက်ရှင်စေချင်တဲ့ လူချည်း
ပါပဲ’

‘ငါ ဒီလိုသဘောနဲ့ ပြောလိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး ဝမ်’

စီလင်ရှု သူ့ စံစားပုံများ သွားကြောင်း သိလိုက်၍ ချက်ချင်း
သူ့ အမှုအရာကို ပြောင်းလဲပစ်လိုက်ရင်း ဝမ်ကျေနပ်ရန်ပြော
ဆိုလိုက်၏။

နှင့်ရှင်ထဲမှာ သူ့အတွက် ကယ်လောက်ထိ ပူလောင်
စွာ ခံစားနေရမယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်ဟယ်။ အခု ကိစ္စမှာ
လဲ မသေသေချာချာစဉ်းစားကြည့်ရင် သူ့ ဘာကြောင့်အထင်
လွဲသွားတယ်ဆိုတာ ရှင်းနေတာပဲ’

ပွင့်လင်းစွာ ပြောဆိုတတ်သည့် ဝမ်ကြောင့် သူ အနေခက်
လှ၏။

နှင်းတောင် တွားတွားစုံထံ ပညာသင်ကြားကတည်းက
ဝမ်က တခြားသူများနှင့် လုံးဝမတူခဲ့။

အကြင်နာတရားနှင့် ဓာနာဇာတ်မှု အပြည့်အဝရှိကြောင်း
ကို သူ့သိရှိနားလည်ပြီး ဖြစ်၏။

တစ်ခါတစ်ရံ ပြင်းထန်စွာ လေ့ကျင့်မှုကြောင့် အနာ
တရ ဖြစ်သည့်အခါ သူ့က ယုယ ကြင်္ခာစွာ ပြုစုပေးတတ်ပြီး
လေ့ကျင့်မှု ပျက်ကွက်ခဲ့သော နေ့ရက်များအတွက် သူ့ထံ
တွင် တစ်ဆင့် ပြန်လည် သင်ကြားခဲ့ရသည်။

ဝမ်က သိုင်းညွှာကို သူ့လို ရည်ရွယ်ချက်ကြီးမားစွာ
လေ့ကျင့်လာသူ တစ်ယောက်သာဖြစ်သည်။

မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်ပေမယ့် ယောက်ျားလေး
များပင် အပင်ပန်းခံ မလုပ်နို် သည့် ကျင့်စဉ်များကို စစ်က
စိတ်ပါဝင်စားစွာ လေ့ကျင့်နိုင်သည့်က အံ့ဩစရာပင်
ထောင်းလှပသည်။

မလှပသည့် ဘဝ၌ အတိတ်၏ နာကြည်းချက်၊ ဧကရာဇ်တစ်ခု
တော့ ရှိလိမ့်မည်ကို သူသိ၍ မေးမြန်းကြည့်သော်လည်း သူ့စာ
ပြောပြနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့။

အထီးကျန်ဆန်လွန်းသည့် သူ့ဘဝလေးကို ဘယ်လိုမှ
ဖြည့်ဆည်းမပေးနိုင်ရှာသဖြင့် သူ့ အထူးပဲ ဝမ်းနည်းမိ
သည်။

ထိုကိစ္စကို ဝမ်းက မသိမဟုတ် သိသည်။
သို့ပေမယ့် မျှီသိပ်နိုင်ခြင်း တစ်ခုက သူ့၌ သူများထက်
ကို ပိုလှသည်။

ငါ သူ့ ရဲ့ မိုးကြိုးအဆိပ်တွေ ကုန်သွားအောင် အခု
ကုသလို့ရနေပြီ။ နှင့်ဘက်ကသေ သူ့ကို မတွေ့တွေ့အောင်
ရှာဖွေဖို့သာ တာ နံ့ယူစေတော့

သမားစော် တစ်ယောက်လိုလူနာအတွက် ဝတ္တရားပျောက်
ပြောဆို ထွက်ခွာသွားသည့် ဝမ်းကို ဝေးကြည့်ရင်း တွေ့စေ့စွာ
ရပ်တန့်နေမိသည်။

ဝမ်းက သည်အချိန်အထိ ဟန်ဆောင်စောင်းနေဆဲ ဖြစ်
သည်။
သူ၏ ဂရုစိုက်မှုက ချူယီကို အထင်လွဲရလေခက်အောင်
သူ့ အပေါ် ပိုလွန်းနေမှန်း သိသာလှ၏။

ဝမ်းက သူ စိတ်ချမ်းသာဖို့အတွက်ဆို ဘာမဆို လုပ်ပေး
ဝံ့သောသူသာ ဖြစ်၏။

သူ့ အနေနှင့် စောင်နှမလို သဘောထားတတ်မှန်းကို
ဝမ်းက နားလည်သဖြင့် အရာရာကို စောင့်စည်းတတ်စဉ်

သိက္ခာတရားနှင့် သူ့ အပေါ် အခင်အမင်မပျက် နေထိုင်ခဲ့
တာ ကြာခဲ့လေပြီ။

* * *

ချူယီကို အမြဲထိုင်နေတတ်သည့် ကျောက်တုံးပြုလေး
အား မြင်လိုက်ရသည့်အခါ ရင်ထဲ လွမ်းသလိုလို ခံစားလိုက်
ရသည်။

လူနာတစ်ယောက်အနေနှင့် ခြောက်လအတွင်း သေဆုံးရ
မည်ကို ကျိန်းထေသိရှိသည့်အခါ သူ၏ နောက်ဆုံးအချိန်လေး
အတွက် မည်သို့ စီစဉ်ခဲ့မည်နည်း။

ချူယီကိုကလည်း လျှို့ဝှက်နိုင်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်
ကြောင်း သူ ကောင်းစွာ နားလည်ထားပြီးဖြစ်၏။

သူနှင့်အတူ ရက်ပေါင်းအတော်ကြာကြာ နေထိုင်လာခဲ့
အောင်လည်း သူ့ အကြောင်းကို မေးမြန်းစဉ်အခါ သူ့ ဘဝ
လေးကို ဖုံးကွယ်၍ စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းပစ်တတ်
သည်။

သူ့ အနေနှင့် ချူယီကိုနှင့်ပတ်သက်၍ တောထဲမှ အယ်
ဆင်ခဲ့ရသော်လည်း သူ့ ဘဝအမှန်ကို သေဆုံးရ။

သူ့ဘယ်ကံနည်း။

သူ့အား တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းအရာက မရိပ်
တစ္ဆေ ခြောက်လှန့်နုမုန်းကို အနည်းငယ်တော့ ရိပ်စား
မိသည်။

ချူယီကိုက အတိတ်ကို မေ့လျော့နေဟန်အောင်ရှု
ဘယ်လိုပင် နေကာမူ သူ့မျက်ဝန်း၌ ဖျောက်ဖျက်မရနိုင်
သော နာကြည်းခြင်း အရိပ်အယောင်များက အမြဲလိုလိုယင်
ဟပ် ပေါ်လွင်နေသည်။

သူမ မည်သူ့အား အဘယ်ကြောင့် နာကြည်းနေရ
သနည်း။

ချူယီကိုအား ဖွင့်ဟပေး ချင်လှပေမယ့် သူမမေ့ဖြစ်ခဲ့
ကွယ်ဝှက်ထားသော ဘဝကို ရှာဖွေတွေ့ရှိရန် ခက်ခဲ
ခက်နဲလှပေစွာ ဆိတ်ငြိမ် အေးချမ်းလှသည့် နေရာသားက
အတွေးကို ပို၍ ပျံ့လွင့်စေသည်။

ကျဉ်းမြောင်းသည့် မြက်ခိုင်းပင်များ ပေါက်ရောက်သော
လမ်း ကလေးအတိုင်း ဖြတ်သန်းလာသည့်အခါ သစ်ပင်ကြီး
များ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်သည့် နေရာသို့ ရောက်ရှိလာ
ခဲ့၏။

အပင်ကြီးများပေါ်မှ အရွက်ချင်း ထိခတ်သံကို ကြား
လိုက်ရသလို ထင်မိရုံမက တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ကူးယှက်ပျံ
သန်းသွားသော ငှက်ကလေးများကို ကြော့လိုက်ရလျှင် ဘယ်
ဆီကို ပြေးရှောင်ပုန်းနေမုန်း မသိသော ချူယီကိုအား
လွမ်းဆွတ်စမ်းတမူက ပိုလှာသည်။

မိုးကြိုးပန်းကို အန္တရာယ်ကြောက်စရာ အောင် သူကြိုး
ပမ်း ရှာဖွေနေစဉ် ချူယီကိုတစ်ယောက် သူ့အား မျှော်
လင့် စောင့်စားနေရှာပေလိမ့်မည်။

သူ၏ အသက်ရှင်ရုံမျှသာမဟုတ်ဘဲ သူမထံတွင် မျှော်လင့်
ချက်တစ်ခုတော့ အခိုင်အမာ ရှိနေမှာ သေချာလှ၏။

အခုတော့ အရာရာအားလုံး ဝေးကွာခဲ့ရလေပြီ။

သူ၏ စိတ်ထဲ၌ ချူယီကိုအား တစ်နေ့တွေ့ရမည်ဟု စိတ်
ချယုံကြည်ထား၏။

ဝီပါသော်လည်း သူ့ အသက်ရှင် နေထိုင်ခွင့်ရသည့်
ခြောက်လအတွင်း တစ်ခုအတွင်း သူမကို ရှာဖွေမှု တွေ့ပါ
မည်လားဟု စိုးရိမ်စိတ်ကြောင့် ရင်ထဲ မတည်မငြိမ် ဖြစ်ခဲ့ရ
၏။

သူ့ကိုယ်တိုင် စွန့်စားယူဆောင်လာသည့် မိုးကြိုးပန်းက
လူတစ်ယောက်၏ အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်ပါသည်လား။

သူစဉ်းစားရင်း ကြိုးကြာ ဝမ်းလန်းစိတ်သို့ လှည့်ပြန်လာ
ခဲ့သည်။

ဝမ်းက တောဝေဝေးမောစွာ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာသည့်
သူ့အား လွမ်းကြည့်လိုက်ရင်း...

ထုံးစံအတိုင်း ကျောက်ဖြူတောင်ကုန်းက ပြန်လာတာပဲ
ဟုတ်လား စီလင်ရှူ

ဟုတ်တယ်... ဝမ်း ဝါ အဲဒီနေရာလေးကို ရောက်တိုင်း
သူ့ကို အမြဲအတိရနေမိတယ်။ ဒါကြောင့် အလွမ်းပြော
ခဲ့တာလေ

သူက ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ရိုးသားစွာ ပြောလိုက်သဖြင့်
စမ်က ပြုံးလိုက်၏။

ဝမ်၏လက်ထဲမှ မိုးကြိုးပန်းဝတ်ဆံ တချို့ကို တွေ့လိုက်
ရ၏။

‘ဘာလုပ်မလို့လဲ ဝမ်’

‘ဝါလဲ နင့်လိုပဲ သူ့ကို သတိရလို့ ပြန်လာရင် အဆင်သင့်
ကုသနိုင်အောင်လို့ ဆေးဖော်တော့မလားလို့’

‘ကောင်းတာပေါ့ ဝမ်၊ ဝါလဲ မနက်ကစပြီး သူ့ကို
မတွေ့တွေ့အောင် ရှာဖွေ စိတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီဇေ’

‘နင့်ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း အောင်မြင်ပါစေလို့ ဝါဆု
ထောင်းစနပ်မယ် စီလင်ရှုရယ်’

စီလင်ရှုက လေးနက်စွာ ပြောဆိုလိုက်သည့် ဝမ်၏စကား
သံအား ကျေးဇူးအင်ရှိစွာ တုံ့ပြန်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ချူယီကို၏ဝေဒနာ

ချူယီကို၏ ရောဂါဝေဒနာက တစ်နေ့တခြားပို၍ပင်
ဆိုရွားကာ လာခဲ့လေသည်။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲ၌ အင်အားယုတ်လျော့နေသဖြင့် တောင်ငှေး
တစ်ချောင်းကို အားပြု လျှောက်လာရသည်အထိ မျက်နှာ
များ ပြူရော်ဇာသည်အထိ သွေးမရှိတော့သလို အရောင်
ပြောင်းလာခဲ့သည်။

ငွေကြိုးကြာ ဝမ်လန်းစံထံတွင် နေခဲ့စဉ်က သွေးဆိုး
များဟု ဖောက်ထုတ်ပစ်ခဲ့ရသဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ဖောက်

ပြန်မှု လုံးဝမရှိ စလောက် နေသာထိုင်သာ ရှိခဲ့သော်လည်း
ယခုအခြေအနေ၌ သူမအား ပြုစုကုသပေးမည့်သူ မရှိ။
အားပေးပေး တစ်ယောက်တည်းမှ မရှိ။

သူမတစ်ယောက်တည်း ကျိတ်မှိတ်စွာ ခံစားရင်း ဖခင်
၏ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အိမ်၌ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေ
ထိုင်ခဲ့သည်ပင် နှစ်လကြာမြင့်ခဲ့လေပြီ။

သူ နောက်ထပ်လောကကြီးအတွင်း ဆက်လက်နေထိုင်
ခွင့် လေးဖာသာ ကျန်ရှိတော့သည်။

ဝမ်းနှင့် စိလင်ရှူတို့ လူ့အပေါ်တွင် မေတ္တာ စေတနာ
အပြည့်အဝ ထားရှိကြောင်းကို အားဝေးမှာ နေရာမှ ပို၍ နား
လည်ခွင့် ရခဲ့သည်။

သူ ဤအရပ်သို့ ရှောင်ပြေးမလာချင်သော်လည်း သူတို့
နှစ်ယောက်အတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်လို၍ တစ်နေ့
ကျေးဇူးကန်းရာရောက်မည်ကို စိုးသဖြင့် စွန့်စား ထွက်ပြေး
လှည့်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

သူမ တစ်နေ့ မုချသေရမည်။
သေဆုံးမည့် ကာလတစ်ခုကိုလည်း လက်ချိုး ရေတုတ်
ခန့်မှန်းလျှင်ရနေခဲ့လေပြီ။

သည်လိုအချိန်မျိုးတွင် သူမ တားမြစ်နေသည့်ကြားက
မိုးကြိုးသောက်သို့ ဇွတ်အတင်း ထွက်ခွာသွားသည့်စိလင်ရှူကို
နားမထည့်နိုင်သလို ဖြစ်ရခြင်း။

စိလင်ရှူအနေနှင့် သူ့အပေါ် မေတ္တာတရား စည်မျှ
ကြီးမားကြောင်းကို လက်တွေ့ပြသသွားခဲ့လေပြီ။

မိုးကြိုးတောင်၌ အန္တရာယ် အားလုံးကို ဖြတ်ကျော်
နိုင်ပါစေဟု စိလင်ရှူအတွက် သူမ ဆုတောင်းခဲ့မိသည်။

အကယ်၍သာ ဝေဠုကြိုးကြာ ဝမ်းလန်းစံထံသို့ စိလင်ရှူ
အရောက် ပြန်လာနိုင်ခဲ့ပါလျှင် အကြောင်း စုံတော့
သိလောက်ပြီ။

ထိုအခါ သူ၏ရင်ထဲ၌ မည်သို့ ခံစားရလေမလဲ။
သူမအနေနှင့် စိလင်ရှူအကြောင်းကို တွေးမိတိုင်း စိတ်ထဲ
ကြေကွဲစွာ ခံစားနေရသည်။

သူမ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်လာမှန်းကိုသာ စိလင်ရှူ
သိလျှင် နာကြည်း မှန်းတီးသွားမှားသော သေချာသည်။

မှော်စားမအကြောင်းကို ခေါင်းထဲသို့ ရောက်လာလေ
တိုင်း အတတ်ပညာတစ်ခုကြောင့် သေဆုံးခဲ့ရသည်ပေပေ ကို
လွမ်းဆွယ် သတိရမိသည်။

သူမ ပေပေ အတွက်ကို လုံးဝ တာဝန်မကျနိုင်သေး။
စိတ်က သိစေလို ခိုင်မာလှပေမယ့် လူက မစွမ်းသာနိုင်
သော အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိနေသဖြင့် အရာရာကို အရှုံး
ပေးနေသည်ကလွဲ၍ တခြားမရှိနိုင်တော့။

မှော်စား ဝှက်သားထည့်နေရာသို့ သူမ ရောက်အောင်
သွားချင်သည်။

မှော်စားကို အနက်ရောင် သိုင်းသမားများလက်ထဲသို့
ရောက်မသွားအောင် စိလင်ရှူအားပေးအပ်၍ သိုင်းလောက
ထဲ၌ ကာကွယ်ခိုင်းစေချင်သည်။

ပေပေ သေဆုံးခဲ့သည်။

ဟိုက်ချိန် သေဆုံးခဲ့သည်။

မကြာမီ သုမလည်း သေဆုံးရပေတော့မည်။

သို့ပေမယ့် အားလုံးစာ မှော်စားအတွက် သစ္စာရှိစွာ
အာဇာနည်ရင်း လောကထဲမှ စွန့်ခွာခဲ့ရသူများပင် ပြစ်
သည်။

သုမထို့ ပျောက်ကွယ်သွားသည့်နောက် သိုင်းဇောကထဲ
တွင် မကောင်းသူပယ် ကောင်းသူကယ်ဖို့ မှော်စားနှစ်ချောင်း
ကို တာဝန်ကျေစွာ ကျန်ရစ်ခဲ့စေချင်လှသည်။

ထိုအခါ ရည်ရွယ်ချက်ကြီးမားစွာ အပင်ပန်း ဆင်းရဲခံ
ပန်တီးဇာခဲ့သည့် ပေပေ၏ စိတ်ဆန္ဒအားလုံး သိုင်းဇောက
ကြီး တစ်ခုလုံးထက် များစွာ မြင့်မြတ်မှန်ကန်ရာ ရောက်လာ
လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားမိသည်။

သုမ အတွေးထဲ၌သာ သံဆရာလည်နေမိပြီး စိတ်သွား
တိုင်း ကိုယ် မပါနိုင်သောအဖြစ်ကို ပြန်လည် တွေးတော
ဆင်ခြင်မိသည့်အခါတိုင်း အားငယ်စိတ်တို့က လွမ်းမိုးချင်
သလို ပြစ်လာခဲ့၏။

ထို ရက်ပိုင်းအတွင်း သွေး အဆိပ်တို့က မည်မျှ ပျံ့နှံ့
နေသည်ကိုမသိ၊ ဝေဒနာက ဆိုးဆိုးရွားရွားထို ခံစားနေရ
သည်။

ခြေလက် အင်္ဂါတို့ အနည်းငယ်ရောင်ကင်းစပြုလာသည်။
ကျောပြင်တစ်ခုလုံး တဆစ်ဆစ်နှင့် ပိုမိုများ ကောင်များက
ဝိုင်းကိုက်နေသလို နာကျင် ကိုက်ခဲစပြုလာပြီ။

သု ခံစားနေရသည့် ဝေဒနာများကို တခြားလူ မသိစေ
ချင်၍ တစ်ယောက်တည်းသာ ကျိတ်မှိတ် ခံစားနေရရှာလေ
သည်။

(၄၅)

နှင်းခင်းတစ်လက် အပေ့ဆက်

ဝိလင်ရှု မြင်းတစ်စီးဖြင့် နှင်းတောင် ဘူမီးဘူမီးဝဲတံသို့
ခရီးထွက်လာခဲ့၏။

ချူယီကို၏ ဆတင်း စုံစမ်းပရအေးပီ နှင်းတောင်၌
ခေတ္တခိုလှုံရန်ဖြစ်ပြီး ဆရာဖြစ်သူထံ ကတိုပေးထားသည့်
အတိုင်း ဇီဂျင်ဟိုး၏ သတင်းကို စုံစမ်း ဖော်ထုတ်ရန် ဖြစ်
သည်။

သိုင်းလောဏ၌ သစ္စာအရှိဆုံး သိုင်းသမားတစ်ယောက်
အဖြစ် သူ ခံယူချင်သည်။

၅၀ ရှိမာန်အောင်

မိုးမခဝေးဟန်ပေးအပေါ် ဤည့်ညိုစိတ်ကြောင့် ပြောင်းလဲလာရသည့် သူ့ဘဝကို တွေးမိစေတိုင်း ဆရာဖြစ်သူအတွက် တာဝန်ကျေနိုင်သေးမှုကို လိပ်ပြာမသန့် ဖြစ်မိသည်။

သည့်ကြားထဲ မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံစည်းခဲ့ရသည့် ချူယွန်ကို၏ ကိစ္စက ခေါင်းထဲသို့ ရောက်ရှိ နေပြန်သဖြင့် ဘယ်အရာကို ဦးစားပေး လုပ်ကိုင်ရမုန်းမသိအောင် တွေ့ဝေသွားမိသည်။

နှင်းတောင်က သူ့ရှိနေစဉ်ကအတိုင်း ဘယ်အရာမှမပြောင်းလဲဘဲ သာယာနေထိုင်၏။

နှင်းတောင် ဘွားဘွားဝံ၏ အရိပ်အာဝါသ တစ်ခုကို ခိုလှုံရလေတိုင်း သူ့ရင်ထဲ ငြိမ်းချမ်း အေးမြသလို ခံစားရသည်။

နှင်းတောင် ဘွားဘွားဝံက ဟပည့်ပေါင်း များစွာကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့သူဖြစ်သော်လည်း သူ့အပေါ်တော့ သားထမ်း အရင်းအချာပမာ ခင်တွယ်တတ်သည်မဟုတ်ပါလား။

‘ဘယ်နှယ်လဲကွယ်၊ ကေခင်မလေးစရာ ဆေးကုသလို ပျောက်ကင်းသွားပြီလား’

ခရီးရောက်မဆိုက် လှမ်း၍ မေးမြန်းလိုက်သော ဘွားဘွား၏ စကားကြောင့် သူ ဘယ်ကစပြီး ဖြေရမုန်းမသိ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

‘သူ မရှိတော့ဘူး...ဘွားဘွား၊ ငွေကြိုကြော ဝမ်းလန့်စံဆီမှာ ဆေးကုရင်း ထွက်ပြေးသွားပြီ’

‘ဟေ... ဘယ်လို၊ ထွက်ပြေးသွားတယ်... ဟုတ်လား’
‘ဟုတ်ပါဘယ်... ဘွားဘွား၊ သူ့ကို ဆေးကုသဖို့မိုးကြိုးပန်းကို သွားရွာနေတုန်း ရောဂါ မကုရသေးခင် ထွက်ပြေးသွားတာပါ။’

‘ကြော်... ကောင်မလေးနွယ်... ဒုက္ခကွယ်’
ဘွားဘွားဝံက သူ့ပြောပြသမျှ အကြောင်းစုံ သိရှိသွားသဖြင့် စိတ်မခံကောင်းဖြစ်သွားလေဟန် ညည်းညူလိုက်၏။
ဘွားဘွားဝံက သူ့ စိတ်မချမ်းမြေ့ ဖြစ်သည်ကိုစိုး၍ ဘာမှ ထပ်မံ မေးမြန်းခြင်း မပြုတော့ဘဲ လူကြီးပီပီ နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်၏။

‘ဒါနဲ့ မင်း နှင်းတောင်ကို ဖိတစ်ခေါက် ဘာကြောင့် ပြန်လာရတာလဲ’

ဘွားဘွားဝံက ထူးထူးဆန်းဆန်း နှင်းတောင်ကို အရောက်ပြန်လာသည့် သူ့ကို အကဲခတ်ကြည့်ရင်း မေးလိုက်၏။

ကျွန်တော် ဘွားဘွားဝံထံမှာ အဆင့်မြင့် သိုင်းကွက်ကို ဆက်ထက်ချင်လို့ပါ။’

‘မင်းမှာ ဘာရည်ရွယ်ချက် ရှိထားလို့တုံးကွယ်၊ အရင်လိုပဲ မင်းဆရာအတွက် ထက်စားချေချင်ပြန်ပြီလား။ သိုင်းပညာကို ကလဲ စားချေဖို့အတွက်ဆို ဘွားဘွားဝံ လုံးဝ သစ်မပေးဘူး၊ မင်းဟာ ဆရာ့ခြေရာ တစ်ကပ်တည်း နှင်းဖို့များ အကြံအစည်ရှိနေသလား ပြောစမ်း’

မိုးမခဝေး ဟန်ပေးအကြောင်း ပါလာတိုင်း ဘူးဘူး
စသည် အမြဲဒေါသသံများ ရောစွက်ပါလာတတ်ကြောင်းကို
သူ သတိထားမိတာ ကြားလှပြီ။

ထို့ကြောင့် စီလင်ဂူက အမှန်အတိုင်းကို ပွင့်လင်းစွာ ဝန်
ခံပြောမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ရင်း...
'ဟုတ်ပါတယ်...ဘူးဘူး၊ ကျွန်တော် ဆရာ အတွက်
တာဝန်ကျေချင်တယ်၊ ပြီးတော့ ဆရာပေးခဲ့တဲ့ မစ္စည်းလေး
ကြောင့် ပညာအမွေကို လိုချင်ပါတယ်'

'ဘာ...တယ်လို့ ပညာအမွေ ဟုတ်လား'
ဘူးဘူးဝ၏ အမူအရာက ချက်ချင်းပင် တုန်လှုပ်
ချောက်ချားဖို့ ကောင်းလောက်အောင် ပြောင်းလဲဘူးလေ
ပြီ။

စီလင်ဂူက ဆိတ်ကပ်ထဲမှ မိုးမခဝေး ဟန်ပေးကိုယ်တိုင်
စေ့စပ် ပေးအပ်ခဲ့သော လက်စွပ်ကလေးကို ထုတ်လိုက်
ရင်း...

'ဟောမီ လက်စွပ်ကလေးက ဆရာကိုယ်တိုင် ကျွန်တော်
ကို ပေးအပ်ခဲ့တဲ့ ဥစ္စာအမွေလေးပါ...ဘူးဘူး။'

'ဆရာရဲ့ နောက်ဆုံးမှာကြားခဲ့တဲ့ စကားကဟော့ မီ
လက်စွပ်လေးနဲ့ မင်းအဝတ်စလျှောက်လုံးကို တိုးတက်အောင်
နေထိုင်ရင်း ပညာအမွေကို ရှာဖွေသွားမိတဲ့'

ဘူးဘူးဝ က စီလင်ဂူ၏ လက်ထဲမှ လက်စွပ်ကလေး
ကို ယူကြည့်ရင်း မျက်ဝန်းမှ မျက်ရည်များ ဝေသိကျဆင်း
လာခဲ့၏။

'ဟင်...ဘူးဘူးငိုနေတယ်'
'ဟုတ်တယ်...လူလေး၊ ဘူးဘူး...မင်းဆရာ ဟန်ပေးကို
သတိရမိလို့ပဲ၊ မင်းဆရာဟာ တခြားလူမဟုတ်ဘူး လူလေး၊
ဟန်ပေးဟာ ဘူးဘူးရဲ့ သားပဲ'

'ဗျာ...'
'ဘူးဘူးဝ' ၏ စကားက ခယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်
ဖြစ်ရ၏။

နှင်းတောင်ကို ပညာသင်ကြားရန် သူ့ဆရာကိလစ
ကတည်းက ဘူးဘူးဝ အနေနှင့် လိုလားစွာ လက်သင့်ခံ
ပညာသင်ကြားပေးရုံကလွဲ၍ ဆရာဖြစ်သူ မိုးကြိုးဝေး ဟန်
ပေးနှင့် ပတ်သက်၍ လုံးဝ မပြောခဲ့။

'မင်း တစ်နေ့မှာ ပညာအမွေတစ်ခု တောင်းလာမယ်ဆို
တာကို ဘူးဘူး သိနားလည်ပြီးသားပါကွယ်။'

'ဒါပေမယ့် မင်းဟာ အဆက်ဝယ်သေးတယ်၊ ပြီးတော့
သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးနဲ့ ပတ်သက်လို့ အတွေ့အကြုံ နုနယ်
သေးတာ အမှန်ပဲ၊ ဒါကြောင့် ဘူးဘူးဟာ မင်းကို သား
ဖြစ်သူ ဟန်ပေးလို လမ်းမှား ရောက်မသွားစေချင်ဘူး။'

'ဟန်ပေးဟာ မင်း ကြည်ညိုလှောက်အောင် သိုင်း
လောကကို မိုးမခဝေးဟန်ပေးဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ဦးဆောင်
သွားနိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်လား။'

'သူ့အောင်မြင် ကျော်ကြားမှုအတွက် အတ္တကြီးမားစွာ
လုပ်ဆောင်ချင်တဲ့ အနက်ဆိုင် သိုင်းသားကြီး တစ်ယောက်
ပါပဲ'

ဘွားဘွားဝံ့ပြောပြသဖြင့် မိုးမခ ဟန်ဖေးနှင့်ပတ်ထက်
၍ အကြောင်းစုံကို သိနားထောင်ခွင့် ရသွားလေပြီ။

ဘွားဘွားဝံ့က သားဖြစ်သူအား သူရည်မှန်းထားသည့်
အတိုင်း ဖြစ်လာခဲ့သောကြောင့် အလွန် နာကြည်းမှန်းတီး
နေလေဟန်ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ပညာအမွေဟု ထူပြေးလိုက်စဉ်က ဘွား
ဘွား ဝံ့၏ အတိတ်က ဒက်ဆုဟောင်းမှာ တရိပ်ရိပ် ပြန်ပေါ်
လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

‘အင်းလေ...မင်းရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို စောင့်ကြည့်ပြီးမှ နှင်း
ခေးကို ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ရသေးတာပေါ့’

‘နှင်း...ခေး’

နှင်းခေး...။

နှင်းခေးက အရိုးကအစ ငွေထောင်သမ်းနေသည့် ခေး
တစ်ချောင်းသာ ဖြစ်၏။

ထိုခေးကိုကိုင်ပြီး ဝှေ့ယမ်းလိုက်ရုံနှင့် တေဇာဓာတ်
များက ဝန်းကျင်သို့ ပျံ့နှံ့သွားလေဟန် နွေးခနဲ ဖြစ်သွားခဲ့
သည်။

နှင်းခေးက အရွယ်အစား အထူးအချိန်ပမာဏ ကြီးမား
လေဟန် ရှိသည်။

သို့ပေမယ့် ဘွားဘွားဝံ့ကတော့ အတွင်းအားကောင်း
မှန်သူ ဖြစ်၍ ချွန်လက်ထဲ၌ စိတ်ထင်တိုင်း ဝှေ့ယမ်းပြသ
နိုင်သည်။

လွန်စွာ ထူးဆန်း အံ့ဖွယ်ကောင်းအောင် စီရင်ထားသော
ခေးတစ်ချောင်းဖြစ်ပြီး ခေးပေါ်၌ သိုင်းကွက် ရှစ်ကွက်ကို
ထွင်းထားသေး၏။

ထိုသိုင်းကွက်များမှာ အရေးပေါ်လိုလားလျှင် အသုံးပြု
ရန် ဖြစ်ပြီး နှင်းတောင်ခေးဆက်အမွေ ရှစ်ကွက်ဟု ခေါ်
ဝေါ်ကြောင်းကို သိရှိရ၏။

ဘွားဘွားဝံ့ အစ်ကိုယ်လုံး၌ ချေးများ စိုရွဲစပြုနေရှာ
လေပြီ။

အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာသောကြောင့် မောဟိုက်
နှမ်းနယ်မှုကို တွေ့ရ၏။

စိလင်ရှုက ဘွားဘွားဝံ့ ပြသလျက်ရှိသော နှင်းတောင်
ခေးသိုင်းပညာကို စိတ်ဝင်တစား ကြည့်ရှုနေမိ၏။

သူသိသော ခေးသိုင်းပညာထဲတွင် တိုက်ကွက်များဖြင့်
လေးလှသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း တစ်ချက်ကောင်း အထိ

ရောက်ဆုံး တိုက်ခိုက်နိုင်သည့် နည်းစနစ်များက အံ့ဩဖွဲ့
ကောင်းလွန်းလှ၏။

‘နည်းနည်းပါးပါး နားပါဦးလား၊ ဘွားဘွားရယ်’
သိုင်းကွက်အဆက် ပြတ်တောက်နေစဉ် စီလင်ရှုကဏ္ဍက
စိတ်ဖြင့် ပြောဆိုလိုက်သောကြောင့် ဘွားဘွားဝံ့က လေ
ကျင့်မှုကို ရပ်ဆိုင်း၍ သူ့ထံသို့ လျှောက်လာခဲ့၏။

‘မင်းရဲ့ တက်ကြွနေတဲ့ စိတ်အာရုံကို နှိပ်စား ပိုင်ဆိုင်
ခွင့် ရသွားအောင် နှိပ်ဆွဲလိုက်တာပဲကွယ်၊ ဘယ်လိုလဲ...
အခု နှင်းထောင်စားကွက် ဘယ်လောက် ခက်တယ်ဆိုတာ
ခန့်မှန်းယူရပြီ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်းတော် အရမ်းကို စိတ်ဝင်စားမိပါဟယ်
ဘွားဘွား’

‘စိတ်ဝင်စားရုံနဲ့ ဒီစားကိုပေးအပ်ဖို့ မလွယ်သေးပါဘူး၊
မင်းနဲ့ အမှန်တကယ်သာ ထိုက်တန်တယ်ဆိုရင် နှင်းထောင်
မျိုးဆက် စားဟာ မင်းအတွက်ပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့၊ ဒီစားကို
မကိုင်ခင် မင်းအရည်အချင်း ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာ
အရပ်ကြည့်ရသေးတာပေါ့’

ဘွားဘွားဝံ့က သူ့အား အရည်အချင်းကို စစ်ဆေးရန်
ဖိတ်ခေါ်လိုက်၏။

နံနက်လင်းသည်နှင့် နှင်းစားတစ်ချောင်းဖြင့် စီလင်ရှု
တစ်ယောက် ချွေးတလုံးလုံးနှင့် လေ့ကျင့်နေသည်ကို မြင်
တွေ့နိုင်သည်။

အေးခဲသည့် နှင်းတောင်လိုဒေသမျိုး၌ ချွေးတလုံးလုံးနှင့်
တွေ့ရသူ အင်မတန်မူ ရှားပါးလွန်း၏။

နှင်းစား၏ ထောင်ပြန်က အပူငွေ့ဟပ်ဆလို ခံစားရသဖြင့်
တစ်ကိုယ်လုံး ရှိန်းမြဲမြဲ ဖြစ်နေသည်။

ခန္ဓာကိုယ် အပေါ်ပိုင်း၌ တေဇောဓာတ် အပူငွေ့များ
အလှူလှူ ထွက်နေသည်။

နှင်းထောင် စားကွက်များက လျင်မြန် သွက်သက်လွန်း
လှသည်။

တစ်နေ့နှင့်တစ်နေ့ ပတုနိုင်လောက်အောင် လက်ထဲ၌
ပေါ့ပါးလာကြောင်း သတိထားမိသည်။

ဘွားဘွားဝံ့က သူ၏ထက်မြက်လှသော လေ့ကျင့်မှုနှင့်
ကြိုးစားနေပုံကိုကြည့်ရင်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်လျက်
သဘောကျနေဟန်ရှိသည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်လည်းဘွားဘွားဝံ့နှင့် နှင်းစားကို ယုံကြည်
စွာ အပ်နှံရလေအောင် ကြိုးစားမှုအားမနှုတ်မီ စလျော့၊
နှင်းစားသည် သူ့အတွက် အထိုက်တန်ဆုံးဆုဖြစ်စေရ
မည်ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ချထားပြီး ဖြစ်သည်။

ဘွားဘွားအနေနဲ့ လူလေးရဲ့ ကြိုးစားပုံကို ကျေနပ်
အေးစက်ပါပြီကွယ်။

ဘွားဘွား မှာချင်တာက နှင်းခင်းကို မင်း ရရှိသွားတာ
နဲ့ မင်းဆရာ ကန်ဖေးလို သိုင် လောကကြီးအပေါ် သံစွာ
မဖောက်မိသွားဖို့ဟော့ လိုလိမ့်မယ်'

ဒီအတွက် စိတ်ချပါဘွားဘွား
'နှင်းတောင်တစ်ခုလုံးရဲ့ သိုင်းရာဇာ ရာဇဝင်ကို သိုးစဉ်
တောင်ဆန် ထိန်းသိမ်းလာတဲ့ ဟောဒီခင်းဟာ မင်းအတွက်
တာဝရ သစ္စာရှိမှာပါပဲလေ'

'နှင်းခင်းအပေါ် စောင့်စည်းအပ်တဲ့ သိက္ခာထမ်းနဲ့
ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သွားပါမယ်ဆိုတာလဲ ထပ်မံကတိ
ပြုပါတယ်'

စိလင်ရှက ဘွားဘွားဝံ သူ့အပေါ် ပိုမိုယုံကြည်မှုရှိ
သွားစေရန် အကြိမ်ကြိမ် ကတိပြုနေရရှာသေးသည်။

ဘွားဘွားဝံက နှင်းခင်းကို လွယ်လွယ်ပေးမည် ဟုတ်
ကြောင်းကို သူ့နားလည်မိပြီး ဖြစ်၏။

မျိုးဆက်တစ်လျှောက်လုံး ကောင်းသော အမွေအနှစ်
ကို စောင့်ထိန်းလာသည့် ခားဖြစ်၍ သားဖြစ်သူ ဖန်ခပေးကို
ပင် ဘွားဘွားဝံ အသိပေးခဲ့။

သို့ပေမယ့် အသက်အရွယ် ကြီးပြင်းလာသည်နှင့်အမျှ နှင်း
တောင် ခားသိုင်းကွက်များကို ဆက်လက်အမွေခပေးအပ်ရန်
သွေးကြွထလည်း မရှိပြန်သဖြင့် အခက်တွေ့နေသည်။

စိလင်ရှက လိုလားစွာ အမွေ တောင်းခံလာသည့်အခါ
သူ့အတွက် စဉ်းစားစရာ တစ်ခုလို ဖြစ်လာ သည်။

ယခုတော့ သူ့အတွက် အားလုံး စိတ်အေးရပြီ။

စိလင်ရှကလည်း သူ့မျက်စိထဲ၌ အစားအလာရှိသော
သိုင်းအမား တစ်ယောက် အဖြစ် တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့်
အတော် ကို ကျေနပ်နေမိသည်။

သူ့အား နှလုံးရည်ပြည့်ဝအောင် ကြံဆောင်ရပေဦးမည်။
သို့မှသာ သူလိုချင်သော အရည်အချင်းရှိသည့် သိုင်းအမား
ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာမည် မဟုတ်ပါလား။

(၄၆)

မိုးမခွေးဟန်ပေးအတွက် တာဝန်ကျချင်သူ....

စိလင်ရှ ဘူးဘူးဝံထံမှ ဓားတစ်ချောင်းကို ခယု
လျက် ခရီးဆက်လာခဲ့၏။

နှင်းဓားကို ဘူးဘူးဝံက အပ်နှင်းသည့်နေ့တွင် ထို
ဓားက မှော်ဓားတစ်ချောင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်း
ပြောဆိုခဲ့၏။

'နှင်းစားကို သွားလေရာရာမှာ မထိခိုက်အောင် အကတ်
နိုင်ဆုံး ခရိုင်ရလိမ့်မယ် လူလေး၊ အထူးသဖြင့် သူ့လိုအစွမ်း
အတ္တိရှိတဲ့ မှော်စားမျိုးကို ရွှေခင်ရမယ်'

'နှင်းစားမှာ ရှိတဲ့စွမ်းအင်တွေဟာ ပန်ဆင်းထားတဲ့
ဓာတ်သဘာဝ မတူညီမှုကြောင့် မှော်စားနဲ့ ထိတွေ့တာနဲ့
အထောင်တွေ မွေးမြှုပ်နိုင်စေတယ်။

'မတတ်သာတဲ့အဆုံး ခေးချင်းခုတ်မိရင်တောင်မှ ဒဏ်မခံ
နိုင်လို့ ကျိုးပဲ့ သွားမှာ သေချာတယ်လေ။

ဘွားဘွားဝံ့စာ ထပူပူမှာ ကြားခဲ့သည့် စကားကို နားထ
၍ ကြားယောင်နေမိ၏။

မှော်စားဆိုတာ ဝေါဟာရ တစ်လုံးက သူ့လိုအတွက်
အထူးဆန်းတစ်ခုလို ဖြစ်နေမိသည်။

မှော်စားဆိုတာ မည်သည့်အရာနည်း....။

သူ တွေဖူး မြင်ဖူးချင်လှ၏။

သို့ပေမယ့် သူသည် အတွေ့အကြုံနုနယ်လှသည့် သိုင်း
ထမားတစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့် မှော်စားနှင့်ပတ်သက်
၍ တွေ့ခွင့် မရှိနိုင်သေး။

စီလင်ရှ ခရီးဆက်လာရာ လမ်းတစ်လျှောက်၌ ဘွားဘွား
ဝံ့ ပြောသမျှကို တစ်မိမိ စဉ်းစားလာခဲ့၏။

ဘွားဘွားဝံ့က သူ့အတွက်တော့ အလွန်လေးစား
ဂါရဝထားဖွယ်ကောင်းသည့် ဆရာတစ်ဆူပင် မဟုတ်ပါ
လား။

အခဲပကျ

ငရဲမိုးကြိုး ဝမ်ပင်း၏အမလောင်းနှင့် သူ၏အချစ်တော်
 ကျားကြီး၏အလောင်းကို မြေမြုပ်သဂြိုဟ်ရင်း ညီမဖြစ်သူ
 မိုးကြိုးလက် ဝူစိထစ်ယောက် ကြေကွဲစွာ ခံစားနေရသည်။
 အစ်ကိုဖြစ်သူ၏လိုအပ်ဆန္ဒ မပြည့်မီ ရက်စက်စွာ အန္တရာယ်
 ပြုသွားသူက မည်သူနည်း။
 သူမ မခံတွေးတတ်အောင် ဖြစ်ရသည်။

သို့ပေမယ့် ဆက်စပ်တွေးကြည့်မည်ဆိုလျှင် ငရဲမိုးကြိုး
ဝမ်ပင်းကိုယ်တိုင် ကျေနပ်စွာ ကမ္မည်းထိုးခဲ့သည့် နံရံမှ
ချူယီကို ဆိုသည့် စာတန်းလေး ပျက်ယွင်းနေပုံ၊ ချူယီကို
နှင့်ပတ်သက်၍ သူမကိုယ်တိုင် လက်စားချေ တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး
ယခု ကျောက်စက်ရေကန်ထဲမှ ငရဲမိုးကြိုး၏ ယုယစွာ စိုက်ပျိုး
ထားသည့် မိုးကြိုးပန်း ပျောက်ဆုံးနေပုံတို့ကို တွေးတော
ကြည့်မိပါလျှင် အဖြေစာ ရှင်းနေလေပြီ။

အစ်ကိုဖြစ်သူအား သတ်ဖြတ် အန္တရာယ်ပြုသွားသူမှာ
ချူယီကိုနှင့် တစ်နည်းနည်း ပတ်သက်နေသူသာ ဖြစ်ရမည်။
မိုးကြိုးတောင်တန်း.....။

ငရဲမိုးကြိုး နေထိုင်ရာ ထိုတောင်တန်း ကြီးမှာလည်း
တစ်ပြင်ကြီးတစ်ခုလို ခြောက်ကပ်၍ တိတ်ဆိတ်နေခဲ့လေပြီ။
သူ ဘယ်လိုရွှေဆက်ရမည်နည်း။

သို့ပေမယ့် အဆိပ်ဖြေဆေးတွေ သူ့မှာရှိသေး၏။
အစ်ကိုက အနာဂတ်အရေးအတွက် အမြော်အမြင် ကြီး
မားသူ တစ်ယောက်သာ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် အဆိပ်ဖြေဆေးကို မိုးကြိုးမျိုးဆက် ရှင်သန်
ရေးအတွက် တာဝန်ကျေစွာ ထစ်နေရာရာတွင် လျှို့ဝှက်
ထားရှိခဲ့ရသေးသည်။

ထို့ကြောင့် မိုးကြိုးလက် ဝူစိတစ်ယောက် သိုင်းလောစာ
ကို ပလွှားနိုင်သေးသည်။

အမှောင်ဖုံးလွှမ်းနေပြီး မရုဏဒတောင်ဟု ခေါ်သည့် သူ့
အစ်ကို မြတ်နိုးရာ မိုးကြိုးတောင်ကြီးကို မစွန့်ခွာနိုင်ရက်
သေး။

ထိုအခါကား သိုင်းလောစာများအတွက် ပြန်လမ်းမရှိနိုင်
ဆိုသော နှစ်ပေါင်းများစွာခြောက်လွန်ခဲ့သော ရာသီများမှာ
ငရဲမိုးကြိုး ဝမ်ပင်း သေဆုံးသွားပြီဟု သိသည့်နှင့် လူသူ
မရောက်နိုင်သည့် ထိုနေရာသို့ ရွာရွာဖွေဖွေ ရောက်လာကြပေ
တော့မည်။

ဝမ်ပင်း၏ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး သိုင်းပညာကို အလွဲ
သုံးစား ပြုခဲ့ပြီး မိုးကြိုး အဆိပ်နှင့် လူများ၏ အသက်
အန္တရာယ်ကို ပြုလုပ်ခဲ့ပေမယ့် ယခုတော့ သူ့ အစ်ကိုမိုက်ဖောတ်
သိမ်းပေးနိုင်မည့်လူတစ်ယောက် လောကကြီးထဲပေါ်ဖေါက်
လာခဲ့လေပြီ။

ငရဲမိုးကြိုး၏ ဂုဏ်သိက္ခာ။
မိုးကြိုး မျိုးဆက်တစ်ခု၏ ဂုဏ်သိက္ခာ။

မိုးကြိုးအောင်၏ ဂုဏ်သိက္ခာ။
အရာအားလုံးကို ထိန်းသိမ်း ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နိုင်ဖို့
အတွက် အစ်ကိုဖြစ်သူက ဘစ်ဆင့် အစဝန်ပေးအပ်လိုက်သလို
ဖြစ်နေသည်။

ဝူစိ၏မျက်ဝန်း၌ ခံပြင်းသော နာကြည်းမျက် အရိပ်တွေ
ထင်းလာသည်။

အခင်းရှိ တောင်တန်းကြီးများဆီသို့ ဝေးကြည့်ရင် ဆုံး
ဖြတ်ချက် ကစ်ခုကို ပြတ်ပြတ်သားသားချနိုင်ဖို့အရေး ချိတ်
ချတုံ့ပြန်နေမိသည်။

နောက်ဆုံး မိုးကြိုးတောင်ကို သူတို့ယ်တိုင် ခေတ္တစောင့်
ရှောက်ထားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိ၏။

မိုးကြိုးတောင်ဆီသို့ ထူးထူးခြားခြား သိုင်းသမားသုံးဦး
က အလည်ရောက်ရှိလာသည်။

သုံးယောက်လုံးက ငရဲမိုးကြိုး ဝမ်ပင်း၏ ပုံပြင်တစ်ပုဒ်
ကို လုံးဝ ယုံကြည်လေ့မရှိတော့ချေ။

သာမန်ပါကွား၊ မိုးကြိုးတောင်ဆိုတာ နေ့ခေါင်ခေါင်
မှာ မိုးကြိုးပစ်နိုင်ပါဘူး။

မျက်စိသူငယ်နှင့် တွန့်ဆုတ် တွန့်ဆုတ်ဖြစ်နေသည့် သိုင်း
သမား လေးမှာ တောင်တောင်အီအီ ဝေးရင်း လိုက်လာခဲ့
သည်။

ကျောက်ဆောင်များက မိုးကြိုး အပစ် ခံထစေရသော
ဒဏ်ရာ ဖြတ်ချက်များကြောင့် တစ္ဆေကြီး တစ်ကောင်၏ ဦး
ခေါင်းလို ရွတ်တူနေသည်။

ကျောက်သားများ ပုံကျနေသည့် ကလိုက်ပေါက်များ
သို့ ယက်နှင့်နှိုက်ရင်း...

မိုးကြိုးတောင်သာဆိုတယ် တို့လိုချင်တဲ့ပစ္စည်းက အခု
တက်ထိ မတွေ့သေးပါသားကွာ။

‘ဟာ...ဒါ စိတ်ဓာတ်ကျစရာမလိုပါဘူး။ မိုးကြိုးသွား
ဆိုတာ မင်းမျက်စိနဲ့ မြင်သာမယ့်နေရာမှာ ဘယ်ရှိပါ့မလဲ’

မိုးကြိုးသွားရှာဖွေတာသူ သိုင်းသမား သုံးဦး၏ ကျယ်
လောင်စွာ ပြောဆိုသည့် စကားသံများက တိတ်ဆိတ်မှုအား
ဖြိုခွင်းပစ်လိုက်လေပြီ။

‘ဒါဆို အတက်ကို ဆက်တက်ကြည့်ကြရ အောင်’

‘ယား...’

‘ရွပ်...ရွပ်’

‘အား...’

ကြောက်မက်ဖွယ် ကြုံးဝါး အော်ဟစ်သံနှင့် အတူ မျက်နှာ
ဖုံး စုပ်ထားသည့် ဝတ်ရုံနက်က လွှားခနဲခနဲလျက် ပြင်းထန်
စွာ တိုက်ခိုက်ရင်း ကျောက်ဆောင်များကြားထဲသို့ လှစ်ခနဲ
တိုးဝင် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

သိုင်းသမားငယ်ကလေး လည်ပင်း၌ တီလူး အကုတ်ခံရ
သလို ဆပေါက်ငယ်သုံးပေါက်နှင့် ဖာခြစ် အစင်းကြောင်း
ကြီး တစ်ခု။

သွေးပျက်ဖွယ် အော်ဟစ်သံနှင့်အတူ မချိမဆံ နိုင်အောင်
လူးလွန် သေဆုံးသွားရှာလေသည်။

ကျန် အဖော်နှစ်ဦး၏ မျက်နှာမှာ သွေးဆုတ် ဖြူရော်စ
ပြုလေခဲ့၏။

နာနာဘာဝတစ်ကောင်က ဆီးကြို တိုက်ခိုက်လိုက်သလို
တုံ့ပြန်မှုမရလောက်အောင် တိုက်ကွက်က မြန်ဆန်လွန်းလှပေ
သည်။

သတိထားနော်၊ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရန်သူ ရှိ
နေပြီ။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး သတိပေးရင်း ကျောချင်း ကပ် လျက်
ဘူးခနဲ ပေါ်လာမည့် ရှန်သူအား ရှာဖွေနေမိကြ၏။

ဟီး...ဟီး...ဟီး'

ဗ 'ဟား...ဟား...ဟား'

ချစ်ရယ်မောသံကြီးက သွေးပျက်လူခမန်း ပဲ့တင် ခိုက်ခတ်
သွင့် ပေါ်ထွက်လာခဲ့၏။

ရှေးဟင်....'

'ဟေ....'

ဝတ်ရုံနက် မျက်နှာဖုံးရှင်က သူတို့ ရွှေ တည့်တည့်
တောင်စောင်း တစ်ခုပေါ်မှ ခါးဘောက် ရပ်ကြည့်နေ
သည်။

နှစ်ဦးစလုံးက လူခွဲ၍ အပြန်ဆုံးရှောင်လျက် တိုက်ခိုက်ရန်
အဆင်သင့်ပြင်ထားလိုက်ကြ၏။

'မင်းတို့ မိုးကြိုးတောင်ကို ဘာကြောင့် ရောက်လာကြ
တခါ ပြောစမ်း'

ဝတ်ရုံနက်မျက်နှာဖုံးရှင်က လက်ညှိုးထိုး၍ မေးမြန်းလိုက်
သည်။

'မင်းနဲ့မဆိုင်ပါဘူး၊ ဘာကြောင့် သိချင်ရတခါလဲ'
'ဝှစ်...ဝှစ်'

'ဖတ်...ဖတ်'

တစ်ဖက်လူ၏အဖြေကို နှစ်ဦးက သဘောကျဟန်မရှိ၍
တိုက်ခိုက် ရန်မူ၍ ခြောက်လှန့်လိုက်၏။
သုကား မိုးကြိုးဇာတ် ဝှစ်ဖြစ်၏။

သူ့အခန်းက မိုးကြိုးတောင်သို့ ရောက်ရှိလာမည့်
ညှော်သည်မှန်စားမျှကို သူ့အစ်ကို ပေးထားသည့် အခန်းအရ
မရကလမ်းကို ပြန်ရန်သာ ဖြစ်၏။

မိုးကြိုးအဆိပ်များရှိသော စွန်ကုပ်သံမဏိ လက်ကြီးက
ကြောက်မက်ဖွယ် စောင်းလှပေစွာ။

(၄၈)

သိုင်းသမားနှစ်ယောက်က ဓားကိုယ်စီနှင့် ခုခံတိုက်ခိုက်
မှုကလည်း ပြင်းထန်လွန်းလှ၏။
ဝိုး... ဝှစ်... ဝှစ်... ဝှစ်...
ဓားချက်တိုင်း အတွင်းသား ပါလှပေမယ့် လေထဲပျံ
၍ ရွှောင်တိမ်ပုံက ပညာပါလွန်းလှသဖြင့် တကယ်တမ်း
မိမိရရ တိုက်ခိုက်နိုင်ဖို့ မလွယ်ကူလှပ။
မိုးကြိုးလက် ဝှစ်၏ရွှောင်တိမ်ပုံကို ပါးစပ်အဖောင်း
သားဖြစ်၍ ကျန်ခဲ့ရ၏။

သိုင်းသမားနှစ်ဦးက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မနည်း အသက်
လူကကွယ်နေရသဖြင့် သေမင်းကို စောင့်ကြိုနေရသူနှင့်
တူလှပေစွာ

‘ဟိုင်း...’
‘ရွပ်...ရွပ်...ရွပ်’

အဆိပ်မိုးကြိုးလက်ကြီးက သိုင်းသမားနှစ်ဦး၏မျက်နှာ
ရှေ့သို့ ဝှိုးခနဲ ဖြတ်သန်းသွားခဲ့လေပြီ။

နှစ်ယောက်စလုံးက မည်သို့တုံ့ပြန် တိုက်ခိုက်ရမည်ကို
ခေါင်းထဲထည့် စဉ်းစားရင်း ဉာဏ်နီဉာဏ်နက် ဆင်နေကြ
သည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသဖြင့် မိုးကြိုးလက်ဝှစ်အား မိန့်မ
တစ်ယောက်ဟု သိမြင်ခြင်း ရှိသည်မဟုတ်။

ပြင်းယန်ထက်မြက်လှသည့် တိုက်ကွက်များကိုသာ အာရုံ
ပြုနေရသဖြင့် ခန့်မှန်းဖို့ ခဲယဉ်းလွန်းလှပေသည်။

မိုးကြိုးလက်ဝှစ်အနေနှင့်လည်း နယ်ကျွံ ဖောက်ရှိလာ
သည့် သိုင်းသမားနှစ်ယောက်ကို စိတ်ချယုံကြည်လို့ မဖြစ်
တော့။

အဆိပ်ပြေဆေးကိုရှူးဖွေရန် လာသူများဟု ထင်မိသည်။
အစ်ကိုဖြစ်သူအတွက် လက်စားချေလိုစိတ် ပြင်းပြနေ၍

ဘီးလူးမတစ်ကောင်လို မလွတ်တမ်း တိုက်ခိုက်နေမိသည်။
သူတို့တိုက်ခိုက်သည့် မိုးကြိုးတောင် ကျောခက်ဆောင်

တစ်ခုအနီး၌ လျှို့ဝှက်ချက်ပေါင်းများစွာ ရှိနေသည်။
ထိုကိစ္စကို ဝှစ် လုံးဝမသိ။

အစ်ကိုဖြစ်သူကလည်း မပြောခဲ့။

တစ်နေ့ မိုးကြိုးတောင်သို့ ရန်သူထ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ဖို့
ကြံစည်ခဲ့ပါလျှင် ထိုနေ့ထုသို့ ဖြေးယောင်း ခေါ်ဆောင်ရန်
ထောင်ချောက်များစွာ ရှိ၏။

‘ဟိတ်’
‘ဝှိုး...ဝှစ်...ဝှစ်’
‘ဝှိုး...ဝှိုး...’

ရန်သူနှစ်ဦးက အသာစီးရရှိနေဟန်နှင့်ဝှစ်အား တရကြမ်း
တိုက်ခိုက်လာခဲ့သည်။

သူမထ ကျောက်ဖျာတစ်ခုပေါ်သို့ လွှားခနဲ ခုန်တက်၍
ရှေ့ခင်လိုက်၏။

‘ဒုတ်...ဒုတ်...ဒုတ်’
‘ဒုတ်...ဒုတ်...ဒုတ်’

ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ဝလျင်လှုပ်ဆလို တဒုတ်
ဒုတ်နှင့် လှုပ်ခါ ယမ်းခနရှားလေပြီ။

ဘာကြောင့် အခုလို ဖြစ်မှန်းကို ဝှစ်ကိုယ်တိုင် စဉ်းစား
၍ မရသဖြင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေမိ၏။

ထိုနေ့ထုက လွတ်မြောက်ရန် အမြန်ဆုံး ခုန်ထွက်ပြေးချင်
လိုက်သော်လည်း အပြင်၌ အခွင့်ကောင်းကို စောင့်မျှော်
နေသူ သိုင်းသမားနှစ်ဦးက အံ့အားသင့်စွာ ဝန်းရံထားကြ
ရှာလေပြီ။

ဝှစ် အရဲစွန့်ခုန်ထွက်ဖို့ စဉ်းစားနေစဉ် အချိန်အတွင်းမှာ
ပင် ကျောက်ဖျာနံဘေး ပတ်ပတ်လည်မှ မြေတစ်စောင်လို

လူးလွန်လှုပ်ရှားလျက် မိုးသို့ ထောင်အက်လာသည့် လူသား
စား မြက်ရိမ်းများကို တွေ့မြင်လိုက်ရပြန်သည်။

ငရဲမိုးကြိုး ဝမ်ပင်း၏ ထောင်ချောက်အတွင်း၌ ဝူဝူ
တစ်ယောက် မပြေးသာအောင် လှောင်ပိတ် နေမိရှာလေပြီ။
မကြာခင် နွယ်ရွှင်များက ကျောက်ဖျာတစ်ခုလုံးကို ဖုံး
လွှမ်းသွားပေတော့မည်။

ထေထဲတွင် ဝေ့ယမ်းလာသော နွယ်ရွှင်များကို အဖျား
လေးနှင့်ပင် တို့ထိမူမရှိရလေအောင် ရွှောင်ရွားနေရသည့်
ဒုက္ခကလည်း မသေးလှပေ။

အသားနှင့်အာ ထိမိလိုက်လျှင် လူ့ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံး
အား ဝါးမျိုသွားမှာ ထေချာနေပြီ။

‘ယား....’

‘ဒုတ်....အား’

ထိုအခိုက် ကြောင်၍ ခင်းကြည့်နေသူ သိုင်းသမားနှစ်
ယောက်ထဲမှ တစ်ဦးကို ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက် လိုက်သံကို
ကြားလိုက်ရ၍ ကယ်တစ်ရှင်အား အံ့အားသင့် ထာမျက်လုံး
များနှင့် လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

သူကား သံတင်းပုတ် ချင်းရှန်ဖြစ်၏။

ချင်းရှန်မှာ နယ်စားထံ၌ အမှုတော် ထမ်းရွက်ရစဉ်
ကတည်းက ဝူဝူကို စွဲလမ်းခဲ့ရသူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

ဝူဝူက သူ့အချစ်ကို ယက်မခံခဲ့။

ငရဲမိုးကြိုးဝမ်ပင်း ရှိနေသမျှ သူ ယောက်ျားယူရန်မဖြစ်
နိုင်သဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ငြင်းဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

သံတင်းပုတ် ချင်းရှန်က နုလုံးသားရေးထုနှင့် ပထိသက်
လစလျှစ် မျော်လင့်ချက် ကြီးမားလွန်းလှသူ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဝူဝူသွားထုနောက်သို့ နောက်ယေခင်ခံ တစ်
စောက်စောက်လိုက်လာရင်း မိုးကြိုးတောင်သို့ ရောက်ရှိ
လာခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

(၄၉)

ပူရိ၏ အန္တရာယ်ကို သူ တယ်တင်နိုင်ဖို့ ချင်းရွှန်က ကျန်
ရှိနေသော သိုင်းသမားဇာတ်ဦးအား ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန်
အဆင်ပြင်ထားခဲ့လေသည်။

‘ထန်...ထန်...ဒလန်’

‘ခြမ်း...ခြမ်း’

သံတင်းပုတ် လက်နက်နှင့် ဓားတစ်ချောင်း ထိခတ်သံက
ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေပြီ။

သံတင်းပုတ် လက်နက်ကြီးက တိုက်ခိုက်မှု ပြင်းထန်လွန်း
လှ၏။

တစ်ချက် ထိမိလိုက်လျှင် လူမဆိုထားနှင့်ထိချက်ကောင်း ပါက သံစားများပင် အပိုင်းပိုင်း ကျိုးကြပျက်စီးသွား နိုင်လေသည်။

သံတင်းပုတ် ချင်းရှုန်၏ တိုက်ကွက်များကို တစ်ဖက် ရန်သူက အသက်လှ ရှောင်ရှားနေခြင်း ဖြစ်၏။

ချင်းရှုန် အတွက်တော့ အချိန်က အရေးကြီးနေပြီ မဟုတ် ပါလား။

နှယ်မြက်ရိုင်းပင်များ၊ ကျောက်ဖျား တစ်ခုလုံးသို့ ပုံးလွမ်း မသွားမီ ကိစ္စပြီးပြတ်အောင် ကိုက်ခိုက်ရလိမ့်မည်။

‘ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး’

အရှိန်ပြင်းစွာ ခုတ်ပိုင်းလိုက် ဘည့် သံတင်းပုတ်ကြီးအား နောက်ဆုတ်ရှောင်၍ နှယ်ရှင်ပင်များအနီးသို့ တေးရွှေ့ ရှေး တိုးလာခဲ့လေပြီ။

‘ဟိုင်း...အား’

သံတင်းပုတ် ချင်းရှုန်က ပရိယာယ် ကြွယ်ဝသူပီပီ ခုန်၍ အပြင်းထန်ဆုံး တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်ခိုက် သိုင်းသမားက ကြောက်အားလန့်အားနှင့် နောက်အဆုတ် နှယ်ရှင်များက တစ်ကိုယ်လုံး ရစ်ပတ် ဝါးမျို သွားခဲ့ရှာလေပြီ။

သွေးဆားစေသော နှယ်ပင်များ၏ ဆွဲငင်ခေါ်ဆောင်ရာ နောက်သို့ သိုင်းသမားမှာ မလှူးလွန်သဘင် ပါသွားရပြီဖြစ် သည်။

သံတင်းပုတ် ချင်းရှုန်က တာဝန်ကျခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါ လား။

နှယ်ပင်များ၏ အာသိသ ပြည့်ဝသွားခဲ့ပြီမို့ ကျောက် ဖျားအောက်သို့ အလိုလို ငုံ့လျှိုးဝင်ရောက်သွားကြ၏။

စူစိက ကျောက်ဖျားချပ်ပေါ်မှ လွှားခနဲ ခုန်ထွက်လာခဲ့ လေတော့သည်။

‘ဘာလို့ နင် ဒီအထိ လိုက်လာတာလဲ ချင်းရှုန်’

‘ဝူစိကို စိတ်မချလွန်းလို့ပေါ့’

ချင်းရှုန်၏ စကားကြောင့် စူစိ၏မျက်နှာ ရှက်သွေးဖြန်း သွားခဲ့၏။

ဝူစိအနေနှင့် ဆူအပေါ် ဟိတ်တခိုး မေတ္တာမျှနေသော် လည်း ဖွင့်ဟ ပြောဆိုနိုင်ဖို့ မဝံ့ရဲခဲ့။

အစ်ကိုဖြစ်သူအား ရန်ရှာမည်ကို စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ရမမြဲ ဖြစ်၏။

အခုတော့ သူမကလွတ်လပ်ခဲ့လေပြီ။

ကံအားလျော်စွာ သူမထံသို့ ချင်းရှုန် ရောက်ရှိလာသည့် အတွက် စိတ်ထဲ ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ရသလို ပီတိဖြစ်နေမိ သည်။

သူမတစ်ယောက်တည်း မိုးကြိုးတောင်တွင် နေထိုင်ရင်း အစ်ကိုဖြစ်သူ၏ သိမ်းဆည်းထားရစ်သော အဆိပ်ဖြေဆေးကို ရှာဖွေဖို့ဆိုတာ မလွယ်ကူလှပေ။

အခုတော့ ချင်းရှုန်က အန္တရာယ်ကြားမှ သူမ၏အသက် ကို စွန့်စားကယ်တင်ရင်း မိုးကြိုးတောင်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ ရှာလေပြီ။

'ဒီ မိုးကြိုးတောင်မှာ ဝူစိ ရှိနေမယ်ဆိုတာ သူ ဘယ်လို သိသလဲ'

'ဝူစိနဲ့ ပတ်သက်သမျှ အမြဲနားစွင့်ထားရုံတင် မကဘူး၊ နောက်ယောင်ခံလေ့ လာခဲ့တယ်ဆိုတော့ ဝူစိကို ဝရဲမိုးကြိုး ဝမ်ပင်း သေဆုံးသွားတာကအစ အားလုံး သိပြီးလားပါ လေ'

ဝူစိတစ်ယောက် ဘာမှ မပြောနိုင်စွာတော့။

ချင်းရှန်ကို သူ့ဘဝအတွက် အားကိုးယုံကြည်စွာ ဝေ မော ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

မိုးကြိုးတောင် ချင်းရှန်။

ပြီးတော့ ရွှေဆက်ဘွားရမည့် ဘဝခရီးအတွက် အခတ် မှန်တစ်ယောက်အဖြစ် ရွှေချယ် လက်တံ့သွားရန်သေ ရှိတော့ သည် ဖဟုတ်ပါလား။

* * *

ကျောက်ဂူ တစ်ခုလုံးက မည်းမှောင်နေသည်။
မီးတုတ်အလင်းရောင်နှင့်နှစ်ယောက်သား ဝမ်းတဝါးဝါး
လျှောက်လှမ်းဝင်လာခဲ့ကြ၏။

ဂူအတွင်းပိုင်း၌ရှိသောလင်းနို့ များကအပြင်ဘက်သို့ဝေါ ခနဲ အုပ်စုံလိုက် ပြေးထွက်လာခဲ့ကြသဖြင့် ချင်းရှန်က ဝူစိ လက်ကိုကိုင်ရင်း လှဲချလိုက်ရသည်။

(၅၀)

လင်းနို့ များက ကောင်းကင်ပြင်ကြီးပေါ်သို့ အုပ်စုလိုက်
ပျံသန်းသွားကြရှာလေပြီ။
'အထဲမှာ အခုထိတော့ ဘယ်လိုထူးခြားချက်မှ မတွေ့ရ
သေးပါလား ဝူဝီ'
ဟုတ်သည်။
ဝူအတွင်းပိုင်းက မိုးကြိုးမျိုးဆက်၏ အထူးလျှိုဝှက်ထား
သော အခန်းဖြစ်သော်လည်း ငြိမ်သက်ပြီး လင်းနို့ သိုက်များ
မှအပ ရှင်းစင်းလျက်ရှိ၏။

ရှေးက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ အတွင်းအား လေ့ကျင့်ခဲ့သော
 ကျောက်ခုံတစ်ခုကို မြင်တွေ့မှ အားတက်သွားကြ၏။
 နှစ်ဦးစလုံးက မိုးကြိုးအဆိပ်ဖြေဆေးကို ရှာဖွေရန်
 ရောက်ရှိလာကြခြင်း ဖြစ်၏။
 မီးရောင်နှင့်ကျောက်ဂူဝတွင်ထိုးထွင်းထားသည့် စာတန်း
 တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။
 မိုးကြိုးမျိုးဆက် အသက်မသေ အဆိပ်ဖြေကြား
 နှစ်ဦးစလုံး၏မျက်နှာမှာ ဝင်းပသွားခဲ့၏။
 သူတို့ရောက်ရှိလာသည့် ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်ခဲ့လေ
 ပြီ။

ဖန်တောင်းချောင်းကြီးတစ်ခုထဲတွင် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ရှည်
 ကြာစွာ မန်မစော် မပုပ်မသိုးအောင် စီမံထားသည့် အဆိပ်
 ဖြေဆေး ပုလင်းကို တွေ့လိုက်ရလေပြီ။

‘ဟောစီအဆိပ်ဖြေဆေးဟာ ဘယ်လို သမားတော်မျိုးမှ
 တုပ ဖော်ဝပ်လို့မရတဲ့ အစွမ်းထက်မြက်လှတဲ့ ဆေးပါပဲ’

‘မိုးကြိုးအဆိပ်နဲ့ ထိတွေ့ ခံစားမိသူတိုင်းဟာ ဟောစီ
 ဆေးကို မရမချင်း မုချသေဆုံးရမှားပဲချင်းရှုနဲ့၊ ဒါကြောင့်
 မိုးကြိုးမျိုးဆက်ဟာ တစ်နေ့ သိုင်းလောက တစ်ခုလုံးကို
 ဩဇာရှိရမယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ အဆိပ်သာရှိ ဆေး
 မသိအောင် ဧဂူထဲမှာ လျှို့ဝှက် သိမ်းဆည်းခဲ့ရတာပဲပေါ့’

မိုးကြိုး အဆိပ်ဖြေဆေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဝူစိစာ သိသင့်
 သည်ဟု ယူဆထားသည့် ဘဝကြင်ဖော်ချင်းရှုနဲ့အား ပြည်စုံ
 စွာ ရှင်းပြလိုက်၏။

ချင်းရှုနဲ့မှာလည်း ဝူစိနှင့်မိုးကြိုးအောင်၌ တိတ်တိတ်ပုန်း
 ချစ်ကျမ်းဝင်ခဲ့ရသူတစ်ဦးဖြစ်၍ မိုးကြိုးမျိုးဆက် ဖြစ်လာခဲ့
 ရပြီ မဟုတ်ပါလား။

ချင်းရှုနဲ့၏မျက်စိထဲ၌ မြင်ယောင်ချေမိသည်က ဝူစိနှင့်သူ
 နောက်ဆုံးသိုက်ပွဲ၌ မိုးကြိုး အဆိပ်သင့်သွားရှာသူ ချူယ
 ကိုပင် ဖြစ်၏။

ချူယကိုတစ်ယောက် မကြာခင် သေဆုံးရရှာတော့မည်
 မဟုတ်ပါလား။

ချင်းရှုနဲ့၏ မျက်နှာလို မျက်နှာရ ပြောကြားချက်ကြောင့်
 နယ်စား ကျောက်ပိရန်စာ အထူး ကျေနပ်နေမိသည်။

‘ဟား...ဟားဟား ဇီဂျင်ဟိုးရှဲ့သမီး ချူယကိုဟာ
 ဒါဆို မကြာခင် သေဆုံးရတော့မှာပေါ့ ဟုတ်လား၊ မှော်
 စားမ ပျောက်ကွယ်သွားတော့မှာ သေချာရင် ငါ့ရှဲ့ မှော်
 စားဖို အစွမ်းကို အချိန်မီပြသဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်’

‘နယ်စားက ဘယ်လိုများ စီစဉ်ချင်လို့လဲ’

‘မှော်စားဖိုကို သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး တုပပြိုင်ဆိုင်ရဲတဲ့
 လူ မရှိရအောင် အစွမ်းပြလိုက်ချင်တယ် ချင်းရှုနဲ့’

ချင်းရှုနဲ့က နယ်စား ခိုင်းစေလိုက်သမျှ မအောင်မြင်ဘဲ
 အမြဲ ပြန်လာရသူသာဖြစ်၏။

ချူယကိုအား အပျောက် မရှင်းနိုင်သည့် ကိစ္စကြောင့်
 နယ်စားက သူ့အပေါ် ယုံကြည်ကိုးစားမှုကင်းမဲ့လာသဖြင့်
 မြောက်စားခြင်း ခံခဲ့ရခဲ့ရုံ၏။

ထိုကိစ္စအတွက် သူ့ဘက်က အထောက်အကူ ပေးရမည်။

သူ့ ရည်ရွယ်ချက် အားအောင်အောင်အတွင်း သံတမ်းပုတ် ချင်းရှုန်ဟူ၍ နယ်စား၏ မြောက်စားမူကို ရွှေဆုံးမှ ခံယူရန် ဖြစ်ပြီး ကျော်စောမူတစ်ခု ရရှိလာသည်နှင့် မိုးကြိုးလက် ဝှစ်နှင့် အတူတူနေထိုင်ရန်ဖြစ်၏။

ယခုတော့ သူ့ဘက်က မိုးကြိုး အဆိပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဝှစ်ထံမှ စုံစမ်း သိရှိခဲ့သမျှကို တိတိကျကျ ပြောပြနိုင်လာခဲ့ သဖြင့် နယ်စားက ကျေနပ်သွားခဲ့ရလေပြီ။

ရေမြင့်မှ ကြာတင့်မည့်ဘဝမို့ နယ်စား ကျောက်ပိရန်၏ မှော်စားတစ်ချောင်းသာ သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး လှူမိုးမိုး ထားနိုင်လျှင် သူနှင့် ဝှစ်အတွက် တာ့ ပြောစရာမလိုလောက် အောင် ထူထူးကောင်းကောင်း ရပေဦးမည်။

ထို့ကြောင့်...
'န ကင်းနယ်မှာ သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးတစ်ခု စီစဉ်ပြီး မှော် စားစွမ်းကိုပြ သလိုက်ရင် မကေခင်းပေဘူးသားနယ်စားမှင်း' နယ်စားမင်း ကျောက်ပိရန်က ချင်းရှုန်၏ အသံကြောင့် ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်လေသည်။

မှော်စားနှင့်ပတ်သက်၍ ချင်းရှုန်က အလေးအနက်ထား သူ ဖြစ်ကြောင်း သူ သိရှိသွားခဲ့၏။

အင်း...သိပ်ကောင်းတဲ့အကြောင်း ဒါမှ ပြိုင်ပွဲမှာ ယှဉ် ပြိုင်သူ မရှိရင် ဟောစီနယ်မှာ ဘုရင်တစ်ဆူ ဖြစ်ကြောင်းကို ပေါ်လွင်စေမှာပဲ'

'ဒါဆို ပြိုင်ပွဲကို အမြန်ဆုံး ကျင်းပဖို့ စီစဉ်လိုက်တော့ မယ်'

* * *

နန်ကင်းနယ်၌ ဓားစွမ်းယှဉ်ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပမည်ဆိုသော သတင်းက တစ်နယ်လုံး ပျံ့လွင့် ပေါ်ထွက်လာခဲ့လေပြီ။ စိတ်ဝင်စားသူ သိုင်းပညာရှင်များက ထိုပြိုင်ပွဲ၌ ဇာနိုင် ရရှိရေးအတွက် လေ့ကျင့်နေကြ၏။ နယ်စား၏ အကြံအစည်ကိုတော့ မည်သူကမျှ ခိုင်မိကြပုံ မပေါ်ချေ။

နန်ကင်းနယ်မှ စိန်ခေါ်သံ

နယ်စားက မျော်စားဖိုကိုကြည့်ရင်း အံ့မခန်းထောက်
အောင် စွမ်းရည်ပြသနိုင်ဖို့ အားပေးထားလျက်ရှိသည်။

သု၏ အကြံအစည်အတိုင်းသာ အောင်မြင်ခဲ့ပါလျှင်
မကြာမီ သု၏ ဂုဏ်ရှိန်က မီးရှေ့လို တရိပ်ရိပ် တက်လာဖွယ်သာ
ရှိတော့သည်။

ကျောက်ပိရန်က အတ္တကြီးမားသူ တစ်ယောက်အဖြစ်၍
သူ့ကိုယ်တိုင် သိုင်းလောအတွက် ဘုရင်တစ်ဆူလို နေရမည်ဆို

လျှင် သူ့အတွက် ဂုဏ်ရှိန်မြင့်ပို့ လမ်းစဉ်ကိုသာ လိုက်ရမည် ဖြစ်၏။

အများအတွက် တောင်းကျိုးမပြုနိုင်သည့် ပြိုင်ပွဲကြီး ဖြစ်သလို တရားမျှတမှု မရှိနိုင်သော ယှဉ်ပြိုင်မှုတစ်ခုသာ ဖြစ်ကြောင်းကို သတင်းမပေါက်ကြားစေရန် ထိန်းချုပ်ထား လိုက်၏။

ပြိုင်ပွဲအတွက် စိတ်ဝင်စားသူများက ပို၍ တစ်စတစ်စ များလာစေအောင်လည်း သိုင်းလောက၌တုရင်တစ်ဆူလို သဗ္ဗ ကြီးတစ်ခု ချီးမြှင့်မည်ဟု အတိအလင်း ကြေညာထားခြင်း ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သိုင်းပညာရှင် တော်တော်များများစာ စိတ်ဝင်စားစွာ ရှိလာခဲ့သည်။

ထိုသို့ စိတ်ဝင်စားသူများထဲ၌ ချူယီကိုတစ်ယောက် အပါအဝင် ဖြစ်၏။

သူက ဖခင် ပေးအပ်သော တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားအပေါ် သူ မသေဆုံးစွားခင် ကျေပွန်သွားချင်သူ ဖြစ်၏။

မှော်စားမ တစ်ချောင်းနှင့်သာ ကျောက်ပိယန်အား တိုက်ခိုက်ပါက အနိုင်မရခဲ့လျှင်တောင်မှ မှော်စားကို ဖျက် ဆီးပစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု သူ ယုံကြည်သည်။

သူ အသက်မသေဆုံးမီ နယ်စားကျောက်ပိရန်သာ သူ့ အား တွေ့သွားခဲ့လျှင် မည်မျှအံ့ဩရှာလေမလဲ မည်မျှ တုန် လှုပ် ချောက်ချားရှာလေမလဲ။

မှော်စားအတွက်ကို အသက်လုတိုက်ပွဲဝင်ရန် ဖြစ်၏။

'ဝါ' စီအတိုင်း နေထိုင်ပြီး သေဆုံးသွားမယ် အတူတူ တော့ နှစ်တင်းနယ်မှာ ကျင်းပမယ့်ပြိုင်ပွဲကို ဝင်ပြီးပြိုင်မ ဖြစ်မယ်။ အဖေ့အတွက် တာဝန်ကျေအောင် ယှဉ်ပြိုင်တိုက် ခိုက်ရင်း ဝါအသေခံသွားမယ်။

နာကျင်စွာ တဖြည်းဖြည်းခံစားနေရသည့် ဝေဒနာကို ဝေ ညော့သွားသလိုရှိပြီး နယ်စား ကျောက်ပိရန်ကို ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ခဲ့သည်။

ဝေဒနာလဲလျှင် အသက်ရှုပေးထိုင်ခွင့် တစ်သော ကျန် တော့လည်း သူ့ဘဝ၌ မှော်စားတစ်လက်နှင့် အသက်မတေး ခံခိုက်လွဲ၍ တခြားမရှိနိုင်။

စီလင်ရှုတစ်ယောက် သူ့အား လိုက်လံ ရှာဖွေသော သတင်းကို ကြားရသော်လည်း သူ မရှောင်တိမ်းနေခဲ့သည်။

သူ့ရှိသောနေရာကို စီလင်ရှုသာသိခဲ့လျှင် အရောက်လာ ညော်မှာ သေချာလှ၏။

သူမ ခေါင်းထဲသို့ သူ့နှင့် တံသက်သမျှ ဖျတ်ခနဲ အသိ ဝင်ရောက်လာသည့်အခါ ယခုထိ ရင်ခုန် တိမ်းမူးနေတတ် ကြောင်းကို သတိထားမိလိုက်၏။

အဆိပ်ဖြေဆေး။

မိုးကြိုးတောင်မှာရှိသော အဆိပ်ဖြေဆေးကို စီလင်ရှု ရှာတွေ့ခဲ့ပြီလား။

ထိုအဆိပ်ဖြေဆေးကို အသုံးပြုခဲ့ပါလျှင် လောကကြီး၌ သူမ အသက်ရှင် နေထိုင်ခွင့်ကို တကယ်ပဲ ရရှိနိုင်ပါမည် လား။

သူမ ဘာမှ မစဉ်းစားချင်တော့။

အသက်ရှင် နေထိုင်ခွင့်ရစဉ် ဖခင်အတွက် တာဝန်ကျေ
ချင်လှ၏။

ကောင်းထင်ပြင်ကြီး တစ်ခုလုံး မိုင်းညှပ်ပြီး မိုးရွာချ
တော့မည့် အနေအထားသို့ ရောက်ရှိနေပြီ။

တောင်ခြေမှ မြင်းတစ်စီးနှင့် ထွက်ခွာလာသည့် ဝတ်
ရှင်က ချူယီကိုပင် ဖြစ်၏။

သူ့ကိုယ်တိုင် အမှတ်အသားတစ်ခု ပြုလုပ်ပြီးဝှက်ထား
သော ဓားကို ပြန်လည်ရယူရန် တောအုပ်တွင်းသို့ ဝင်
ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

တောအုပ်အတွင်းသို့ ရောက်လာသည့်အခါ အဟောင်း
များ အသစ်ဖြစ်လာခဲ့ရသလို သူ့အား တောခွေးများလို
ဝိုင်းဝန်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည့် ကျောက်ပိရုန်၏ လက်ပါးစေ
များကို မျက်စိထဲမြင်ယောင်မိတိုင်း ရင်ထဲမှ နာကြည်းချက်
များက တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်စ ပြုလာခဲ့၏။

အထူးသဖြင့် သူ မမေ့နိုင်ဆုံးက ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌
ဆေရာပေါ် ဒဏ်ရာတစ်ခု ကျန်ရစ်အောင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်
မိုးကြိုးလက် ဝူစိပင် ဖြစ်၏။

မိုးကြိုးလက်ဝူစိကြောင့် သူဝေဒနာကို ခံစားနေရသူ
တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ရသည့်အပြင် အရာရာကို လက်လွှတ် ဆုံး
ရှုံးခဲ့ရခြင်းအတွက် ရင်နာလို့ မဆုံးနိုင်ခဲ့။

သူ ထွက်ပြေးလာသည့် တောင်ပေါ်က မှတ်မှတ်ရရ
သာ မရှိလျှင် မျက်စိလည် လမ်းမှားသွားရလောက်အောင်
ချွန်နှယ်သစ်ပင်များနှင့် ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိသည်။

(၅၂)

သို့ပေမယ့် အသက်လုံ ပြေးလွှားခဲ့ရသည့် ဧနုထုလေးက
သူ့အတွက် မေ့ပစ်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိ။
သူ့မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် စွဲနေတုန်းပင် ဖြစ်သည်။
'အင်း...ဟိုရွှေက အမှတ်အသားပြုထားတဲ့ သစ်ပင်ပဲ'
မြင်းကို သစ်ပင်တစ်ပင်၌ ကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်လျက်
အမှတ်အသားပြုထားရာ သစ်ပင်ဆီသို့ ဦးထည်လျှောက်လစ
ခဲ့၏။
'ခုပ်...ခုပ်...ခုပ်...ခုပ်'

တောလမ်းကလေးသို့ ဖြတ်သန်းလာသည့် မြင်းခွာသံ
များကို ကြားရ၍ တုန်လှုပ်သွားမိ၏။
'ဒုက္ခပါ၊ ဝါနောက်ကိုမျှခး နောက်ယောင်ခံ လိုက်လာ
ကြပြန်ပြီလား'

သူ့စိတ်ထဲ မလုံခြုံဘဲလို့ ဖြစ်လာခဲ့မိ၏။
ထို့ကြောင့် သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်နောက် ပုန်းကွယ်၍
အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။
မြင်းနှစ်စီးက သူ့မြင်ကွင်းထဲသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေပြီ။
မိုးကြိုးလက် ဝူစိနှင့် သံတင်းပုတ် ချင်းရှန်တို့ ဖြစ်ကြ
သည်။

သူတို့နှစ်ဦးစလုံးက သူမအတွက် ရန်ငြိုးမပြောနိုင်သည့်
မဟာရန်သူထော်ကြီးများပင် ဖြစ်သောကြောင့် ဒေါသစိတ်
ဖြန်းခနဲ ထလာခဲ့မိသည်။

သို့ပေမယ့် သူတို့နှစ်ယောက်အား တုံ့ပြန်နိုင်စွမ်း သူ့မှာ
မရှိသေး။

မတော်တဆ သူ့အား တွေ့သွားခဲ့လျှင် သူမ ထွက်လာ
ရသော အကြံအစည် တစ်ခုလုံး ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ဖို့သာရှိတော့
သည်။

သူမထံသို့ လှမ်းအကြည့် စူးရှသော မျက်လုံးချင်း မဆိုင်မီ
လောက်အောင် ချာခနဲလှည့်၍ သစ်ပင်ကို ကွယ်လိုက်ထမ်း
မိ၏။

သူမ အဆားတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်နေသည်။

သူတို့သာ တိုက်ခိုက်ဖို့ ဝန်းရံလာလျှင် မည်သို့ တုံ့ပြန်ရ
မည်ကို အစဉ်အတိုင်း ခေါင်းထဲ ထည့်စဉ်းစားလိုက်မိ၏။
သူတို့မြင်းများက သစ်တောအုပ်ကလေး အတွင်းသို့ ဖြတ်
ကျော်သွားကြ၏။

ထိုအခါမှ ချူယီကို သက်ပြင်းချမိစော့သည်။
ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခု၌ သူ့အတွက် အန္တရာယ်ရှိမရှိ သေ
ချာအောင် ကြည့်ရှုရင်း ထစ်ပင်များကို ပုန်းကွယ်၍ မှော်
ခားမှ ဝှက်ထားသည့် နေရာသို့ တရွေ့ရွေ့ ချဉ်းကပ်လာ
ခဲ့၏။

သစ်ပင်အောက် တည့်တည့်သို့ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းနှင့်
စိတ်ရှည်ဆက်ရှည် တူးဖော်လိုက်၏။

အတန်ကြာအောင် တူးဆွဲမိသောအခါ မှော်ခားမထွက်
စာခဲ့၏။

လပေါင်း ရွေးလကျော်ကျော် သူ့ကိုယ်နှင့် ဝေးကွာခဲ့
ရသည့် မှော်ခားမကို တဖြတ်တနိုး ကြည့်ရှုနေမိသည်။

မှော်ခား၌ ဘယ်အရာမှ မပြောင်းလဲသေး။
ဖခင်ဖြစ်သူ ဇီဂျင်ဟိုး ပြုလုပ်ဖန်တီးခဲ့သည့် လက်ရာ
အတိုင်း မြေစိုင်းခဲများ ကပ်ငြိနေသည်ကလွဲ၍ လက်ရာမြောက်
မှာ တောက်ပနေဆဲ။

သူ့အနေနှင့် မှော်ခားမကို နောက်ဆုံးအနေနှင့် ကိုင်တွယ်
ကြည့်ရှုလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထဲ အောက်မေ့လိုက်မိ
သဖြင့် အားငယ်ဆလိုလို ခံစားလိုက်ရ၏။

သူမသည် ဘေးကို ပိုင်နိုင်စွာ ဆုပ်ကိုင်မိလိုက်သည့်အတွက်
ဖခင်ဖြစ်သူ၏ ဝိညာဉ်က သူမထံ ပူးထပ်၍ ဝင်လာခဲ့သလို
တစ်ကိုယ်လုံး သွေးများ ဆူပူကလာမိသည်။

ဖခင်ဖြစ်သူအတွက် လက်စားချေရန် ကတိသစ္စာပြုခဲ့ဖူး
သည်ကို သူမပြေး သတိရမိလိုက်၏။

ထို့နောက် ဆက်လက်တူးတောနေဖို့ အချိန်မပေးနိုင်
သဖြင့် ဘေးကို ယူဆောင်၍ မြင်းရုံရာသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။
'ဂျိန်း...ဂျိန်း'

ရာသီဥတုအနေအထားက ချက်ချင်း ပြောင်းလဲသွားရန်
တပ်လှန့်သံများ ပေးလိုက်လေပြီ။
ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အမေ့စင်ထု လွှမ်းမိုးစပြုလာသည်။
မိုးရွာတော့မည်လေ။

ဇောင်းကင်သို့ မြင်းပေါ်မှ မော့ကြည့်လိုက်မိ၏။
မိုးဖွဲကလေးများ ရွာသွန်းစ ပြုလာခဲ့လေပြီ။
သူမ မိုးလွတ်ရာသို့ မြင်းကို ဒုန်းစိုင်း၍ ခရီးနှင်လာခဲ့
သည်။
မိုးက ပိုမိုသည်းလာသည်။
သည်မိုးနှင့် ရွှေဆက်ရမည့်ခရီးအတွက် အနှောင့်အယှက်
တစ်ခုလို ဖြစ်လာခဲ့မှန်း သူမ ဇောင်းစွာ သိရှိလိုက်၏။
မိုးတိတ်ချိန်အထိ စောင့်ဆိုင်း ခိုလှုံ့ရန် နေရာကို ရွာဖွဲ့
လိုက်မိ၏။

မမျှော်လင့်ဘဲ သစ်ပင်များဖုံးလွှမ်းနေသော တောအုပ်
တစ်ခု၏အလယ်မှ ကျောက်လိုက်ဂူကြီးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရ
သဖြင့် အရမ်းကို အံ့ဩသွားသည်။

သည်လိုဂူမျိုး တောအုပ်တစ်ခုထဲ တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု ဘယ်
တော့မှ မမျှော်လင့်ခဲ့။

ကျောက်လိုက်ဂူကြီးများ တည်ရှိနေပုံက ဆန်းကြယ်
လွန်းလှ၏။

အဝေးကကြည့်လျှင် သစ်ပင်များ ဖုံးလွှမ်းထားသည်ကို
သာ မြင်နိုင်သည့် နေရာအနိမ့်ပိုင်းတွင် တည်ရှိသည့်အတွက်
မည်သည့်အရပ်ရပ်မျက်နှာက ကြည့်ကြည့် မြင်နိုင်ဖို့ မလွယ်လှ
ပေ။

သူမတစ်ယောက်သာ ကံအားလျော်စွာ မိုးခိုရန်နေရာ
ရွာရင်း မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရခြင်းသာ ဖြစ်၏။
ကျောက်လိုက်ဂူအနီးသို့ သတိထား၍ တိုးထပ်လာခဲ့၏။

ပြိုင်စံရှားခင်းကိုးချက်

ကျေခက်ဂူ၏အနေအထားမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာအတည်း
 က တည်ရှိခဲ့ဟန် တူသည်။
 ဂူဝသို့မဝင်မီ အထဲမှ ဝေါခနဲ ထွက်လာသည့် အသံကို
 ကြားရသဖြင့် ကြက်သီးများ ဖြန်းခနဲတသွားမိသည်။
 သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင်က တရုတ်ရဲ့ အော်မြည်နေသည်နှင့်
 အလားသဏ္ဍာန်တူလွန်းလှသည်။
 သို့သော် အထဲသို့ တိုးဝင်လိုက်မိသည့်အခါ ပလုံးပထွေး
 ဖြစ်ပေါ်နေသံက ရေစီးသံတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ထက်ပြုမိလိုက်
 စည်။

ထိုနေရာမျိုး၌ သားရဲတိစ္ဆာန်ဆိုးတို့ ခိုအောင်းနေထက်
ထပြင့် ခဲတစ်လုံးနှင့် အတွင်းပိုင်းသို့ ပစ်ခတ်ခြောက်လှန်ကြည့်
လိုက်မိ၏။

မည်သို့မျှ ထူးခြားချက်ကို မတွေ့ရမှ စိတ်ကိုတည်ငြိမ်
အောင် ထိန်းချုပ်ရင်း အတွင်းပိုင်းအထိ ရဲရဲဝင်လာခဲ့သည်။

ဂူအတွင်း၌ သူမအား မည်သို့မျှ အန္တရာယ်ပြုနိုင်သည့်
အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကို မတွေ့မိခဲ့။

သူမထောက်ရှိနေသော လိုက်ဂူ၏ တခြားဂူများလို မျှောင်
ပိန်းမခနဲ အလင်းရောင် အနည်းငယ်မျှ ကျရောက်နေ
တတ်ကြောင်းကို ထူးခြားစွာ တွေ့ရှိခဲ့ရလေသည်။

ဂူအလယ်မထောက်မီ စမ်းရေများ ဒဏ်ဟော စီးကျရာ
ရေကန်ငယ် တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။

ရေအန်အတွင်းသို့ ကျောက်စက်ရေများ တစ်ပေါက်
ချင်း ပြိုင်တူ ကျဆင်းလျက်ရှိ၏။

ကျောက်စက်ပန်းဆွဲများပေါ်မှ ယိုစီးကျလာသည့် ရေ
စက်များ၏ အဆက်ပြတ် ရပ်စန့်သွားခြင်း မရှိသလို ရေ
ကန်ကြီးတစ်ခုလုံး ပြည့်သွားသည်ဟူ၍ ခြေရို။

မြေထဲသို့ ပြန်လည်စိမ့်ဝင်သွားအတ်ကြောင်းကို တွေ့
သည်။

ကျောက်စက်ရေကန်မှ ရေကိုမော့၍ သူမ သေခက်သို့
လိုက်မိ၏။

တစ်ကိုယ်လုံး နူးချည်နေသမျှ ပြေပျောက်၍ တဒဂ်လန်
ဆန်းသွားသလို ဖြစ်ပေါ်လာမိသည်။

သဘာဝ၏ ပေးအပ်သော ခွန်အားတစ်ခုက မည်မျှ
တန်ဖိုးရှိကြောင်းကို ကောင်းကောင်း သိနားလည်ခဲ့ရလေပြီ။
အေးမြသောနေနှင့် ကိုယ်လက်ဖျန်းပက် သန့်စင်ပစ်လိုက်
မိသည်။

ကျောက်ဂူအတွင်း အမှိုက်သရိုက် ရှင်းလင်းနေပြီး အနံ့
အသက်၏ အထဲ၌ ကြာရှည်စွာ နေထိုင်ပေမယ့် အသက်ရှူ
ကျပ်မသွားနိုင်အောင် လေဝင်လေထွက် ကောင်းမွန်ကြောင်း
ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

ယခင်က သည်ဂူထဲတွင် လူတစ်ဦး နေထိုင်ခဲ့ကြောင်းကို
ခြေရာများနှင့် အသုံးပြုခဲ့ဖူးသည့် မီးတိုင်မီးစွယ်များကို မြင်မိ
ရုံနှင့် သတိထား ပြောဆိုနိုင်သည်။

ဂူအလယ်၌ တစ်ဖက်သို့ တိုးလျှိုပေါက် ဝင်ရောက်နိုင်
သည့် နေရာဟူ၍ မရှိ။

ကျောက်သားနံရံကြီးတစ်ခုက အလယ်ဇောငယ်မှ ကန်လန်
ပိတ်ဆို့နေပြန်သည်။

လမ်းဆုံးသွားပြီလားဟု သူမ တွေးလိုက်မိ၏။
မဖြစ်နိုင်။

ကျောက်သားနံရံကြီး ပိတ်ဆို့ထားသည့် အနေအထား
မှာ တံခါးတစ်ချစ်သဖွယ် ဖြစ်နေသည်။

‘ဒုတ်...ဒုတ်’
‘ဒုတ်...ဒုတ်...ဒုတ်’

ကျောက်သားနံရံနားသို့ ကပ်၍ နားထောင်ကြည့်ရင်း
ခေးအရိုးနှင့် ခေါင်ကြည့်လိုက်၏။

တစ်ဖက်မှာ ကလိုင်တစ်ခုရှိကြောင်း တုံ့ပြန်မှုပေးနေသ
ကို ကြားလိုက်ရလေပြီ။

သေချာပြီ။

တစ်ဖက်၌ ဂူအတွင်းပိုင်း ဥမင်တစ်ခုထော့ ရှိရပေတော့
မည်။

သူမ၏ စိတ်ထဲ၌ ထူးဆန်းသော ကျောက်ဂူကြီးနှင့် ပတ်
သက်၍ စူးစမ်းလေ့လာချင်သော စိတ်များ ထပွားပွား
ပေါ်ပေါက်လာအောင် နိုးထွားပေးသလို ဖြစ်နေမိသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်သို့ ဝင်ရောက်နိုင်သည့် ဝင်ပေါက်
တစ်ခုကို ရှာဖွေကြည့်လိုက်သည်။

ကျောက်သားနံရံကြီး ဖြစ်နေသဖြင့် စဉ်းစားရ ခက်လှ
သည်။

သို့သော် သူမ၏ နားထောင်၍ ထူးခြားနေသည့် အရာတစ်ခု
မှာ ကျောက်သားပို အချွန်နှစ်ခုပင် ဖြစ်၏။

ထိုအရာနှစ်ခုက သာမန်အမြင်အားဖြင့် ကြည့်ရှုလိုက်ရုံနှင့်
တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အရွယ်အစား ပမာဏခြင်း တူညီနေပြီး
ကျောက်သားနံရံနှင့် အရောင်ခြင်း ကွာပြားမှုအနည်းငယ်ရှိ
နေကြောင်းကို ချက်ချင်းပင် သုံးသပ်နိုင်လိုက်လေပြီ။

သေချာပြီ။

ထိုကျောက်သားပို အချွန်နှစ်ခုက တစ်ဖက်လိုက်ဂူထဲဝင်ဖို့
လျှို့ဝှက်ခလုတ်များသာ ဖြစ်ရမည်ဟု ဒက်ခနဲ သိလိုက်၏။
ပထမခလုတ်ကို အားစိုက်၍ ဆွဲလိုက်သည်။

ကျောက်သားနံရံကြီးမှာ အနည်းငယ် လှုပ်သွားရုံကလွဲ၍
ထူးခြားမှု လုံးဝမတွေ့ရ။

သူမ အနည်းငယ် တော့ဝေသွားမိသည်။
လျှို့ဝှက်ခလုတ်တစ်ခု ပျက်ယွင်းနေပြီဟု နားလည်လိုက်
၏။

ဒုတိယခလုတ်ကို အားစိုက်၍ ဆွဲလိုက်၏။
ခလုတ်က ညွတ်ကူးလာခဲ့လေပြီ။
ကျွ...ကျွ...ဝေ...

ကျောက်သားနံရံကြီး တဖြည်းဖြည်း ပြတ်ရွေ့လျက်
မြည်ဟည်းသံကြီးတစ်ခု ပေါ်ထွက်လာပြီ။ တစ်ဖက်မှအလိုလို
ကွာလာခဲ့လေပြီ။

လျှို့ဝှက်အတတ်ပညာနှင့် စီရင်ထားသော ကျောက်သား
နံရံတံခါးကြီးလည်း ပွင့်သွားခဲ့ရှာလေပြီ။

သူမ ရင်ထဲ၌ အဖြေရှာတွေ့ခဲ့သဖြင့် ကျေနပ်ခြင်း၊ အံ့ဩ
ခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်းတို့ ဖောဟက်ခံစားလိုက်မိသည်။

ဂူအတွင်း၌ ရှေးဟောင်းအမျိုးအနွယ်တစ်စုမှ ရေးသား
တတ်သည့် စာအန်းတစ်ခုကို နံရံ၌ ထိုးထွင်း ထားတင်ခဲ့
၏။

‘ဘုန်းဟော်ကြီး ဟတ်ကိုယ်ထိုင် ပြိုင်စံရွားသည် ဓားချက်
ကို ခလဲခဲနက်နဲသော အတတ်ပညာဖြင့် ထိုးထွင်းဖော်ပြ
ခဲ့လေသည်။’

ကံအကြောင်းတရားကြောင့် ဤနေရာသို့ ဖောက်ဖို့လာ
သူသည် နံရံပေါ်ရှိ သိုင်းကျမ်းဆောင်၌ ကျန်ပေ၏ ခက်ခဲ

နက်နဲအော အတတ်ပညာတို့ကို လေ့ကျင့်လျက် လူသားများ
 အကျိုး မျှော်ကိုး၍ အနာဂတ်သို့ ဆင့်ကဲ ဖြန့်ဝေပါကုန်
 ပြိုင်စံရှား ဓားကိုးချက် ကျောက်နန်းတော်ဆောင်
 အလယ်၌ ချူယီကိုတစ်ယောက် ရပ်ထဲလှိုက်စက်လာသည့်
 အထိ ဝမ်းသာစဆုံး ဝေးမော ကြည့်နေမိသည်။
 သူ့အလွန် လေ့လာဆည်းပူးချင်သည့် ဓားသိုင်းပညာကို
 ယခု ကျောက်နံရံပေါ်တွင် ထိုးထွင်းထားသည့် လျှိုဝှက်
 သိုင်းကျမ်း၌ တွေ့မြင်နေရပြီ ဖြစ်သည်။
 ဘုန်းတော်ကြီး ဟတ်ကို ရင်ထဲမှ ရိုသေစွာ ဆရာတစ်ဆူ
 အနေဖြင့် ဦးညွတ်ဂါရဝ ပြုလိုက်မိသည်။
 သူမနှင့်ထိုက်တန်သော အမေ့ကို မတောင့်တပဲ ရခဲ့သည့်
 အတွက် ရင်ထဲ၌ ကြည်နူးမှုတွေ ပြည့်နေသည်။
 မကြာခင် သေဆုံးတော့မည့် သူမ။
 ပြိုင်စံရှား ဓားကိုးချက် သိုင်းကျမ်းကို ထိုးထွင်းခဲ့သည့်
 ကျောက်ဂူနံရံ။
 ပြီးတော့ လက်ထဲ၌ ပံင်၏အမေ့အဖြစ် ပေးအပ်ခဲ့သော
 မှော်ဓားမတစ်လက်။
 ရွှေဆက်ရဦးမည့် အနာဂတ်ခရီး၌ တွေ့ကြုံတော့မှာ
 ဖြစ်သော နန်အင်းနယ်မှ နယ်စားကျောက်ပိရန်၏ စိန်ခေါ်
 ပွဲကြီး။
 အားလုံးက သူမအတွက် အစီအစဉ်တကျ ပန်ဆင်
 ခဲ့သည့် ကံကြမ္မာ၏ အလှည့်အပြောင်း ဆန်းကြယ်ပုံ
 ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်တစ်ခုပမာ ဖြစ်လာခဲ့ရရှာလေပြီ။

ဤဇာတ်လမ်းတွင် အဓိကအကျဆုံး ပါဝင်ရမည့်သူက
 ချူယီကိုသာ ဖြစ်ပေတော့သည်။
 ပညာရပ် အစုံရရှိ ခက်ခဲနက်နဲပုံက ဇွဲနဲ့ပဲနှင့် ဆည်းပူးမှ
 သာ ရရှိနိုင်ကြောင်းကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ် တွေ့ရှိ
 ရလေသည်။

အဆင့်မြင့်ဆုံး ပြိုင်စံရှား ဓားကိုးချက်ကို လေ့ကျင့်ရန်
မပြင်ဆင်ရသေးခင် ဘုန်းတော်ကြီးဟတ် လမ်းညွှန်ထားသည့်
အခြေခံကျသော ဆိုင်းကွက်များကို နည်းစနစ်ကျစွာ ပြန်လည်
လေ့ကျင့်ရသည့်ကိစ္စကလည်း မလွယ်ကူလှပေ။

သူမတစ်ကိုယ်လုံး ချွေးစီးစီးကျဆောင် အပင်ပန်းခံနေ
ရသည်။

မာကျောသော စိတ်ဆန္ဒတစ်ခုက ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ရှား
နေသမျှ ခံစားရသည့် ဝေဒနာအားလုံး တဒက် မေ့ပျောက်
သွားသလို ဖြစ်သည်။

စိတ်တစ်ခုက ဦးဆောင်လှုပ်ရှား လေ့ကျင့်နေသည်။
တစ်ကိုယ်လုံး ပေါ့ပါး ဖျတ်လတ်နေသည်။

သူမ အနီးအနားရှိ တောအုပ်ထဲမှ အာဟာရ ဖြစ်နိုင်
သော သစ်ဥဆစ်ပုများကို ဂူအတွင်းသို့ ရှေးပေ့ခဲပြီး ဆိတ်ငြိမ်
သော ကျောက်ဂူကြီးအတွင်း၌ ရက်ပိုင်းအတွင်း သိုင်းကျစ်
ကို တက်နိုင်အောင် ပြင်းထန်စွာ လေ့ကျင့်နေကြောင်းသာ
ဖြစ်၏။

အတွင်းအား ကောင်းမွန်စေရန် ရက်ထိုစဉ်နှင့် ခန္ဓာဝန်
အား မညာတာဘဲ ပြင်းထန်စွာ လေ့ကျင့်နေသည့်အတွက်
တစ်ကိုယ်လုံး ပိန်ချိုးလာပြီး လှာစိုပြည်မှုများပင် တစ်ခဏ
ပျောက်ကွယ်စ ပြုလာခဲ့လေပြီ။

ဝေဒနာခံစားမှုက အရင်လို တစ်ချက်တစ်ချက် အပ်များနှင့်
ထိုးဆွနေသလို စူးရှနေကျပ်မှုများ ပေါ်ပေါက်လာသကဲ့သို့
သွေးမျှမ်းပင် တစ်ချက်တစ်ချက် ပျို့အန်တတ်သည်။

သို့ပေမယ့် သူမအတွက် အသက်မသေမီ မှော်စား
အတွက် တာဝန်ကျေစွာ လုပ်ဆောင်နိုင်မည့် နားစက ပေါ်
နေပြီ။ ယုတ်ယုတ်လေးအည့် ကျန်းမာရေးကို ဆက်မထား
နိုင်ခဲ့။

သူ ဆက်ထားနေသည့် နန်အင်းနယ်၌ နယ်စား
ကျောက်ပိရန်ကို ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်နိုင်ရေး အတွက်သာ
ဖြစ်သည်။

သိုင်းကျမ်းမှ လျှို့ဝှက် အနက်နဲ့ဆုံး ဝေးကွက်များကို
ကျောက်ပိရန် မြင်ဖူးခဲ့မည် မဟုတ်။

မှော်စားဖိုတစ်ချောင်းကို သမ အားကိုး၍ သူတိုက်ခိုက်
မည် ဖြစ်ကြောင်းကို ချူယီကို စောင်းစွာ နားလည်ထား
ပြီး ဖြစ်သည်။

ချူယီ အနေနှင့် ဓားတစ်ချောင်းနှင့် အတတ်ပညာကို
သာ တွဲဖက်၍ ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရခဲ့ပါလျှင် နယ်စားကို အနိုင်ရရှိ
လိမ့်မည်ဟု စိတ်ချယုံကြည်ထား မိမိသည်။

မှော်စားမကို ကိုင်နေရပေမယ့် သူမ လိပ်ပြာသန်ခဲ့။
ဖခင်အတွက် ဝတ္တရား မကျနိုင်သေးသည့် ကိစ္စကို
စဉ်းစားမိတိုင်း ရင်ထဲဆို နှစ်စွာ စိတ်နာသည်။

သိုင်းပညာ၏ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုကို ရတနာသိုက်ကို တူး
ဖော် ဝတ္တရုံအနုပါလျက်နှင့် သူမ မယုထိုက်လျှင် ဆုံးရှုံးမှု
များစွာကို ခံစားရတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

စိတ်ထဲမှ နာကြည်းခြင်း၊ ဒေါသဖြစ်ခြင်း၊ မုန်းတီး
အမျက်ထားခြင်းတို့အား သိုင်းလေ့ကျင့်စဉ် ကာလအတွင်း
၌ ခဏပယ်ရှားထားရတော့မည်။

ပြိုင်စံရွား ဝေးကိုးချက် လေ့ကျင့်နိုင်ဖို့ နီးကပ်လာခဲ့
လေပြီ။

သိုင်းကျမ်းကို စတင်လေ့ကျင့်ရသောအချိန်၌ သူမ၏
စိတ်များက တက်ကြွရွှင်လန်းလျက်ရှိနေသည်။

မှော်စားမကို ကိုင်ဆောင် လေ့ကျင့်နေရခြင်းဖြစ်၍ ဖို
ပြီး ပေါ့ပါးသွက်ထက်နေသည်။

ကျောက်ဂူနံရံပေါ်ရှိ သိုင်းကွက်များကလည်း အာရုံတစ်
ခုထဲ နှစ်ဝင်နေလောက်အောင်ကို စိတ်ဝင်စား ဆွဲဆောင်နိုင်

မူ ရှိလှသဖြင့် တစ်နေ့ကုန် သိုင်းကွက်များကို စိုက်ကြည့်ရင်း လှုပ်ရှားနေရလျှင် အစာအာဟာရကိုပင် မေ့လျော့နေတတ်သည်။

သူမ သိုင်းကစားပြီးအညံ့အခါတိုင်း ခေါင်းထဲ မိုက်ခနဲ လဲကျသွားမတတ်ဖြစ်ပြီး စိတ်ကိုလျော့၍ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်စက် အနားယူရသည်လည်းရှိ၏။

ဖောက်ပြန်နေတတ်သော ကျန်းမာရေးက သတိပေးနေသော်လည်း ကျောက်ဂူထဲသို့ ရောက်နေခဲ့သည်မှာ ရက်ပေါင်းမည်မျှ ကြာမြင့်ခဲ့မှန်း လုံးဝ သတိမပြုနိုင်ခဲ့။

သိုင်းကွက် ကိုးကွက် တတ်ပြီးမှကျောက်ဂူထဲက ပြန်ထွက်မည်ဟူသော တယူသန် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုသာ သူမအား လှမ်းမိုးထားခဲ့သေးသည်။

ထိုနေ့ရာ၌ သူမကို ဇာမ်းညွှန်ပြသပေးမည့်သူလည်း မရှိ၊ ထိုအချိန်၌ သူမအား ဆုံးမ သတိပေးမည့်သူလည်း အနားမှာ မရှိ။

ဘုန်းတော်ကြီး ဟတ်၏ လမ်းညွှန်ချက်တစ်ခုကိုသာ သူမ စိတ်ဝင်စားသည်။

နားလည်သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးဟတ် ကိုယ်တိုင်လည်း ယခင်က အောင်မြင်အကျော်ကြားဆုံး သိုင်းဆရာကြီး တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ပြိုင်စံရှား ဝားကိုးကွက်ကို တီထွင်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။

သူ၏ တီထွင်ထားသော သိုင်းကွက်များအပေါ် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်မည်လူ မရှိသဖြင့် နောက်ဆုံး တောထွက်၍ ကျောက်ဂူ

ထဲတွင် လာရောက်နေထိုင် လေ့ကျင့်ရသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့သည်။

မည်သို့ဆိုစေ ဘုန်းတော်ကြီး ဟတ်ကား သူ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး လိုအင်ဆန္ဒတစ်ခုကို ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်လောက်သည့် ဆရာအဖြစ် ကြည်ညိုစေးစားလို့ မဆုံးနိုင်ခဲ့။

ချူယီကို၏ ပြင်းထန်လှသော အတ္တမာနကို စီလင်ရှုလည်း ကျော်လွှားလို့ မရနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ရပေမည်။

ချူယီကိုက စီလင်ရှုအား ယုံကြည်စွာ အားကိုးနေ၍ မဖြစ်နိုင်တော့။

သူ့ဘဝ၏ ခနာန်ဆုံးအချိန်မတိုင်မီ ကိုယ်တိုင်တာဝန်ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်မှပင် ဖြစ်ပေစော့ဧည့်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းကျမ်းကို မနားတမ်းဆက်၍လေ့ကျင့်နေမိပြန်သည်။

(၅၅)

'ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်'

ဝေးချက်အတိုင်း အတွင်းအား အပြည့်ပါနေသဖြင့် လေ
ကို တိုး၍ ခုတ်မိသ် အတိုင်းသား ပြန်ကြားနေရသည်။

ယဉ်နေ့ ပြိုင်စံရွာ၊ ဝေးကိုးချက်ကို ကျမ်းကျင်ပိုင်နိုင်
တတ်မြောက်ခဲ့ရသည်မို့ ပြန်လည် လေ့ကျင့်ပြီး သူမ
ကျောက်ဂူထဲမှ ထွက်ရမည့် နောက်ဆုံး နေ့ရက်သာ ဖြစ်
သည်။

'ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်'

‘ရွပ်...ရွပ်’

သိုင်းကွက်ကို တစ်ချက် ပျက်မသွားစေဘဲ ခင်းလျက် ခေး
ချက် တိုင်းကို အသက်ဝင် လှုပ်ရှားမှု ရှိအောင်အောင် ဖော်
ကျုံးနေသည့် ကကြိုးရုပ်အလေးလို စနစ်ကျန လွန်းလှ
သည်။

အားမာန်အပြည့်နှင့် လေ့ကျင့်နေရ၍ အလွန်ပင်ပန်း၊
နှမ်းနယ်စ ပြုနေသည်။

ခေးချက်ကိုးချက် သိုင်းကိုးကွက် ပြည့်စုံခဲ့ပြီမို့ အေ့ကျင့်
မှုကို ရပ်လိုက်ရင်း မော်ခေးမကို ရင်မှာယှက်၍ ဆရာဖြစ်သူ
ဘုန်းတော်ကြီး ဟတ်အား ဂါရဝပြုလိုက်၏။

‘ကျွန်မ၏ အသက်ခန္ဓာ တည်သရွေ့ ပြိုင်စံရှားခေးကိုးချက်
အတွက် လောကကြီးအား သစ္စာတရား ပြည့်ဝအောင်
အမျှအကျိုးကို သယ်ပိုး ဆောင်ရွက်နိုင်သည့် သိုင်းသမား
သာ ဖြစ်ရပါလို၏’

သူမ ကျောက်နံရံတံခါးကို ပိတ်၍ အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့
သည်။

အိပ်မက် ဆန်လွန်းလှသည့် ကျောက်ဂူကြီးအားနှုတ်ဆက်
ခဲ့သောသော အကြည့်ဖြင့် ဝေးမောရင်း မြင်းပေါ်သို့တက်
လိုက်၏။

မြင်းကို ဒုန်းစိုင်း၍ နန်ကမ်းနယ်၌ ကျင်းပမည့် ပြိုင်ပွဲအဖို့
ထွက်လာခဲ့လေပြီ။

လမ်းခရီးမှာ ကြမ်းတမ်းလွန်းလှသော်လည်း သူမ ဘယ်လို
မှ မတုန်လှုပ်နိုင်ခဲ့။
ပြိုင်ပွဲအဖို့ ထောက်ရှိနှိပ်ပို့သော အရေးကြီးဆုံးပင် မဟုတ်
လား။

(၅၆)

ဝေကြီးကြားနှင့် ဆုံစည်ခြင်း

နန်ကင်းနယ်သို့ မရောက်နိုင်သေး။ ခရီးပန်းလွန်းသဖြင့်
ချူယီကို၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး နုံးချည့် သူ့စားလောက်
အောင် ပြင်းထန်သော ဝေဒနာတစ်ခုကို ခံစားလိုက်ရ၏။
မောတိုက်ပင်ပန်းမှုကြောင့် တွေ့ဝေစွာ စဉ်းစားနေရင်း
အရိပ်အာဝါသကောင်းလည် နေရာ၌ နားခိုက်၏။
မျက်လုံးများ ရိုဝေလာပြန်သည်။
အပြင်းအထန် လေ ကျင့်လာခဲ့သော ဒက်ထုဒက်ချက်
များက သူ့အား ပိစီးစပြုလာလေပြီ။

စိတ်ကိုတင်းထားသည့်ကြားက အင်အားယုတ်လျော့နေ
သလို ဖြစ်မိသည်။

အို...ငါ ဘယ်လိုဖြစ်နေပါလိမ့်၊ ငါ့ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခု
လုံးမှာ အဆိပ်တွေ...အဆိပ်တွေ ပျံ့နှံ့နေရှာပြီလား။ ငါ
ပြိုင်ပွဲမှာ ဝတ်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်လို့ ရနိုင်ပါ့မလား။

သူ့ကိုယ်သူ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြတတ်သည့် စိတ်အာရုံက
လွှမ်းမိုးလာခဲ့၏။

သို့ပေမယ့် သူ အောင်မြင်ကားနီးမှ ဇွဲကို မလျော့လိုက်
ချင်။

ထို့ကြောင့် မြင်းကို ခုန်းစိုင်းလျက် ခရီးနှင့်ဆရာ
သည်။

သူ၏ သွေးသားတွေထဲ တစ်ဆစ်ဆစ်နှင့် နှာကျင်ကိုက်ခဲ
လာသည်။

ရင်တွေ ပူလောင်လာသည်။

နှုတ်ခမ်းတွေ တုန်ယင်စ ပြုလာသည်။

မြင်း၏ ဇက်ကြိုးကို အင်းကျပ်စွာ ကိုင်တွယ်ထားသည့်
ကြားမှ ဟန်ချက်မငြိမ်ဘဲ တစ်ဖက်သို့ယိမ်းယိုင်လျက်။

အိုးထိန်းစက်ပမာ ချာချာလည်သွားတော့သည်။

‘ဘုန်း’

မြင်းပေါ်မှ ချုံတစ်ခုကြား ပြုတ်ကျသွားခဲ့လေပြီ။

ချုံယိုကိုတစ်ယောက် သည်တစ်ကြိမ်တွင် အပြင်းထန်
ဆုံး ခံစားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်၏။

သူ ဘာကိုမှ သတိမရနိုင်ရှာတော့ပေ။

လေးလံသော မျက်လုံးတစ်စုံကို အားယူ ဖွင့်ကြည့်နိုင်ဖို့
အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားသော်လည်း မရသေး။

ခေါင်းထဲ မူးဝေနေခြင်းမှအပ သူ လောကထဲတွင်
အသက်ရှင်ခွင့် ရနိုင်သေးပါဏားဟု ဆန်းစစ်မိလိုက်၏။

အပြင်မှ စကားပြေသံတချို့က နားထဲသို့ မသဲမကွဲ
မပိမသ ရောက်ရှိလာသဖြင့် သူ့အနား၌ ဂရုထစိုက် စောင့်

ကြပ်နေမည့်သူ တစ်ယောက်နှစ်ယောက်စော့ ရှိလိမ့်မည်ဟု
သိလိုက်သည်။

သူမ၏အသက်ကို အယ်တင်ခဲ့သူမှာ မည်သူနည်း။

ရန်သူလော၊ မိတ်ဆွေလော၊ ဘယ်အတုကကြောင့် သူ့
အား အခုလို ကယ်တင် စောင့်ရှောက်ရသနည်း၊ စိတ်ထဲ၌

သိချင်လာမိသည်။

အယ်တင်ရှင်ရှိရာသို့ မျက်စိအမြင်အာရုံကို ဖြည်းဖြည်း
ချင်း ဖွင့်၍ အားယူ ကြည့်လိုက်မိသည်။

‘ဝမ် လန်း စံ’

နှုတ်မှ နာဇည်တစ်လုံးကို ပီသစွာ ဖြည်းဖြည်းချင်း ရေ
ရွတ်ထွက်ဆိုလိုက်မိသည်။

ငွေကြိုးကြောဝမ်လန်းစံက သူ့အား ကရုဏာသက်သော
မျက်လုံးများနှင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။

ချုံယို...သတိရလာပြီနော်’

ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကျွန်မ ဧကိုရောက်နေ
တာလဲဟင်’

လမ်းမှာ သတိမေ့ပြီး လဲကျနေတာ မသေကောင်၊
မပျောက်ကောင်၊ ချူယီရယ်'
ချူယီကို သူ့ရောက်ရှိနေသည့် အခန်းကျဉ်းလေးအား
အကဲခတ် ကြည့်ရှု ခိုက်မိသည်။
ပစ္စည်းများက နေရာကကျရှိသည့်အပြင် သန့်ရှင်းသပ်ရုံ
သော အခန်းလေးတစ်ခုတွင်းသို့ ရောက်ရှိနေကြောင်း သိ
လိုက်ရ၏။

'ချူယီကို ပစ္စည်းတွေရောက်'

'အားလုံး မပျောက်မပျက်အောင် သိမ်းဆည်းထားပါ
တယ်။ စီလင်ရှုကိုလဲ အကြောင်းကြားပြီးပြီလေ။ သူမကြ
ခင် ဒီ ကိုရောက်လာပါလိမ့်မယ်'

'စီလင်ရှု ဟုတ်လား...ဝမ်း'

ရှုတ်တရက် တုန်လှုပ်သွားမိသည်။

မမျှော်လင့်သောနေရာမှာ မမျှော်လင့်သောသူနှင့် ထပ်
တွေ့ဆုံရမည်အရေးမို့ ရင်လေးနေမိ၏။

အဟောင်းတွေကို အသစ်တစ်ဖန် မဖြစ်စေလိုတော့ပါ

ချူယီကိုအနေနှင့် စီလင်ရှုအပေါ် ရင်မဆိုင်ရဲလော
အောင် ဖြစ်နေမိသည် မဟုတ်ပါလား။

'သူ့ကို မတွေ့ပါရအစနဲ့ ဝမ်းရယ်။ သူ့ကို ကျွန်မ သယ်
မူ ရင်မဆိုင်ရဲဘူး။ ကြောက်တယ်'

'အို...မဟုတ်တာကွယ်။ စီလင်ရှုဟာ မင်းအပေါ် န
အလည်နိုင်ဆုံး လူတစ်ယောက်ပဲ'

'မင်း အထင်အမြင်လွဲပြီး ထွက်သွားတတည်း။ က သူ
အရမ်းကိုခံစားနေရတာ၊ မိုးကြိုးအောင်အရဲမိုးကြိုးဝမ်းပမ်း
ကို ရင်ဆိုင်ပြီး ယူလာရတဲ့ မိုးကြိုးပန်းတွေကို ကြည့်ပြီး
အရမ်းကို ကြေကွဲနေတာကွယ်'
ဝမ်းလန့်စံစာ ပြေသိမ့် ပြောဆိုသည့် စကားကြောင့်
ချူယီကိုအပေါ် အထင်အမြင်လွဲမှားမှုကို အားတုံ့အားနာ
သွားခဲ့သည်။

(၅၇)

'တကယ်တော့ ဝမ်နဲ့စီလင်ဂ္ဂဟာ နှင်းဒတောင်ဘူးဘူး
ဝံထံမှာ ပညာသင်ကြားလာကတည်းက မောင်နှမလိုနေခဲ့
တာ ချူဟိုကို'

'ကျွန်မ နားလည်ပါပြီဝမ်ရယ်၊ ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်ပါ
နော်'

'ခွင့်လွှတ်ပါတယ်ကွယ်'

ဝမ်နှင့်သူမ နားလည်မှု ရရှိသွားစေဖြင့် အထူးပစ်
ကျေနပ်နေမိသည်။

၂၄

စိလင်ဂူအား သူရင်ဆိုင် တွေ့ဆုံမည့်အတွက် စိတ်ကို ရဲဆေးတင်ထားလိုက်မိသည်။

ဝမ်လန်းစံ ပြောပုံဆိုပုံအရ မိုးကြိုးပန်းဝတ်ဆံနှင့် ဖော်စပ်ထားသည့် အဆိပ်ပြေဆေးကို ရရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သူ မသေနိုင်တာ့လူအသက်ရှင်နေသည့် ကာလပတ်လုံး ဖြစ်ချင်သောဆန္ဒအားလုံးကို မည်သို့ စွမ်းဆောင်သွားရမည်ကို ခေါင်းထဲ၌ အစီအစဉ်ချထားမိသည်။

ဝမ်၏ အပ်စိုက်ကုသမှုကြောင့် ဝေဒနာက အနည်းငယ် သက်သာသလို ရှိလာပြန်သည်။

စိလင်ဂူအားတွေ့လျှင် ကျေနပ်အောင် တောင်းပန်မည်။ ပြီးတော့ စိလင်ဂူအား ဘဝကြင်ဖော်အဖြစ် လက်တံ သွားနိုင်ဖို့ ရွေးချယ်မည်။

စိလင်ဂူနှင့်အတူ နန်လင်းနယ်၌ ကျင်းပမည့် ပြိုင်ပွဲကို သွားရောက်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ဖို့ ကြိုးစား အားထုတ်ရမည်။

ချူယီကို အရမ်းကို စိတ်ကူးနှင့် ပျော်နေမိသည်။ ချူယီကိုက စိလင်ဂူအား ပွင့်လင်းစွာ ပြောပြလိုက်၏။

‘အဲဒါပါပဲအစ်ကို၊ ဖေးဖရွဲအမေ့အနှစ် မှော်ခါမ တစ်ချောင်းကို ကာကွယ်ရင်း ကျွန်မ အသက် ထေသွား ပါစေ၊ မထကူးမှုကို ပြေရွှင်းဖို့ အသင့်ပါပဲ’

စိလင်ဂူအကြောင်းစုံကို သိရသဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရ သည်။ ဇီဝင်ဟိုး၏အကြောင်းကို သမီးဖြစ်သူကအမှန်အတိုင်း ပွင့်လင်းစွာ ပြောပြနေသောကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ မလုံမလုံ ဖြစ်နေမိသည်။

ဆရာဖြစ်သူ မိုးမခခေး ဟန်ဖေးကို သူပေးလာခဲ့သော စာတို၊ နှင်းတောင်ဘွားဘွားဝံကို သူပေးလာခဲ့သောစာတို၊ ထိုသစ္စာစကားတို့က အမှန်အတိုင်း သိရှိခဲ့ရသဖြင့် သူ့အား အပြုရောင် သိုင်းသမားထစ်ယောက်ဖြစ်ရန် ပြုပြင် ပြောင်းလဲပေးလိုက်ပြီ မဟုတ်ပါလား။

သူစိုးရိမ်မိသည်က တစ်ချိန်က ဇီဝင်ဟိုးအပေါ် လက် စားချေရန် ရွာဖွေနေသည့် သိုင်းသမားမှာ စိလင်ဂူဖြစ် ကြောင်း မသိပါစေနှင့်ဟု ဆုတောင်းနေမိသည်။ ‘နန်ကင်းယံက သိုင်းပြိုင်ပွဲကို ချူယီကို ဝင်ပြိုင်လို့ ဖြစ်ပါ့မလားဟင်’

‘သယ်လိုမေးလိုက်တာလဲ အစ်ကို၊ ချူယီ မကြာခင် ကျန်းမာလာစော့မှာပဲ၊ နယ်စားကျောက်ပိယန်ကို လက် စားချေနိုင်ဖို့ ချူယီကို ကြိုးစားရစော့မှာပေါ့’

စိလင်ဂူတစ်ယောက် ဘာမှ ဆက်မပြောနိုင်ဘဲ ထက်ပြင်း ချမိလိုက်၏။

စိတ်က အားမာန်အပြည့် ဆောင်ကြဉ်းပေးနေပေမယ့် လူက မဟန်နိုင်ခဲ့သော ချူယီကိုကတော့ အန္တရာယ်တစ်ခု အတွက် လုံးဝ စိုးရိမ်မှုရှိဟန် မတူခဲ့။

ဝမ်လန်းစံက မြေဆေးတိုက်ကျေးထားသဖြင့် အနည်းငယ် ထက်သာသယောင်ယောင်ရှိသော်လည်း လန်းဆန်းမှု မတွေ့ နိုင်သေး။

နန်ကင်းနယ်၌ ကျင်းပခဲ့သော ပြိုင်ပွဲသို့ ချူယီကို ဘယ်
နည်းနဲ့မှ ယှဉ်ပြိုင်၍ အနိုင်ရလိုမိမည် မဟုတ်ဟု သူထင်မိ
သည်။

‘ဒီပြိုင်ပွဲကို ချူယီကိုရဲ့ကိုယ်စား အစ်ကို ယှဉ်ပြိုင်
ပေးခွင့် မရှိဘူးလားဟင်’

ချူယီကိုက သူ့စကားကြောင့် လေးနက်စွာ စဉ်းစား
နေမိသည်။

သူ ယုံကြည်အားကိုးမိသည့်အကြောင်းကို ချက်ချင်းသာ
ပွင့်ဟပြောဆိုလိုက်ပါလျှင် သူမအား လုံးဝ အထပ်အမြင်
သေးသိမ်သွားမှာ စိုးလှ၏။

ပွင့်လင်းစွာ အကူအညီတောင်းခံပြန်လျှင် မသင့်။

ထို့ကြောင့် ရင်ထဲမှ ဆန္ဒကို ဆက်လက်မျှ သိပ်သွားမည်
ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားလိုက်မိသည်။

‘ဖြစ်နိုင်မယ် မထင်ပါဘူး အစ်ကိုရယ်’

‘အို...ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ ချူယီကိုရယ်။ မဝမ်းမ
စကားထဲ သိပ်ကို သူစိမ်းဆန်လွန်းနေပြီ’

ချူယီကို ဘာမှ ဆက်မပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ် ငြိမ်အက်နေ
လိုက်မိ၏။

မိုးကြိုးအဆိပ်ဖြေဆေးကြောင့် ချူယီကိုတစ်ယောက်
ပကတိအတိုင်း နေထိုင်စေောင်းလာခဲ့၏။

ဝမ်လန်းစံ၏ ကျေးဇူးကို သူ ဘယ်တော့မှ မမေ့။

ဝမ်လန်းစံက သမားတော်အောင်း ပီသလှပေသည်။

မိုးကြိုးအဆိပ်ဖြေဆေးကို စေတနာအပြည့်အဝထား၍
ရအောင် ဖော်စပ်ပေးခဲ့သူ ဖြစ်၏။

မိုးကြိုးအဆိပ်ဖြေဆေးကား လောကကြီး၌ အတုအပခရို
နွိုင်ဟု ထင်မြင်ယူဆသော မိုးကြိုးလက် ဝူစိသာသိလျှင်
မည်မျှ အံ့ဩရှာမည်လဲ။

ဝမ်လန်းစံ၏ ပခင်က မိုးကြိုးမျိုးဆက်အနွယ်ဝင် တစ်ဦး
၏ အဆက်ကို ကယ်တင်ခဲ့ဖူး၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ အခြားလူမဟုတ်ဘဲ ဝဲမိုးကြိုးဝမ်ပင်း
၏ အစ်ကိုသာဖြစ်၏။

သူက အဆက်သခင် ကျေးဇူးရှင်အား ကျေးဇူးတုံ့ပြန်
မည့်အခန့်နှင့် မိုးကြိုး အဆိပ်ဖြေနည်း ဖော်စပ်အည့်
အကြောင်းကို ရှိးဆားစွာ ပြောပြခဲ့သည်။

ယခုတော့ မိုးကြိုးအဆိပ် ဖြစ်ဆေးက တစ်ပုလင်းလုံးကုန်
သွားလေပြီ။

ချူယီကိုတစ်ယောက်လည်း ကျန်းမာစ ပြုလာခဲ့လေ
ပြီ။

ထို့ကြောင့် ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ရှောရီးဆက်နိုင်ဖို့သာ
ပြိုင်စံရွေးဇားကို နေ့စဉ် စေ့ကျင့်နေမိသည်။

စေ့ကျင့်မှုတိုင်းတွင် မခံချင်စိတ်နှင့် နာကြည်းချက်များ
က ရင်ထဲ၌ အစိုင်အခဲတစ်ခုပမာ ရှိနေသဖြင့် မောရပန်းရ
မှုန်းကို မသိဘဲ ပြိုင်စံရွေးဇားကိုချက်နှင့် နယ်စားကျောက်ပိ
ဆန်ကို အလဲ စားချေလိုစိတ်က ပြင်းပြနေရှာလေပြီ။

မေ့သောမအတွက် ခရီးဆက်

ချူယံကို နန်ကင်းနယ်သို့ ထွက်ခွာရန်အတွက် ငွေကြေး
ကြွေ ဝမ်လန်းစံကို နှုတ်ဆက်လိုက်မိသည်။

'ကျွန်မအဆက်ကို ကယ်တင်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကျေးဇူးကိုတစ်ဆက်
လုံး တယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး။ စီလင်ရှ ပြန်လာတဲ့အခါ
ကျွန်မ သူ့ကို နှုတ်ဆက်သွားတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကိုသာ
ပြောပေးပါ မာရှယ်'

'ဟောဒီ ပိုးပပါလေးကို သူ့ကို ဆက်ဆက်ပေးလိုက်ပါ
နော်'

'အန္တရာယ်များလွန်းလှပါတယ် ညီမလေးရယ်'

ဝမ်းက ပိုးပဝါလေးကို လှမ်းယူရင်း ကရုဏာသက်စွာ ပြောလိုက်၏။

သည်အချိန်၌ ချူယီကိုအား ဘယ်လိုမှ တားမြစ်၍မရ နိုင်မှန်း သူ့သိထားပြီး ဖြစ်သည်။

ချူယီကို ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်လာပြီး အလက်ရှင် နေထိုင်ခွင့်ရသည်ကိုပင် ဝမ်းသာ ကျေနပ်နေမိ၏။

ချူယီကိုက လက်ပြန့်တံဆက်၍ အဝေးသို့ ထွက်ခွာ သွားခဲ့လေပြီ။

ဝမ်းက ချူယီကိုအား မြင်ကွင်းထဲက မပျောက်မချင်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ဝေးမောကြည့်နေမိသည်။

သူ၏ လက်ထဲမှ စိလင်ရှူအား ပေးခဲ့သည့်ပိုးပဝါလေးက လေထဲ၌ တလူလူလွင့်လျက်ရှိ၏။

စိလင်ရှူသာ ထိုကိစ္စကိုသာလျှင် မည်သို့ ခံစားရစေမလဲ။

ချူယီကိုတစ်ယောက် နန်ကင်းနယ်တွင် အနိုင်ရပါစေ ကြောင်းသာ စိတ်ထဲ ဆုတောင်းလိုက်ရလေသည်။

စိလင်ရှူ ပိုးပဝါလေးကိုကြည့်ရင်း ဝေးရပြီဆိုသောအသံ ကို ထပ်မံခံစားလိုက်ရ၏။

နန်ကင်းနယ်က ချူယီကိုအတွက် အန္တရာယ်စက်ကွင်း ထစ်ခု ဖြစ်ကြောင်းကို သူလုံးဝ နားမလည်ခဲ့။

နယ်စားကျောက်ပိယန်က ချူယီကိုထံမှ သူ့အလိုချင်ဆုံး မှော်စားကိုသာ တွေ့ရှိခဲ့ပါလျှင် မတရားသောနည်းဖြင့် ယှဉ် ပြိုင် ရယူမှာဖြစ်သည်။

‘ဝါ အကြိမ်ကြိမ်တားဖို့ ကြိုးစားပါသေးတယ်၊ ဒါပေ မယ့် သူက စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်လွန်းနေတယ်လေ’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နယ်စားကျောက်ပိယန်ရဲ့ ထောင်ချောက် အတွင်းမှာ ချူယီကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ အထောက်မခံနိုင်ဘူး ဝမ်း’

‘ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ’

‘သူ့ကိုလိုက်ခေါ်ပြီး နန်ကင်းနယ်က ပြိုင်ပွဲကို ကိုယ်တိုင် ရင်ပြိုင်မှ ဖြစ်တော့မယ်’

စိလင်ရှူ၏ရင်ထဲ၌ မီးလျှံများ အောက်လောင်စပြုလာခဲ့ စေပြီ။

စကားဆုံးသည်နှင့် မြင်းပေါ် သို့ တက်၍ ထိုစနုရာမှ အပြန်ဆုံးထွက်ခွာရန် ပြင်ဆင်လိုက်၏။

‘စိလင်ရှူ...နေဦးလေ’

စိလင်ရှူ၏ စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိလာပုံက ဘယ်လိုမှတားဆီး လို့ မရခဲ့။

ဝမ်းလန်းစံ ပျောင်းဖျ၍ သူ့ကို တားမြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင် ထားသဖြင့် မြင်းကို အပြန်ဆုံး ခုန်းစိုင်း၍ ထွက်ခွာသွားလေ စော့သည်။

မြင်းနှင့် ခုန်းစိုင်းလာရာ ခရီးတစ်လျှောက်လုံး ချူယီကို အတွက် အရာရာကို စွန့်လွှတ်ရဲသည်သတ္တိမျိုး အပြည့်အဝ မွေးမြူထားခဲ့လေသည်။

ချူယိုကို ထွက်ခွာသွားသည့် တောလမ်း ခရီး တစ်
လျှောက်နှင့် သူထွက်ခွာသည့်ရက်ကို တွက်ချက်ကြည့်လျှင်
နှစ်ကင်းနှယ်သို့ ရောက်နိုင်မည်မဟုတ်သေး။

ထို့ကြောင့် ဖြတ်လမ်းတစ်ခုမှ သူထွက် ဧစာလျှင်စွာ
အမြန်ဆုံးရောက်ရှိနိုင်ဖို့သာ အားထုတ်လိုက်မိသည်။

'ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်'
'ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်'

မြင်းခွာသံများကြောင့် မိုးကြိုးလက် ဝူစီ လင့်စင် တစ်ခု
ပေါ်တွင် မှေးခနဲ ဆိပ်စက်နေရာမှ လန့်နိုးလာခဲ့သည်။

မိုးကြိုးပန်းကို ရယူသွားသူမှာ စီလင်ရှုဖြစ်ကြောင်း
သတင်းရရှိသည့်နေ့မှစ၍ အစ်ကိုဖြစ်သူ ဝရဲမိုးကြိုး ဝမ်ပင်း
အတွက် ခြေရာခံနေမိတာကြာပြီ။

ယခုတော့ မုဆိုး ရွှေတည့်တည့် ရောက်ရှိလာသည့် အား
ကောင် ပမာ စီလင်ရှုက သူ့ရွှေမှောက်သို့ ရောက်လာခဲ့
လေပြီ။

နှင်းတောင်၌ တစ်ကြိမ် မြင်ဖူးခဲ့မိသော သူ့ကို ယခုထိ
မှတ်မိနေဆဲ။

ယခင်ကတော့ သူ့ မျက်နှာလေးကိုကြည့်ရင်း အပြစ်
ကင်းစင်သည့် သိုင်းသမား အစ်ဒယခက်ဟု ထင်ထိုက်မိ
သည်။

သို့ပေမယ့် စီလင်ရှုက သူ့အစ်ကိုအား သွေးအေးအေး
နှင့် ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်သွားသည့် လူသတ်ဆေး။

အမုန်းများစွာတို့က သတ်ချင် ဖြတ်ချင်စိတ်ကို တဖွား
စွား ပေါ်လာအောင် နိုးဆူပေးနေသလို ဖြစ်မိသည်။
စီလင်ရှုလို လူတစ်ယောက်အား ယှဉ်ပြိုင် သတ်ပုတ်ရန်
မလွယ်ကူလှပေ။

မိုးကြိုးလက်ဝှစ်စာ မိန်းမဉာဏ်နှင့် အသစ်ထိုက်ခိုက်ရန်
ချောင်းနေ၏။

ပွဲကြီးပွဲကောင်း၊ တွေ့ကြပြီပေါ့ စိတ်လှပရယ်။
တိတ်တဆိတ် ကြိမ်းဝါးလိုက်ရင်း ဖြင်းစီးနှင့်လာရာလမ်း
သို့ နွယ်ကြိုးအစ်ချောင်းကိုခိုလျက် အဆင့် ပြင်ထားလိုက်
သည်။

လှုပ်ရှားလိုက်ပုံစာ ညင်သာ ပျော့ပျောင်းလွန်းလှပ
သည်။

‘ဝိုး...စဒါက်’

‘အား...’

မိုးကြိုးအဆိပ်ပါသော စွန်ကုပ်လက်နှင့် လှမ်းပေါက်ရင်း လှစ်ခနဲပျောက်ကွယ်သွားခြင်းဖြစ်၏။

‘တောက်...’

စိလင်ရှူကပ်ဖောက်အလစ်တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရသည့်အတွက် အတော်ကို မကျေမချမ်းဖြစ် ကျန်ခဲ့ရသည်။

ဒဏ်ရာက မပြောပလောက်ပေမယ့် အလွန် ပြင်းထန်လှ သည့် အဆိပ်လက်နက်နှင့် တိုက်ခိုက် သိလိုက်ရလေပြီ။

သူ့ ဘာများ တတ်နိုင်ပါမည်နည်း။

ထို အဆိပ်လက်နက်နှင့် တိုက်ခိုက်သူမှ ခိုးကြိုးလက် ဝူစိကလဲပြီး ထခြားသူမဖြစ်နိုင်ခဲ့။

သည်ဟစ်ခါတော့ သေဖို့ ကံ မြွေက သူ့ဘက်သို့ ဦး လှည့်လာခဲ့လေပြီ။

ထိုအခိုက် အဝေးမှ မြင်းခွာသံကို ကြားရအပြင် အန္တရာယ်တင်ခု ထပ်မံ ထောက်ရှို့လာပြီအထင်နှင့် ခေးကို ဆုပ်ကိုင်လျက် တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ထားလိုက်မိ၏။

‘ဟင်... ဝမ်သန်းစံ’

‘သူ့ နောက်သို့ ဝမ်လန်းစံက မြင်းတစ်စီးနှင့် နောက်မှ လိုက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။’

‘ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ စိလင်ရှူရယ်’

ဝါ့ကို မိုးကြိုးလက်ဝူစိက လက်စားချေသွားတာပဲ

ဝမ်’

‘ဟင်...’

ဝမ် အရမ်းကို စိုးရိမ်သွားမိသည်။

တစ်ယောက်ကိုပျောက်စောင် ကုသလိုမှုမဆုံးခင် နောက် တစ်ယောက်က မိုးကြိုးအဆိပ် သင့်ပြန်ပြီ။

(၆၀)

ဝမ်ရင်ထဲ ဆိုနှင့်စွာ ခံစားနေရသည့်ကိစ္စက အဆိပ်ဖြေ
ဆေး သူ့၌ရှိတော့သည့်အတွက် ဖြစ်၏။
'ဝါ့အတွက် နှင်စိတ်ထိခိုက်မှနေစမ်းပါနဲ့ ဝမ်ရယ်၊ ကံ
အကြောင်းတရားပဲပေါ့'
စိလင်ရှက သူ့ကိုယ်သူ မျှော်ထင်ချက် အင်းပဲ့လေဟန်
ပြောဆိုလိုက်၏။
ဝမ်၏မျက်ဝန်း၌ မျက်ရည်များပင် ဝဲလာခဲ့လေပြီ။

'နင့်ကို ငါသနားတယ်၊ ငါနင့်အတွက် ဘယ်လို အကူအညီပေးရမလဲဟင်၊ မိုးကြိုးတောင်ကို သွားနိုင်ရင် ခေးဖော်ဖို့ ပန်းပင်တွေ ထပ်ခိုင်ခိုင်သေးတယ် မဟုတ်လား'

စိုးရိမ်ပူပန်မှုတို့ လွှမ်းမိုးလေသံနှင့် မေးမြန်းနေသော်လည်း စိတ်ဝင်မှု အဖြေကိုမရဘဲ ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင် ခါလျက်....

'မိုးကြိုးမျိုးဆက်တွေဟာ အခုလောက်ဆို အဆိပ် ပြေဆေးကို ဖျောက်ဖျက်လိုက်ကြပြီပေါ့'

'ဘာ'

ဝမ် သတိဆင်းလွတ်သွားမတတ် ချောက်ချားစွာ ခံစားလိုက်ရ၏။

စိတ်ဝင်မှု ရဲရင့်သော လူတစ် ယောက်လို သေခြင်းတရားကို ရင်ဆိုင်ဖို့ အသင့်ပြင်ထားလေဟန်နှင့်....

'နင် ငါ့အတွက် ထစ်ခုပဲဝန်ခံပါ ဝမ်ရယ်'

'ပြောလေ၊ ငါဘာအကူအညီပေးရမှာလဲ'

'ချူယီကိုကိုတွေရင် သူပြင်းပြနေတဲ့ ဆန္ဒအတွက် ငါမသေခင်မှာ နန်ကင်းနယ်က ဓားပြိုင်ပွဲကိုနိုင်အောင် ယှဉ်ပြိုင်သွားပါမယ်ဆိုတဲ့စကားကို ပြောပေးပါတော့'

'ဟိုင်း....'

စိတ်ဝင်မှု တစွတ်ထိုး မြင်းကိုနှင့်၍ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ဝမ် သူ့အပေါ် နားလည်တတ်သူဖြစ်၍ တစားဆီးဖို့ စိတ်မကူးခဲ့။

သို့ပေမယ့် ပါးပြင်ပေါ်သို့ ပူနှေးသော မျက်ရည်များက စီးကျလာခဲ့လေပြီ။

'ဪ... စိတ်ဝင်မှုရယ်၊ နင့်ဘဝက ဆိုးရွားလွန်းလှချည်လား'

* * *

နန်ကင်းနယ်ရှိ ဈေးကလေးက စည်ကားနေသည်။

မကြာမီ ပြုလုပ်ကျင်းပမည့် နယ်စားကျောက်ပိယန်၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ယှဉ်ပြိုင်ပွဲကြီးအတွက် တာဆူနေသူ သိုင်းသမားကြီးများက စိတ်ဝင်စား ပြောမဆုံးနိုင်အောင် ရှိနေကြသည်။

'ကျုပ် တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ဒီလိုပြိုင်ပွဲမျိုးကို ပေါ်ဇာလီမ့်မယ်ဆိုတာ အိပ်မက်တောင် မမက်ခဲ့ဘူးဗျာ'

'နယ်စားက ရှေ့စင်သရဖူကြီး ပေးမယ်အပြင် နောက်ဆုံး သူနဲ့တောင် ယှဉ်ပြိုင်ခွင့် ပေးဦးမတဲ့လေ'

'ဒါဆို မတော်တဆ နယ်စားကျဆုံးသွားရင် ဘယ်လို လုပ်လေ'

'ဒီတော့လဲ နိုင်တဲ့လူက နယ်စားခနာယူလိုက်ရုံပေါ့ဗျာ'

အကြံပိုင်လှအောင် နယ်စားကျောက်ပိရန်၏ လှည့်ကွက်ကို မသိရှာဘဲ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပြောဆိုရင်း ကျေနပ်နေကြသူ နှစ်ဦးကိုကြည့်ရင်း ရင်လေးနေမိသည်။

သိုင်းပညာအတွက် လောဘ၊ ဧဝါသ မောဟ တရားတို့ ဖုံးလွှမ်းကာ အရာရာတိုင်းကို ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်၍ အနိုင်ယူချင်သော လူများအပေါ် နယ်စားက သူ့လက်ထဲ ဌာနိယသော မှော်စားဖိုအစ်ချောင်းနှင့် အနိုင်ယူဖို့ ကြိုးစားလေ ဦးမည်။

နန်ကင်းနယ်၏ ဝေးဘုရင်အစ်ဆူဟု သူ့ကိုယ်သူ ခံယူ လျက် ကေရာဇ်ထံမှ ချီးမြှင့်မြှောက်စားမှုကို သိုင်းသမား များ၏ အသက်ကိုစလေး၍ အမြတ်ထုတ်မှာ သေချာနေ ပြီ။ ဆိုင်ထဲ၌ လူရွပ်စပြုလာပြီမို့ ပြိုင်ပွဲမဝင်မီ နယ်စား၏ လက်ပါးစေများ သူ့ကိုတွေ့ရှိမသွားစေရန် အပြင်သို့ ထွက် လာခဲ့၏။

‘ချူယီကို’
‘ဟင်...ဝမ်’

ဆိုင်ပြင်သို့အရောက် မမှော်လင့်ဘဲ ဝမ်အားတွေ့လိုက်ရာ သဖြင့် အံ့အားထင်သွားခဲ့၏။

‘သိပ်အရေးကြီးတဲ့စကား ပြောစရာရှိတယ်၊ တစ်နေရာ ရာကို သွားကြရအောင်နော်’

နှစ်ယောက်သား ဆိတ်ငြိမ် အေးဆေးမှုရှိမည့် ဥယျာဉ် တစ်ခုသို့ ဦးတည်ထွက်လာခဲ့ကြ၏။

* * *

ဝမ်က စီလင်ရှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဖြစ်ပျက်လာသမျှ အကြောင်းစုံကို ချူယီကိုအား ခရေစေ့တွင်းကျ ပြောပြ လိုက်လေသည်။

‘ဟင်...ဒါဆို အစ်ကို့မှာ မိုးကြိုးအဆိပ်သင့်တဲ့ စက်ထု ရခဲ့ပြီပေါ့’

‘ဟုတ်တယ်...မိုးကြိုးဇက်ဝူစိက သူ့ကို အငြိုးကြီးစွာ တိုက်ခိုက်လိုက်တာပဲ’

ချူယီကို စိတ်မကောင်းဖြစ်ရ၏။

သူ့ကြောင့် ဖြစ်သော ကိစ္စဖြစ်သောကြောင့် အယ်လို ဖြေရှင်းရမှန်း မသိအောင် တွေ့ဝေသွားမိသည်။

‘မိုးကြိုးအဆိပ်ဖြေဆေးကို ထပ်ပြီး ဖော်စပ်လို့ မရနိုင် တူးလားဝမ်’

‘မဖြစ်နိုင်တူး...ချူယီမိုးကြိုးတောင်မှာ ရှိသမျှ ပန်း ပင်တွေအစားလုံးကို ဝူစိက ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပြီလေ’

မိုးကြိုးမျိုးဆက်နှင့် ပတ်သက်သမျှ သူ့ကို ဝမ်လန်းစံ တစ်ခါက ပြောပြခဲ့ဖူးသဖြင့် အထူး မေးနေစရာ မလို တော့။

မိုးကြိုးမျိုးဆက်တစ်ခုလုံး သိုင်းပညာကို ဟုတ်တိပတ်တိ ကျွမ်းကျင်သူဟူ၍ မရှိခဲ့။

အဆိပ်တစ်ခုကို အကြောင်းပြု၍ အသိဉာဏ် ထင်းမဲ့စွာ ဖြင့် သိုင်းလောကကို မကောင်းမှု တစ်ခုနှင့် အနိုင်ရလိုသူ များသာ ဖြစ်ကြ၏။

ယခုလည်း စီလင်ရှက အား ဤနည်းဖြင့် အနိုင်ယူလိုက်ပြန်ပြီ
မဟုတ်ပါလား။

စီလင်ရှက သူမအသက်ရှင် နေနိုင်ရေးအတွက်သည်အချိန်
မှာ အရေးကြီးနေပြီ။

သူမ ခည်သို့လုပ်ဆောင်ရမည်နည်း။ လုပ်ဆောင်ပေးရမည်
နည်း။

ချူယီကို အထေးအနက်ထား၍ စဉ်းစားနေမိသည်။
ဝမ်းကတော့ ချူယီကိုအား အဓိပ္ပာယ်ဖော်၍ ဝေးကြည့်
နေသည်။

'ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မ အစ်ကို့ အတွက်ဆို အရာရာကို
စွန့်လွှတ်ပြီး ကယ်တင်ဖို့ အသင့်ပါပဲ ဝမ်း'

ဝမ်းက ချူယီကိုပြောဆိုသမျှအား ဘာတစ်ခုမှ နား
မလည်နိုင်ရှာသေး။

စီလင်ရှက နယ်စားကျောက်ပိယန်နှင့် ပတ်သက်၍ သိလို
သမျှကို အရင်ဦးဆုံး စုံစမ်းလိုက်၏။

ပြိုင်ပွဲက ဘယ်သူမဆို ယှဉ်ပြိုင်ခွင့် ပေးထားဘာကွယ်၊
နန်ကမ်းမြို့ကို ကိုယ်စားပြုမယ့် သိုင်းအကျော်အမော်တွေ
ပေါ်ထွက်လာရေးအတွက် နယ်စားက စီစဉ်ပေးတာလေ

'အော်...ဒါဆို သူ့ကိုယ်တိုင် ယှဉ်ပြိုင်မယ်ဆိုတာကပေ'
'သူက တစ်ချိန်တုန်းက သိုင်းအကျော်အမော်တစ်ဦး
ပဲကွယ်၊ ဆန်းပြားလှတဲ့ ဓားသိုင်းကွက်တွေကြောင့် ထင်ပါ
ရှဲ့၊ သူ့ကို မှော်စား ကျောက်ပိယန်လို့တောင် ခေါ်ကြသေး
တယ်လေ၊ အသက်ကြီးပေမယ့် ပညာကတော့ မေ့တော့
မောင်ရင်။

'ဒါကြောင့် သူ့ကိုယ်တိုင် စီပွဲမှ ယှဉ်ပြိုင်ရဲတာပဲ ကြည့်
တော့လေ'

တစ်နယ်လုံးကတော့ နယ်စား၏ လုပ်ဆောင်ချက်မှန်သမျှ
စေတောင်းသောဘက်မှ မမြင်ဘဲ ရှိနေပြန်သဖြင့် စဉ်းစားရ
ကပ်လှ၏။

မှော်စားနှင့် ပတ်သက်၍ ချူယီကို ပြောပြသမျှ သူသိရှိ
ပြီး ဖြစ်၏။

နယ်စားက ချူယီကိုထံမှ မှော်စားမသာ ရသွားခဲ့ပါ
လျှင် တစ်နယ်လုံး ပြိုင်ဘက်ကင်းသွားပေတော့မည်။

စီလင်ရှက နှင်းတောင် တွားဘွားဝ' ပေးခဲ့သည့် နှင်း
ဓားကိုသာ ယုံကြည် ကိုးစားနေမိသည်။

(၆၁)

အဆိပ်သင့်သူ စီလင်ရှု

စီလင်ရှုတစ်ယောက် ပြိုင်ပွဲသို့ မဝင်ရောက်ရအေးမိ ရရှိ
လာသော ဒဏ်ရာကို သမားတော်ကြီး တစ်ဦးထံ ပျောက်
စင်းရိန် ကုသနေရရှာသည်။

'ဧည့် အဆိပ်သင့်တဲ့ ဒဏ်ရာမျိုးဟာ အပြင်ပန်းအမြင်အရ
သာ ပျောက်စင်းသွားပြီလို့ ထင်ရပေမယ့် အသက်အန္တရာယ်
နဲ့ အနီးစပ်ဆုံးပဲ လူလေး'

'ကျွန်တော် အခြေအနေကို ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်
အဘ၊ ပြိုင်ပွဲမဝင်ခင် ကိုယ်လက်အင်္ဂါတွေ လှုပ်ရှားနိုင်ရင်
ကျေနပ်ပါပြီ'

သမားတော်အတိုးဆိုက စီလင်ရှုအား ထူးဆန်းသော
အကြည့်ဖြင့် စိုက်ကြည့်ရင်း ဝေးမောကျန်ရစ်ခဲ့၏။

မကြာခင် သေဆုံးရမည့် လူတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း
သူ့အသွင်က လုံးဝ ညှိုးနွမ်းအားဝယ်စိတ် လှမ်းမိုးထား
ခြင်းမရှိခဲ့။

ကစ်စုံအစ်ခုအတွက် မျှော်လင့်ချက်အရ တက်ကြွနေ
သည်။

စီလင်ရှု သမားတော်ကြီးထံမှ ထွက်ခွာလာ ငွေကြေးကြာ
ဝမ်လန်းစံကို တွေ့လိုက်ရ၏။

သူ့အား မမြင်အောင် ပုန်းကွယ်နေလိုက်မိသည်။

'ငမ်ဟာ ဝါအပေါ် အတော်ကို သံယောဇဉ်ကြီးရှာ
ပါလား၊ သူ့ကို ဝါ အတွဲခံလို့တော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်
နိုင်ဘူး'

သူ့စိတ်ထဲ၌ ဝမ်ကိုမြင်တွေ့ပါလျက်နှင့် ခေါ်ဖို့ဝန်လေး
နေမိသည်။

တဏှယ်တော့ သူ့ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ် ထွက်လာသောခရီး
တွင် နှောင့်ယှက် ဟန့်တားမှုမဖြစ်ချင်ခဲ့။

ဝမ်၏ စေတနာကို သူ့နားလည်မိသော်လည်း သူ၏
ပြင်းပြသော စိတ်ဆန္ဒများကို သူမက နားလည်နိုင်လိမ့်မည်
မဟုတ်ဟု ထစ်နေမိသည်။

စီလင်ရှုစိတ်တွေ လှုပ်ရှားခဲ့ပြီမို့ အရက်ဆိုင်တစ်ခုအတွင်း
လှစ်နေဝစ်ရောက်၍ ကိုယ်ယောင်ဖျောက်ခဲ့၏။

'အရက်နဲ့ ကြက်ကြော်အစပဲ'

စားသောက်ဖွယ်ရာထို့အား မှာယူရင်း စိတ်ကို လုံးဝ
ငြိမ်ကျသွားအောင် အပန်းဖြေဝစ်လိုက်မည်ဟု ကြံရွယ်မိ
သည်။

'နယ်စားမှာရှိတဲ့ မောင်မားတစ်လက်ရဲ့အစွမ်းကို ပြိုင်ပွဲမှာ
ဘယ်သူမှ မကျော်လွန်နိုင်ပါဘူးလေ၊ ကျုပ်က လောင်းကြေး
စားကြေးဝေစင် လုပ်လိုက်ချင်သေးတယ်'

'စတားကို ကုန်းအောင် မပြောလိုက်နဲ့ဦးမိတ် ဆို၊ ဇီဂျစ်
ဟိုးရဲ့ ထမီးထံမှ ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ မောင်မားတစ်ချောင်း
ရော ပြိုင်ပွဲမှာ ပေါ်မလာဘူးလို့ ပြောနိုင်မလား'

'အိုဗျာ... ကောင်မလေးက အခုလောက်ဆို အရိုးတောင်
ဆွေးနေပြီ။ မောင်မားမဟာလဲ သေသွန်းတူ ပျောက်ဆုံး
သွားလောက်ပြီပေါ့'

အမှူးအမားသုံးယောက်၏တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ပြောဆို
နေသံကို နားစွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

- ချူယီကိုအကြောင်းလည်း ပါသည်။
- နယ်စားအကြောင်းလည်း ပါသည်။
- မောင်မားအကြောင်းလည်း ပါသည်။

ပြောဆိုနေသည့်စကားတိုင်းက သူ၏ စိတ်အရံကို နှိုးဆွ
ပေးနေသလို ဖြစ်လာပြန်သည်။

ချူယီကိုအား သူ့သတိရမိပြန်သည်။
နန်ကင်၊ ပြိုင်ပွဲတွင် ချူယီကိုနဲ့ သူ ပြန်လည် ဆုံစည်းရပေ
တော့မည်။

သူဖြစ်ပျက်လာသည့် အကြောင်းများကို ချူယီကိုဖော်
စေရန် ဖုံးကွယ်ထားမှုဖြစ်မည်။

နယ်စားကို သူ့ကိုယ်တိုင် ဘူးဘူးဝံ အပ်နှင်းထား
သည့် နှင်းခင်းနှင့် ဦးစွာ အပြတ်ရှင်းပစ်လိုက်မည်။

ကိုစွအားလုံး ပြီးစီးသည့်အခါ ချူယီကိုအား နန်အင်း
မြို့၌ လှည့်စားထားရစ်ခဲ့ရပေမည်။

သူ အရက်ကိတစ်မိမိမိသောက်ရင်း အတွေးလမ်းကြောင်း
တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပြက်တောက်မသွားစေရန် အဆက်မပြတ်
တေးတောနေမိသည်။

ချူယီကိုနှင့် ဝမ်လန်းစံက သူ့အား လိုက်လံရှာဖွေ
ကြသည်ကို လုံးဝမသိနိုင်ရှာသေး။

သူ စိတ်ကူးတစ်ခုကိုသာ ဇွတ်အတင်း အကောင်အထည်
ဖော်ရန် အတွက်သာ အားပြည့်နေလိုက်၏။

ခေါင်းထဲ အနည်းငယ် ရီဝေစပြုလာပြီမို့ သောက်စား
ထားသည့် ကျဆင့်ငွေများကို ရှင်းလင်း၍ ဆိုင်အပြင်သို့
ထွက်လာခဲ့၏။

အပြင်၌ မိုးက အနည်းငယ် ရွာသွန်းကာစ ပြုနေ၏။
'ဟောဗျ'

ဝမ်လန်းစံက ဆိုင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းနေရာမှ ထီးတစ်
ချောင်းနှင့် သူ့အား ရှုတည်တည်လေး စိုက်ကြည့်ရင်း...

'နင် မိတစ်ခါတော့ ပြေးမလွတ်နိုင်ပါဘူး စိလင်ရှ
'ဟူး...ကော်လိုက်တာဝမ်ရယ် နင် ဘာကြောင့် ငါ့နေခက်
ကို လိုက်လာရပြန်ပြီလဲ'

မတင်မကျ ပြောဆိုလိုက်သည့်စကားကို ဝမ်က စိတ်ဆိုးပုံ
မပေါ်။

'နင့်ကို စိတ်မချလို့ပေါ့'
'ငါက ယောက်ျားပါဝမ်ရယ်၊ ငါ့ကိုယ်ငါ ကာကွယ်
နိုင်တဲ့ ဆတ္တိတော့ အပြည့်ရှိပါတယ်'

'ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ စိလင်ရှ နင်ဟာ အားမာန်
အပြည့် ရှိပေမယ့် သာမန် လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး၊
ဒဏ်ရာရထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုတာရော နစ် မေ့လျော့
နေပြီလား'

ဝမ်၏ ကရုဏာထား ပြောဆိုသံအကြား၌ ဒေါသများ
ထေ့စွက် ပါလာခဲ့လေပြီ။

အမှန်တော့ စိလင်ရှက ဝမ် ပြောသလို ဒဏ်ရာနဲ့ လူတစ်
ယောက်သာ ဖြစ်၏။

သိုင်းပညာရပ်တစ်ခုနှင့် တရားမျှတသော စိတ်ဆန္ဒတစ်ခု
အား သူ့အား အသေတောင်ကို ဖုတ်သွင်းခံထားရလေ
ဖြူစားခဲ့ရလေပြီ။

'ငါ မမှားပါဘူးဝမ်ရယ်၊ ချူယီကိုအတွက် ငါ့ရဲ့စွန့်စား
ရခြင်းဟာ အသက် သေဆုံးဘူးပါစေ၊ မှ မြတ်ပါတယ်
လေ'

'နင် ဘယ်လိုပဲ တဇောက်တန်းလုပ်နေနေ နင် ဖြစ်ပျက်
လမှုကို ချူယီကိုသိသွားပြီ၊ ဒါကြောင့် နင့်ကို တွေ့အောင်
ရှာခေါ်လာဖို့ ငါ ထွက်လာခဲ့တာပဲ'

'ဟင်...ဒါဆို အခု သူ ဘယ်မှာလဲ'

'နှင့် သူ့ရဲ့နေရာကို သိချင်ရင် လိုက်ခဲ့ပေါ့'
ဝမ်းနှင့်အတူ ချူယီ ကိုရိုရာသို့ သူ လိုက်လာခဲ့သည်။
ချူယီ ကို နေထိုင်ရာ နေရာသို့ ရောက်သော်လည်း သူ့၏
အရိပ်အယောင်ကို လုံးဝ မတွေ့ရှိဘဲ စာ တစ်စောင်ကိုသာ
တွေ့ရှိလိုက်ရသဖြင့် ရင်ထဲ ဆိုနှင့်သွားခဲ့ကြ၏။

ဝမ်း

ချူယီ သူ့ အတွက် မိုးကြိုးလက်ဝှစ်နဲ့ သွားတွေ
ပြီး အဆိပ်ပြေဆေးကို မရရအောင် ယူခဲ့ပါမယ်။
သူ့ကို အမြန်ဆုံးတွေ့အောင်ရှာပြီး တစ်ရက် နှစ်ရက်
စောင့်ပါ။

ချူယီကို

စာဆုံးသည်နှင့် နှစ်ယောက်လုံးမှူးစ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ
ဖြစ်သွားကြ၏။

'ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ဝမ်း၊ ချူယီကိုတော့ ဒုက္ခအကြီး
အကျယ် ရောက်တော့မယ် ထင်ပါရဲ့'

'သိပ်လဲ စိတ်ပူမနေစမ်းပါနဲ့ စီလင်ရှုရယ်၊ ဒီအချိန်မှာ
အရေးအကြီးဆုံးက ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဂရုစိုက်တတ်ဖို့ပါပဲ။ ချူ
ယီဟာ အသိဉာဏ်နဲ့ ဆင်ခြင်တုံတရားရှိတဲ့သူပါ။ သူ ဘယ်
နည်းနဲ့မှ မိုးကြိုးလက်ဝှစ်ကို ထိုက်ခိုက်ပြီး အဆိပ်ပြေဆေးကို
ရယူခဲ့မှာ မဟုတ်ပါဘူး'

ဝမ်းက ပျောင်းဖျပြောဆိုနေသော်လည်း သောဏစိတ်က
အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်နေသည်။
ချူယီ ကို အဆိပ်ပြေဆေးကား စည်ညည်းနည်းနှင့် ရယူ
ပါမည်နည်း။

(၆၂)

မိုးကြိုးတောင်သို့ စွန့်စွန့်ဝားဖား

မိုးကြိုးတောင်သို့ ချူယိုကို မြင်းတစ်ကောင်ဖြင့် ဆောက်
ရှိုလာခဲ့လေပြီ။

ပုန်းလျှိုးငှက်လျှိုး တိုက်ခိုက်တတ်သည့် မိုးကြိုးလက်ဝှစ်
၏ အကျင့်ကို သိထားပြီးဖြစ်၍ ကျောက်လှေခါးအတိုင်း
ရဲတင်းစွာ သတိနှင့် လျှောက်လာခဲ့၏။

‘ ဧါက်...ဧါက်...ဧါက်’

ဆိတ်ငြိမ်သော နေရာဖြစ်၍ သူမ၏ ဖိနှပ်ခွာနှင့် ကျောက်
စားပြင် ထိမိသံက ကျယ်လောင်စွာ ပေါ်ထွက်လာခဲ့လေ
ပြီ။

ချူယိုကိုက ရဲတင်းလွန်းလှ၏။

ကျားသစ်မှလေးတစ်ကောင်လို စူးရဲ ထောက်ပံ့သော
အသွားဖြင့် မခကြောက်မရွံ့ မတုန်မဆုတ်ဘဲ မှော်စားမကို
ကိုင့်၍ ရဲတင်းစွာ လျှောက်လာပုံက ခေသုမဟုတ်။

‘ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်’
‘ထန်...ဒလန်’
‘ဒုတ်...ဒုတ်’

ကျောက်ဆောင်တစ်ခုဆီမှ အဝါးထိုင် အလင်းတန်း
ကလေးတစ်ခုကို လက်စနဲ တွေ့လိုက်ရသည့်နှင့် သတိရှိနေသူ
ချူယီကိုက အန္တရာယ်ကို အကာအကွယ်ပေးလိုက်၏။

အဝတ်ဖြူကြီးတစ်ခု လွှားခနဲ ပြုတ်ကျလာသကဲ့သို့
မည်ခေောင်နေသော ကျောက်ဆောင်တစ်ခုပေါ်မှ မိုးကြိုး
လက် ဝှစ်က ကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် ကြောင်ရိုင်းတစ်ကောင်လို
လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းလာခဲ့လေပြီ။

‘ထြော်...ရင်း အခုထိ မသေနိုင်သေးဘဲကား’

ချူယီကိုအား ခါးထောက်၍ စူးရှစွာ စိုက်ကြည့်ရင်း
မကျေမချမ်း ပြောဆိုလိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ် ဝှစ်၊ ကျွန်မကဲကောင်းထောက်မယ့် ယေ
ခွင့် မရသေးပါဘူး’

ဒါဆို အခုမင်းက မကျေပွဲလေး ရန်ကြေးဆပ်ဖို့အတွက်
ဝါဆီ လာခဲ့တာပေါ့လေ’

မိုးကြိုးလက်ဝှစ်က ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်သွားဟန်နှင့်
ချူယီကိုအား ထိုက်ခိုက်ရန်အတွက် အသင့်ပြင်ဆင်ထား
လိုက်လေပြီ။

‘ရှင်ပိုင်နက်ထဲ ဝင်လာသူကို ရန်သူလို သတ်မှတ်ထားရင်
မှော်စားပေါ့လိမ့်မယ်။ ကျွန်မလာတဲ့ကိစ္စက ပြီးခဲ့တဲ့ အတိတ်
ဆိုးကို ဆင်ပုန်းချေဖို့ မဟုတ်ဘူး။ ဝှစ်နဲ့ ကျွန်မနှစ်ကိုယ်ကြား
အပေးအယူလေးတစ်ခု လုပ်ဖို့ပါပဲ’

ချူယီကို၏ စကားကြောင့် မိုးကြိုးလက် ဝှစ် တစ်
ယောက် အရမ်းကို အံ့အားသင့်သွားရှာသည်။

‘ဘယ်လို အပေးအယူဟုတ်လား။ အို...မင်းနဲ့ငါ ဘယ်လို
အပေးအယူလုပ်ဖို့မှ မရှိဘူး။ ရင်း ငါ့ကို ရင်ဆိုင်ဖို့ သွေးပျက်
နေတိုင်း အရူးတစ်ယောက်လို ကယောင်ချောက်ချားတွေ
ပြောဆိုနေဖို့ မလိုဘူး’

မိုးကြိုးလက်ဝှစ်က ရန်သူဖြစ်သော သူမအပေါ် ဘယ်
နည်းနဲ့မှ မယုံကြည်ခဲ့။

‘ကျွန်မပြောတဲ့ စကားကို ရှင် ဆုံးအောင် နားထောင်
ပြီးမှ တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချသင့်ပါတယ်လေ’

ချူယီကိုက အေးဆေးအည်ငြိမ်စွာ ပြောဆိုရင်း မှော်
စားမကို ထောက်ပြလိုက်၏။

‘ဟောစီ မှော်စားမကို နယ်စားကျောက်ပိယန် တစ်
ယောက် ဘယ်လောက်အထိ လိုချင်နေအယ်ဆိုတာကိုတော့
ရှင်အထိဆုံး ဖြစ်မှပေါ့’

‘အို...အဲဒီကိစ္စ ငါနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေလို့လဲ’

‘စကားဆုံးအောင် ပြောပါရစေဦးလေ၊ နန်ဆင်းနယ်မှာ
ကျင်းပမယ့် ပြိုင်ပွဲမှာ ပြိုင်ဘက်မရှိတဲ့ အနိုင်ရအောင် နယ်စား

အတွက် ဟောစီ မှော်ခားမဟာ အထူးလိုအပ်နေပါတယ်လေ

'အဖို့နဲ့အမကြာရှည်စွာခွဲခွာထားလို့ မရဘူးဆိုတာလဲ ရှင်အသိဆုံးပဲ၊ ဒါကြောင့် မိုးမခတောထဲမှာ ရှင်ကိုယ်တိုင် မှော်ခားကို ရယူဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား'

'ပြီးခဲ့တာတွေကို မင်း ဘာမှ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောဆိုနေစရာ မလိုပါဘူး၊ မင်းကို နယ်စားကိုယ်တိုင် သေပြီလို့ ဆက်မှတ်ပေးခဲ့တာပဲ။

'မင်း လောကထဲမှာ မရှိဘူးဆိုရင် မှော်ခားမဟာလဲ ဘယ်လိုမှ စိတ်မဝင်စားနိုင်တော့ပါဘူး'

ချူယီကို ဘယ်လိုမှ စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်နေလေသည်။

သူ့အပေါ် ယုံကြည်မှုမရှိသော ဝူစိအား ဘယ်လိုဆက်ပြီး ရှင်းပြရပါမည်နည်း။

ဝူစိထံမှ ဖြေဆေးကို မရရတဲ့နည်းနှင့် တောင်းခံရန် ထွက်လာသည့် သူမ၏ဆုံးဖြတ်ချက်အတွက် စိတ်ဝတ်ကျဆင်းသွားမိသည်။

'ကျွန်မပြောနေတာ ရှင်အတွက်ပါ၊ နယ်စား ကျောက်ပိယ်နံက ရှင်အပေါ် ပိုပြီး ယုံကြည်မြှောက်စားလာအောင် ဟောစီမှော်ခားကို မိုးကြိုးအဆိပ်ဖြေဆေးနဲ့ အလဲအလှယ် လုပ်ပေးဖို့ပါပဲ'

'ဘာဖြေဆေး... အဆိပ်ဖြေဆေး ဟုတ်အား၊ ဟား... ဟား... ဟား... မင်းကတော့ အတော်ကို ရယ်စရာပြောတတ်တာပဲကိုး'

ချူယီကို ထောင်းခနဲ ဒေါသထွက်လာသဖြင့် အသိစာများနှင့် ထိန်းချုပ်လိုက်ရသည်။

ဝူစိက သူမအား အဆိပ်ဖြေဆေး တောင်းခံနေသည့်အတွက် လှောင်ပြောင် ရယ်မောနေသည်။

'ငါ့မျိုးဆက် တစ်ခုလုံးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတရားကို ထိန်းသိမ်းထားတဲ့ အဆိပ်ဖြေဆေးကို မင်းကို မပေးနိုင်ပါဘူး၊ မင်းရဲ့ မှော်ခားကို ငါ့ပိုင်နက်ထဲမှာ အချိန်မရွေး ရယူနိုင်သားပဲ'

အခြေအနေက တင်းမာစ ပြုလာခဲ့လေပြီ။

မိုးကြိုးလက် ဝူစိကို လျှော့တွက်ထားလို့ ဘယ်နည်းနှင့်မှ မဖြစ်နိုင်တော့။

ဝူစိက သူမထံမှ မှော်ခားကို အဓမ္မရယူဖို့ ကြိုးစားပေတော့မည်။

သူမ နောက်သို့ တစ်လှမ်းချင်း မသိမသာ ဆုတ်လွှဲခဲ့လသည်။

ဝူစိက သူမ ရွှောင်ပြေးမည့် အခြေအနေကို သိရှိထားသူမို့ အနည်းငယ် လှုပ်ရှားစပြုလာခဲ့လေပြီ။

'ရှင်လို့ ဝရွေ့တိုးဖို့ မကြိုးစားနဲ့နော်၊ ကျွန်မ ဒီခားကို တောင်အောက်ပစ်ချရင်း အာဆခံသွားမှာ သိလား'

မှော်ခားကိုထောင်လျက် ချူယီကိုက ဝူစိအားရွှေဆက်တိုးမလာရဲအောင် ခြိမ်းခြောက်လိုက်လေသည်။

‘အို...ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းကိုရော မှော်ခေးကိုရော ဆုံးရှုံးသွားပါစေ ဝါ မမူပါဘူး။’

ဝါသိတာတစ်ခုက မိုးကြိုးတောင်ကို အဆိပ်ဖြေဆေး လာယူသူဟာ ဝါရန်သူပဲ’

‘ယား...’

ကောင်းဆိုးသည်နှင့် လွှားခနဲခနဲ၍ တိုက်ကွက်ဆင်လိုက်သည်။

‘ဝိုး...’

‘ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်’

ဝှစ်က မိုးကြိုးအဆိပ်ပါသော သံမဏိစွန်ကုပ်လက်ကြီးက လေကိုခွင်း၍ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် တရကြမ်းတိုက် ခိုက်နေသည်။

ချူယီကိုက ရောက်လာပြီး တိုက်ခိုက်အသေခံသွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

မှော်ခေးမကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ဝှစ်၏တိုက်ကွက်ကို သတိထား ရှောင်ရှားနေရသည်။

ချူယီကိုက ပြိုင်စံရှား ခေးကိုးချက်ကို တတ်မြောက် လာခဲ့သူဖြစ်၍ ဝှစ်ကို ရင်ဆိုင်ရန် မမူပေ။

သို့ပေမယ့် ခက်သည်က ဝှစ်မှာ ခေးသခေးတစ် ယာန် မဟုတ်။

သူ၏ တိုက်ကွက်များက အခိုင်းဆန်လွန်းလှသည့် ဆန်း ပြေးလွန်းလှသည်။

ထို့ကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကာကွယ်နေခြင်းကြလဲ့၍ သူ့အား တုံ့ပြန် တိုက်ခိုက်ရန် ခဲယဉ်းလှပေစွ။

‘ဝိုး...ဝိုး...ဝှစ်’

ဝှစ်ကတော့ ကျွမ်းအတတ်နှင့် မျက်စိရှုပ်ဖို့ ကောင်း လှောက်အောင် လှည့်ပတ် တိုက်ခိုက်နေခင်း မှော်ခေးမကို သူမလက်မှ လှူရန် အပြစ်အထန် ကြိုးစားနေသည်။

‘ဝှစ်...ရွပ်...ရွပ်’

ချူယီကို ရှောင်တိမ်းနေလို့ မဖြစ်တော့။

မိုးကြိုးလက်ဝှစ်ကို အသေခံတိုက်ပြီး မိုးကြိုးအဆိပ်ဖြေဆေးကို ရယူရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီး မှော်ခေးကိုဆွဲထုတ် လျက် လေထဲတွင် ဝှေ့ယမ်း ဝိုက်ခိုက်လိုက်၏။

မှော်ခေး၏ အစွမ်းသတ္တိကြောင့် ဝန်းကျင်၌ ခေးထောင် များ ပြိုးပြက် ဝင်းလက်သွားလေတော့သည်။

လွင့်ပျံထွက်လာသည့် ထောင်စဉ်များတို့၏ စူးရှမှုကို ဝှစ် တစ်ယောက် ဒဏ်ခံနိုင်လေခက်အောင် ဖြစ်နေသည်။

ဝှစ်မှာ မှော်ခေးနှင့် ပတ်သက်၍ နယ်စားထဲမှ သိရှိထား ပြီးဖြစ်၍ ထိုအတွေ့အကြုံမျိုးက သူ့အတွက်မဆန်းတော့။

မျက်နှာပေါ်၌ မျက်စိကျိန်းစပ်မှုကို သစ်သားစေရန် ပါးလွှာသော အဝတ်နက်ကို စည်းနှောင် လိုက်ရင်း ဝိုး တဝါး ပေါ်လာသည့်အချိန်ကို တိုက်ခိုက်နေသည်။

ချူယီကိုက အသာစီး တိုက်ခိုက်နေသောကြောင့် ဝှစ် အတွက် အသက်လှ ရှောင်တိမ်းရသော အလှည့်ထောက်နေ သည်။

‘ယား....’

‘ထန်...ထန်...ဒလန်’

ကျောက်စိုက်ကျောက်သားနှင့် ထိမိသောကြောင့် လက်
လက် မီးပွင့်ထွက်သခဲ့၏။

ပြင်းထန်သော ဓားချက်ကြောင့် ကျောက်သားများပင်
ပဲ့ထွက်ကုန်၏။

ဝှစ်မှာ ရှောင်တိမ်းရင်း မည်သို့တုံ့ပြန်ရမည်ကို ခေါင်းထဲ
စဉ်းစားနေမိသည်။

မှော်ဓားတစ်ချောင်း ပိုင်ဆိုင်ရုံသာမက ဓားကွက်များ
သေလွန်နေသော ချူယီကိုအပေါ် သူ အံ့ဩ မဆုံးနှိမ်
စောင့် ဖြစ်ရ၏။

ထည်အတိုင်းဆို ဘယ်နည်းနှင့်မှ ချူယီကိုအား သူ
နိုင်လိမ့်မည်ဟု မထင်ခဲ့။

မိုးကြိုးတောင်ခြေသို့ ရောက်လာရဲထည့်သတ္တိ။

ပြီးတော့ သူ အင်မတန်မှ လိုချင်လှသော အဆိပ် ဖြေ
ဆေးအတွက် ချူယီကိုဟစ်ယောက်က အားမာန် အပြည့်
နှင့် တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်နေဦးမှာဖြစ်၏။

တိုက်ပွဲက ကြာရှည်သွားလို့မဖြစ်၊ သူမအတွက် ထိုခိုက်
နစ်နာဖွယ်အထိ ဆိုးရွားလာစေနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

မိုးကြိုးတောင်၌ လျှို့ဝှက်ကျောက်ရှင်များရှိ၏။

ထိုကျောက်တုံးများကသဘာဝတရား၏ ပြုပြင်ပြောင်းလဲ
ထားမှုကြောင့် ကျားပါးစပ်များလို ဖြစ်နေတတ်၏။

အရာဝတ္ထုမှန်သမျှ ထိုကျောက်ရှင်ကြားရောက်သည်နှင့်
ရှုတ်တရက် အညှပ်ခံလိုက်သလို ဝါးမျိုစေးသောက်ပစ်လိုက်
နိုင်သည်။

ထိုလျှို့ဝှက်ချက်ကို ဝှစ်က သိထားပြီး ဖြစ်သောကြောင့်
ထိုနေရာသို့ မရောက်ရောက်အောင် ဖြားယောင်း ခေါ်
ဆောင်လာခဲ့သည်။

‘ဟိုင်း....’

‘ဝှစ်...ဝှစ်’

‘ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်’

ချူယီကို အန္တရာယ်ကို မမြင်မိ။

အသာတကြည် ရှောင်တိမ်းနိုင်အောင် အသာကွက်ကို
ပေး၍ နောက်ဆုတ်နေသည့် ဝှစ်အား သဲကြီးမဲကြီး တိုက်
ခိုက်နေသည်။

ဝှစ်ကတော့ သူ၏အကြံအတိုင်း ကျောက်ရှင်များရှိရာသို့
မရောက် ရောက်အောင် ခေါ်လာခဲ့၏။

ကျောက်ရှင်များရှိရာ ကျောက်ဆောင်သို့ ရောက်ရန်
စာပြည်းပြည်းနှင့် နီးကပ်လာခဲ့လေပြီ။

(၆၃)

'ထန်း...ထန်း...ထန်း'

ထောင်ချောက်တစ်ခုထဲ ကွက်တိဝင်လာစေရန် ကျောက်
ဆောင်နား ကပ်နေသူ ဝူစိအား ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်
နေဆဲ။

ချူယီကို၏ ကံကြမ္မာက မတွေ့ဝံ့စရာ ဖြစ်နေရှာ
သည်။

အကယ်၍သာ ကျောက်ရှင်ကြား မှော်စား စင်သွားခဲ့
လျှင် လုံးဝ ပျက်စီးသွားမှာ ဆော့ချာသည်။

ဝူစိက သူ့အကြံအစည် မကြာခင်အောင်မြင်စော့မှာမို့
ကျိတ်၍ ပျော်နေမိ၏။

ကျောက်ရှင်တုံးအနီးသို့ မရောက်မီ တစ်စုံအစ်ယောက်
သတိပေး နှိုးဆော်လိုက်သလို ချူယီကို၏ ခြေလှမ်းများ
တုံ့ခနဲ ရပ်တန့်မိလျက်သားဖြစ်သွားခဲ့၏။

‘အို... သူ ငါ့အကြံကို သိများသွားပြီလား’

ဝူစိက ရုတ်တရက် အံ့အားသင့်သွားလျက် ချူယီကို
အား ဝေးမော ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

‘ဘယ်လိုလဲ... မင်း ငါ့ကို အရှုံးပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီ
လား၊ ခုတ်လေ... ငါ့အသက် မသေသရွေ့ မင်း ငါ့ဆီက
အဆိပ်ပြေဆေးကို ဘယ်တော့မှ ရလိမ့်မယ် မထင်လေနဲ့’

မိုးကြိုးလက် ဝူစိက တစ်ဖက်ရန်သူ၏စိတ်ကို နှိုးဆွရင်း
မခံချိုမခံသာ ပြောဆိုလိုက်၏။

ချူယီကိုက တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ နည်းပါးသော်လည်း
ဝူစိ၏ပြောဆိုချက်က သူ့အပေါ် ဘယ်လိုသဘောနှင့် ပြော
ဆိုနေမှန်း အနည်းငယ်တော့ ရိပ်စားမိလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်...

‘ရှင်ကို ကျွန်မ ကြေဒက်တတ်ရင် မိုးကြိုးတောင်အထိ
ရောက်လာဖို့ စိတ်မကူးဘူး’

ချူယီကို ဝူစိကိုကြည့်ရင်း ဒေါသသွေးများ ဆူပွက်
ပြုလာခဲ့လေပြီ။

ဝူစိက သူ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးကို မိုးကြိုး အဆိပ်
လက်နက်နှင့် ဒုက္ခပေးလာသည့် မဟာရန်သူပင်ဖြစ်၏။

သူ့ကြောင့် သူမကိုယ်တိုင် ဝေဒနာကို ပြင်းထန်စွာ
ခံစားရပြီး သေမင်းခံတွင်းဝမှ ကံကောင်း ထောက်မစွာ
လွတ်မြောက်ခဲ့ရသူ ဖြစ်၏။

အခုလည်း စီလင်ဂ္ဂတစ်ယောက် အဆိပ်သင့်သည့်ဝေဒနာ
ကို ဘယ်လောက်ထိ ခံစားနေရရှာလေမလဲ။

မိုးကြိုးမျိုးဆက် တစ်ခုလုံးက လောကကိုအကျိုးမပြုနိုင်
စသည့် မကောင်းသော ရည်ရွယ်ချက်နှင့် သိုင်းလောကကို
လွှမ်းမိုးထားနိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

သူမကိုယ်တိုင် ဖခင်၏ အမွေအနှစ်တစ်ခုအဖြစ် အမြတ်
စားနိုး ပေးအပ်ခဲ့သော မှော်ခားမကို စီလင်ဂ္ဂအတွက် စွန့်
လွှတ်ခဲ့သော်လည်း ဝူစိကတော့ အဆိပ်ပြေဆေးကို အသက်
နှင့်ထပ်တူ တန်ဖိုးထား စောင့်ရှောက်နေမြဲ ဖြစ်သည်။

သူမသည် တိုက်ပွဲတွင်အနိုင်ရမှ အသက်ရှင် နေထိုင်ခွင့်ရ
မည့် စီလင်ဂ္ဂအကြောင်း ခေါင်းထဲသို့ ရောက်လာလေတိုင်း
ကျေးအေးနိုင်သော အာသာသ။

အလျှော့မပေးနိုင်သော မာနက နိုင်အောင်တိုက်ဖို့ကို
ကြံ့ခိုင်စိတ် ရှိနေဆဲ။

(၆၄)

ကယ်တင်ရှင်

ချူယီကိုက မေ့ခေးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်
ကိုင်လိုက်ရင်း ဝူစိအား ပိုင်းခုတ်ရန် ပြင်ဆင်လိုက်၏။

'ယား....'

ကျယ်လောင်စွာအော်ဟစ်ရင်း ဝူစိထံသို့ လွှားခနဲခုန်၍
ထိုက်ခိုက်လိုက်၏။

'ဘုန်း....'

သို့သော် ဝူစိဆင်ထေးသော ကျောက်ရှင်နှစ်လုံး အကြား
ဆီ ချောက်၍မသွားဘဲ တစ်စုံတစ်ယောက်က ပစ်တုန်းလိုက်
သလို လေထဲ၌ တစ်ကိုယ်လုံး လွင့်စဉ်လျက် လူနှင့်ခေး
အခြားမိ ပြစ်သွားခဲ့ရ၏။

မိုးကြိုးလက် ဝူစိ သူထင်ထလို ဖြစ်မလာသည့်အတွက် မျက်လုံးအဝိုင်းသား ဖြစ်သွားခဲ့ရရှာလေပြီ။

‘ဟင်...ချင်းရှန်’

ချူယီကို၏ အသက်ကို ကျောခက်ရှင် နှစ်လုံးအကြား ဧကန်ရိမသွားအောင် တုန်းပယ်၍ ကယ်တင်လိုက်သူမှ ချင်းရှန်ဖြစ်ကြောင်း အံ့ဩစွာ တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

‘ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ ချင်း၊ သူဟာ ဝူစိခွဲရန်လူဆိုတာ မသိဘူးလား’

ချင်းရှန်အား မဆင်မခြင်ပြုမူလိုက်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆ လိုက်သောကြောင့် ဝူစိက လက်ညှိုး ဝေါက်ဝေါက်ထိုး၍ ရန်တွေ့လိုက်၏။

‘သိသားပဲ၊ သူ့အသက်ကို မသေစေချင်လို့ အခုလိုလုပ် လိုက်တာလေ’

‘ဘယ်လို... ရန်သူမရွဲအသက်ကို မသေစေချင်လို့ ဟုတ် စား၊ ရူးများနေပြီလား ချင်းရှန်ရယ်’

ဝူစိ၏မျက်လုံးများက နဂါးမျက်လုံးများလို မီးရောင် များ တောက်ပနေသည်။

ချင်းရှန်က ချူယီကို ကယ်တင်လိုက်သည်တဲ့၊ သူ ကြားသော စကားက မမှားနိုင်၊ သူ့နားကိုသူမယုံကြည် နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ရသည်။

‘ဟုတ်တယ် ဝူစိ၊ နင်နဲ့သူ နှစ်ယောက်သား ပြောနေ စာတည်းက အားလုံး ဝါကြားပြီးပြီ၊ သူပြောသလို အလုံး အလွယ်လုပ်ဖို့ သင့်ပါတယ်’

‘ဘာကြောင့် ဒီလို ပြောလိုက်ရတာလဲချင်း၊ ရန်သူ့ဘက် စ ရွှေနေလိုက်ချင်တာလား’

‘မဟုတ်သေးဘူးဝူ၊ ငါတို့သာ မှော်ခားရမယ်ဆိုရင် ဟောစီ မိုးကြိုးစောင့်မှာ တိတ်တိတ်ပုန်း လာနေကြဖို့မလို တော့ဘူး၊ နယ်စားရွဲအလိုကျ လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်သမျှ ငါတို့ နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် တစ်သက်လုံး ပြည်ပြည်စုံစုံဖြစ်သွား ရမှာပဲ မဟုတ်လား’

‘အို...စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ရူးမနေစမ်းပါနဲ့၊ အဆိပ်ဖြေဆေး ကိုပေးဖို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး’

ချူယီကိုက နှစ်ယောက်သား အခြေအတင် ပြောဆိုနေ စဉ်ကြား၍ ကြောင်အမ်းအမ်း ဝေးနေရင်း မှော်ခားလို ကပျာကယာ ကောက်ယူလိုက်၏။

လျှပ်စစ်ပြက် လှုပ်ရှားလိုက်သည့် သူမ၏အပြုအမူကြောင့် နှစ်ယောက်စလုံးက အံ့အားသင့်သွားခဲ့၏။

ချူယီကို အနေနှင့် အဆိပ်ဖြေဆေးကို မပေးမချင်း မှော်ခားကို သူတို့နှစ်ဦးလက်သို့ ထည့်ရန်စိတ်ကူးမရှိခဲ့။

‘ဆူ့ကို့ထုတ်ပြီး မှော်ခားကို ရယူလိုက်လဲ ဖြစ်တာပဲ’

ချူယီကို သူ့ဘက်သို့ ဦးလှည့်လာတော့မည့် အဖြစ်ကို ကိုကြိုသိနေ၍...

ကျွန်မအသက်ကို ထပ်မံအန္တရာယ်ပြုမယ်ဆိုရင် မှော်ခား ကိုပျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ရုံပဲပေါ့’

မှော်ခားကို တောင်ပေါ်မှ တကယ်ပဲ လွင့်ဝစ်တော့မည့် ယန်ပြင်လိုက်၏။

ဟေ...မလုပ်နဲ့၊ မလုပ်နဲ့
သံတင်းပုတ် ချင်းရှုန်က မှော်စားကို တပ်မက်လွန်း၊
အားကြီးနေ၍ ချူယိုကို စိတ်လိုက်မာန်ပါ လှုပ်ပစ်လိုက်
မည်အထင်နှင့် ရွှေမှကာဆီးလျက် ဟန့်တားနေလိုက်၏။

'ဒီမှော်စားအတွက် မင်းလိုချင်တဲ့ အဆိပ်ပြေဆေးကို
ရအောင် တောင်းပေးပါမယ်'

'ဪ...ရှင်က ရန်သူဘယ်လိုပြုံး ကျွန်မကို သစ္စာ
ပေးဖို့ချင်နေပြီကိုး'

မင်းထင်ချင်သလို ထင်နိုင်တယ်ပုစိ၊ မင်းဆီက အဆိပ်
ပြေဆေးကို အယာတည် တောင်းယူလို့ မရရင်တော့
ရတဲ့နည်းနဲ့ အဓမ္မယူရလိမ့်မယ်'

သူတို့အချင်းချင်း ချက်ချင်းပင် ရန်သူပမာ ဖြစ်သွား
ရှာကြားလပြီ။

တစ်ဦးက မိုးကြိုးမျိုးဆက်၏ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် အဆိပ်
ပြေဆေးကို မပေးလိုဘဲဖြစ်ပြီး ကျန်အစ်ကိုက နယ်စား
ကျောက်ပိတ်အတွက် မှော်စားပတ်စလက်ကို ရယူလိုသူ
ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ဦး၏ ပဋိပက္ခမှာ မထင်မှတ်ဘဲ အပြင်းထန်ဆုံး
ထိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။

'ဝိုး...ဝှစ်...ဝှစ်'
'ဟိုင်း...'

မကျေမခဲ ဖြစ်နေရှာသူ မိုးကြိုးလက်ပုစိက လွှားခနဲ ခုန်
ဝင်လာပြီး မိုးကြိုးအဆိပ်လက်ဖြင့် ပူးသတ်ရန် ကြိုးစားစဉ်
ချင်းရှုန်တိမ်းရှောင် ခုန်ထွက်လိုက်သည်။

တစ်ချိန်က တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပေတ္တာမျှခဲကြသော ချစ်သူ
နှစ်ဦးမှာ အခုတော့ ရန်ငြိုးကြီးစွာ သတ်ဖြတ်နေကြရသည့်
ရန်သူကြီးပမာ ဖြစ်ကုန်ကြလေပြီ။

ပုစိ၏ ထိုက်ကွက်မှန်သမျှကို ချင်းရှုန်က သတိထား၍
ငင်ဆိုင်ထိုက်ခိုက်မှုကို ရှောင်ဖို့ ခဲယဉ်းမှု မရှိလှပေ။

ပုစိတစ်ယောက်ကတော့ ဒေါသစိတ် မပြေနိုင်သေး။
သဲကြိုးမဲကြိုးကို တုံ့ပြန်ခွင့် မရလောက်အောင် ထိုက်ခိုက်
နေသည်။

နာကြည်းမည်ဆိုလည်း နာကြည်းလောက်ပေသည်။

သံတင်းပုတ် ချင်းရှုန်က သူ၏ မေတ္တာကို လိမ်လည်
လှည့်ဖြားယူသွားခဲ့ရုံမျှမကဘဲ သူ့လျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖော်ထုတ်
၍ မိုးကြိုးအဆိပ်ပြေဆေးနှင့် မှော်စားကို အလဲအလှယ်
ပြုရန်အတွက် အတိအလင်း သစ္စာဖောက်ခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါ
လား။

ချူယိုကို မည်သည့်ဘက်ကို ဝင်ကူညီထိုက်ခိုက်ရမှန်း
မသိအောင် ဖြစ်နေမိသည်။

မှော်စားတစ်ချောင်းကို အကာအကွယ်ယူရင်း နှစ်ဦးသား
ပြင်းထန်စွာ ထိုက်ခိုက်သည့်ကြော့မှ အနိုင်အရှုံးကို စောင့်
ကြည့် နေမိသည်။

အကယ်၍သာ ထိုပွဲ၌ သံတင်းပုတ် ချင်းရှန်ကသာ အနိုင် ရခဲ့ပါလျှင် အဆိပ်ပြေးဆေးကို ရရှိနိုင်ဖို့ အတွက်မျှော်လင့် နိုင်စရာပင် ဖြစ်သည်။

‘ဟိုင်း...
‘ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်’

ဝှစ်တစ်ကိုယ်လုံး၌ ဘီလူးစီး ခံထားရသလို ချွေးများ စိုရွဲလှသည်အထိ ရေကုန်ခရခန်းကို တိုက်ခိုက်လျက်ရှိ၏။ ချင်းရှန် အနီးကပ်ဖို့မလွယ်သေး၊ ပူတုံခွာတုံ တိုက်ခိုက် နေရသေးသည်။

‘ဖြောင်း...အင့်’

အခွင့်ကောင်းစောင့်နေသူ ချင်းရှန်က နံကြားသို့ ပြင်း ထန်စွာ ပစ်ကန်လိုက်သဖြင့် ဝှစ်မရွှမလှ ခံစားသွားရ၏။ နာကျင်စွာ ခံစားနေရသည့်ကြားမှ အင်အားကို တင်းခံ ရင်း အနီးကပ်ခွင့်မရအောင် စွန်ကုပ်လက်သည်းချန်ကြို မျှားနှင့် ရန်စောင်ထားပြန်သည်။

‘မင်းအသက်ကိုနှုတ်မြဲရင် ငါ့အကြံကို လက်ခံဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်စမ်းပါရဟယ်။ မင်းကို ငါမသတ်ချင်ဘူး၊ ငါ့ဆန္ဒကို သာ လိုက်လျောရင် မင်းနဲ့ငါ လက်တွဲဖို့ အသင့်ပါပဲ’

‘အို...ရှင်ကိုမုန်းတယ်၊ ရှင်ကို အသေသတ်ပစ်ချင်တယ်။ ရှင်ဟာ သစ္စာမဲ့တဲ့ အလကားလူပဲ’

သံတင်းပုတ် ချင်းရှန်က တတုတ်တုတ် ဖျောင်းဖျော့ပြာဆို နေသလောက် ဝှစ်တစ်ယောက်က ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်ဆင်ဖို့ မစဉ်းစားဘဲ ဆက်လက်၍ ခေါင်းမာနေဆဲ။

ချူယီကို စဉ်းစားလိုက်မိသည်။ ဝှစ်အား ချင်းရှန်က နှိပ်အောင် တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ပြီး တပ်ကော်စိတ်နှင့် သူ့ထံမှ မှော်စားကို ကတိလုံးမမတည့်ဘဲ ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ယူမည် ဆိုလျှင် သူ ဘယ်လို လုပ်မလဲ။

သံတင်းပုတ် ချင်းရှန်ကိုလည်း အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည် ထားလို့ မဖြစ်နိုင်သေး။

‘ဝိုး...’

သံတင်းပုတ် ချင်းရှန်က အတွင်းအားဖြင့် ခုန်ပျံတိုက်ခိုက် လိုက်သောကြောင့် ဝှစ်တစ်ယောက် လွင့်စဉ်သွားခဲ့၏။

ရှုတ်စာရက် မိုးကြိုးအဆိပ်လက်နှင့် ကုတ်ဆွဲရန် ကြိုးစား သော်လည်း မကုတ်မိ၊ လေထဲ၌သာ လှမ်းပုတ်လိုက်မိသလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

သံတင်းပုတ် ချင်းရှန်၏ တိုက်ကွက်မှာ ပို၍အကွက်စေ လှာပြီး သက်ညှာသည်သဘောနှင့် နာကျင်စေရုံမျှ ဖော့၍ တိုက်ခိုက်နေရမှ ပိုပြီး ပြင်းထန်လာသည်။

ဝှစ် မာန်မဝံ့နိုင်ရှာတော့။

တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေလေဟန် ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

‘ဝန်း...’

ခြေစုံကန်ချက်ဖြင့် ရင်ဝကို အပြင်းထန်ဆုံး တိုက်ခိုက်ပစ် လိုက်၏။

ဝှစ်တစ်ကိုယ်လုံး လေထဲမြောက်ထက်သွား၍ အနီးရှိ ကျောက်ဆောင်နှင့် အချိန်ပြင်းစွာ ဆောင်မိခဲ့လေပြီ။

သည့်တစ်ကြိမ်တော့ မရွှေမလှ ခံစားလိုက်ရသဖြင့် တစ်
ကိုယ်လုံး မဟန်နိုင်လောက်အောင် ဒယိမ်းဒယိုင် ဖြစ်နေ
သည်။

အတွင်းအစား အပြင်းထန်ဆုံး အသုံးပြု၍ တိုက်ခိုက်ခံ
လိုက်ရသောကြောင့် ဝူစီ သွေးများ အန်ကျလာသည်။

သံထင်းပုတ် ချင်းရှုန်၏ မျက်နှာပေါ်၌ အနားကြင်နာ
ခြင်း အရိပ်အယောင်များကို လုံးဝမတွေ့ရ။

ဝူစီအား မည်သို့ ထပ်မံတိုက်ခိုက်ရမည်ကိုသာ ချောင်းငဲ့
၍ အဆင့်ပြင်ဆင်ထားလေဟန် ရှိ၏။

ဝူစီကသည် အသက်ပြင်းလှပေသည်။
ရှိသမျှအင်အား ခြစ်ခြုတ်၍ တစ်ချက်ဆို ဆိုဆလောက်
ထိထောက်ပိုင်နိုင်စွာ ကျားနှာတစ်ကောင်လို မာန်မျိုးနှင့်
ရွေ့သို့ တိုးလာခဲ့၏။

ထား....
ဝိုး....ပြောင်း....အင့်'
'ခုပ်....အား'

မြင်လိုက်ရသည့် အဖြစ်က လွန်စွာ ကြောက်မက်ဖွယ်
ကောင်းလှပေသည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး လေထဲ ခုန်ပျံ၍ တိုက်ခိုက်စဉ် ဝူစီ၏
တိုက်ကွက်အား ချင်းရှုန်က လျှပ်တစ်ပြက် ချောင်တိမ်းပေး
လိုက်ရင်း ခြေစောင်းနှင့် ပစ်တန်လိုက်၏။

သူ့ကန်ချက်က ကျောက်ရွှင်များဘက်သို့ ထွန်းပို့လိုက်
သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့ပြီး ဝူစီတစ်ယောက် မိုးကြိုးဒဏ်ပစ်

လျှို့ဝှက်ထောင်ချောက် ကျောက်ရွှင်နှစ်လုံးကြားသို့ ခေါင်း
ညှပ်လျက် ဝါးမျိုလိုက်ခြင်းကို ခံရရှာလေပြီ။

မိုးကြိုးလက် ဝူစီတစ်ယောက် မိုက်ဇာတ် ဆိမ်းခဲ့ရှာပြီ။
'မင်းလိုချင်တဲ့ မိုးကြိုးအဆိပ်ပြေဆေးကိုရရင် ကတိ
အတိုင်း မှော်စားကို ငါ့ပေးမယ်နော်'

သံဘင်းပုတ် ချင်းရှုန်က သူမကို စိုက်ကြည့်ရင်း သူ၏
လိုအပ်ချက်ကို ထပ်မံ၍ ပြောဆိုလိုက်၏။

'ကျွန်မ စကားကုန် ပြောပြီပြီ'
ချူယီကိုက ဆိုင်းငံ့မနေဘဲ ပြတ်ထားစွာ အပြေပေး
လိုက်သည်။

ချင်းရှုန်က သူမအပေါ် စိတ်ချယုံကြည်မှု အပြည့်အဝ ရှိ
သွားခဲ့လေပြီ။

'ကောင်းပြီ....ဒါဆို ဝီနေထုမှူး မင်းကေးလေးစောင့်
နေ'

ချင်းရှုန်က အဆိပ်ပြေဆေးရှိရာသို့ လှစ်ခနဲ ထွက်ခွာသွား
ခဲ့၏။

ချူယီကို ထိုနေရာ၌ မှော်စားကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း တစ်
ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရရှာ၏။

စောစောပိုင်းက တိုက်ခိုက်သံများနှင့် ဆူညံနေသည့် ဝန်း
ကျင်မှာ ချက်ချင်းပင် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်သွားလေတော့
သည်။

ထေဆုံးနေသော ဝူစီ၏အလေးစားကို ကြည့်ရင်း စိတ်တွေ
ချောက်ချားနေသည်။

သူ့ကို ချင်းရှန် အဆိပ်ဖြေဆေး အလွယ်တကူ ပေးပါ
မလားဟူသော သံသယစိတ်က ဖိစီးထားခဲ့လေသည်။

ချူယီကို စီလင်ရှုအတွက် အဆိပ်ဖြေဆေး ရတော့မည်
မို့ ဝမ်းဗာလှိုက်လှဲစွာ ဖြစ်ပေါ်သော်လည်း တစ်ဖက်မှ သူ၏
ဖခင်ပေးအပ်ခဲ့သော မှော်ခားကို တစ်ပါးသူလက်ထဲသို့
အပ်နှံရတော့မည်မို့ ရင်ထဲမချီနိုင်ခဲ့။

သို့ပေမယ့် ထိုအချိန်၌ စီလင်ရှု အသက်ရှင်နေထိုင်ရေးက
အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်နေပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း ချင်းရှန်ထံမှ အဆိပ်
ဖြေဆေးသာရခဲ့ပါလျှင် မှော်ခားကို ပေးအပ်ရန် အသင့်ရှိ
နေ၏။

* * *

ချင်းရှန် ပြုသပေးသော ဆေးပုလင်းကို အဆိပ်ဖြေဆေး
ဟုတ်မဟုတ် နှမ်းကြည့်လိုက်၏။

မိုးကြိုးပန်းဝတ်ဆံနဲ့က သင်းခနဲ ထွက်လာခဲ့သလို ဆေး
ရည်ပေါ်တွင် ဆက်တံ့ရောင်အဆီများ ဝေ့နေသည်။

‘မင်းကို ငါ လိမ်လည်ပေးမယ်ဆိုရင် မိုးကြိုးလက်ဝှစ်ကို
ဆတ်ဖြတ်နေစရာ အကြောင်းမရှိဘူး’

သံတင်းပုတ်ချင်းရှန်က သူ့အား ယုံကြည်မှု ရှိစေရန်
ပြောဆိုလိုက်၏။

သူမက မိုးကြိုးအဆိပ်ဖြေဆေးကို ရရှိသဖြင့် ဝမ်းဗာလုံး
ဆိုနေသည်။

မှော်ခားကို သူမ တကယ်ပဲ စွန့်လွှတ်ရမည်ဆိုအောင် အသိ
ကြောင့် တွေ့ဝေနေမိသည်။

‘ကဲ... အချိန်သိပ်မရှိတော့ဘူး၊ မင်းကတိ အတိုင်းသာ
မှော်ခားကို ငါ့ဇာန် အပ်လိုက်ပေတော့၊ မင်းအတွက်
မိုးကြိုးတောင်တနေ အန္တရာယ်ကင်းရှင်းတဲ့ နေရာအထိ ငါ
လိုက်ပို့ပေးပါမယ်’

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး ရှင်ဆန္ဒပြည့်ဝသွားပြီမို့ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ
အပေးအယူကိစ္စ ရှင်းသွားပြီပဲ၊ ရှင်ဇာန် ရှင်သွားပေါ့’

‘ဪ... မင်းက ငါ့ကို အခုထိ မယုံသေးဘဲကိုး၊ ငါ့ထက်
ထဲ မှော်ခားရောက်တာနဲ့ မင်းမျက်စိအောက်မှာ ငါ့ကိုမတွေ့
စေရဘူး၊ စိတ်သာချ’

ချူယီကိုက စိတ်ချယုံကြည်စွာနှင့် သံတင်းပုတ်ချင်းရှန်
၏ လက်ထဲသို့ မှော်ခားကို ပေးအပ်လိုက်လေသည်။

‘ကဲ... ခေ့’

သံတင်းပုတ်ချင်းရှန်က မှော်ခားကို ထူးဆန်း အံ့ဖွယ်
မျက်လုံးရွဲကြီးများနှင့် အရှူး တစ်ယော့ကလို့ လှည့်ပတ်

ကြည့်ရှုရင်း သူ့စကားအတိုင်း မျက်စိအောက်မှ မြင်းတစ်စီး
 ပြင် လှစ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။
 ချူယီကိုတစ်ယောက် မိုးကြိုး အဆိပ်ပြေဆေးပုလင်းကို
 ကိုင်၍ စိတ်ကူးနှင့် တစ်ယောက်တည်း ရပ်နေမိသည်။
 မှော်စား မရှိတော့သည့်အတွက် သူမ၌ အန္တရာယ်
 မရှိနိုင်။
 စိလင်ရှု အသက်ရှင်ခွင့်ရသည့်အတွက် ဝမ်းသာ ဂုဏ်ယူ
 မဆုံးနိုင်အောင် ပြစ်ရလေသည်။

(၆၅)

မှော်စား နှစ်ပါးစုံပြီ။

သံတင်းပုတ်ချင်းရှုန်တစ်ယောက် အဆောင်အတတ်အတွင်း
 ၌ နယ်စား ကျွေခက်ပိယန်ကို စောင့်မျှော်နေရှာသည်။
 မှော်စားမကို ဇာမျှော်လင့်ဘဲ ရှာဖွေ ရံရှိခဲ့ကြောင်းကို
 နယ်စားသာသိခဲ့လျှင် မည်မျှ ဝမ်းသာလိုက်မည်နည်း။
 သူ့အတွက်တော့ သစ္စာအရှိဆုံး အတော်ဆုံး အသိတတ်
 ဆုံး လက်ရုံးတပည့်တစ်ယောက်အဖြစ် ရာထူး တစ်ခုခုတော့
 ချီးမြှင့် မြှောက်စားခံရမှာ သေချာနေပြီ။
 သူ့ဘဝမှာ ဘာကိုမှ တွယ်တာမှုမရှိနိုင်။
 ထို့ကြောင့် မိုးကြိုးလက် ဝူစိ သေဆုံးသွားသည့်ကိစ္စနှင့်
 ပတ်သက်၍ ဘယ်လိုမှ မခံစားရခဲ့။

ချင်းရှန်က အတ္တဘမားသက်သက်ဖြစ်၏။

သူ့ဘဝ၌ နယ်စားမင်းကသာ အက်ရုံးတစ်ယောက်အနေနှင့် အရာရာမြောက်စားခဲ့ပါလျှင် အားလုံး အလိုကျဖြစ်စေ ရမည်ဟူသော တပည့်သားဖြစ်၏။

‘ဘယ်လိုအကြောင်းထူးလို့လဲ ချင်းရှန်’

‘မကြာခင် နန်ကင်းနယ်မှစပြုလုပ်မယ့်ပြိုင်ပွဲမှာ နယ်စားမင်းကို ပြိုင်ဘက်မရှိနိုင်အောင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် စီစဉ်လာခဲ့လို့ပါ’

‘ဟေ...’

နယ်စားက ချင်းရှန်၏စကားကြောင့် အံ့အားသင့်သွားသည်။

‘ဒီပွဲမှာ ငါ့ဘက်က အနိုင်ရဖို့ ကျိန်းသေပြီးသားပဲ။ ဘာကြောင့် မင်း ငါ့ကို ဒီလိုစကားမျိုး ပြောရတာလဲ ချင်းရှန်’ နယ်စားကျောက်ပိယန်က ချင်းရှန် တစ်စုံတစ်ခုကို အလိုရှိနေ၍ သူ့ကို မြှောက်ပင့် ပြောဆိုနေသည်ဟု ထင်နေသဖြင့် စိုက်ကြည့်ရင်း ပြန်မေးလိုက်၏။

နယ်စား၏အကြည့်ကို ချင်းရှန်က သိပေမယ့် ဘယ်လိုမှ တုန်လှုပ်မှုမရှိခဲ့။

မကြာခင် ကျောက်ပိယန်ထံမှ ချီးမွမ်းသံကို သူ ကြားရတော့မည်ဟု သိရှိပြီးထားဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်....

‘ကျွန်တော် စကားဟာ နယ်စားမင်းကို စော်ကားသလို ပြောဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ နယ်စားလိုချင်တဲ့ မှော်စားကို ကျွန်တော် ရခဲ့လို့ ဝမ်းသာရအောင် လာပေးတာပါ’

‘ဟေ...ဟုတ်လား။ အဲဒီစား အခု ဘယ်မလဲ’

ချင်းရှန်က ကတ္တီပါအိတ်နှင့် ထုတ်ယူလာခဲ့သည့် မှော်စားမကို နယ်စား၏လက်ထဲသို့ အပ်နှံလိုက်လေသည်။

နယ်စားက မှော်စားမကိုထုတ်ကြည့်ရင်း ပီတိဖြစ်နေမိသည်။

‘ဒီစားကို မင်း ဘယ်လိုရခဲ့တာလဲ ချင်းရှန်’

‘ဇီဂျင်ဟိုးရွဲသမီးကို အပြတ်ရှင်းပြီး ယူလာခဲ့တာပါ နယ်စားမင်း’

ချင်းရှန်က မုသားပြောဆိုလိုက်၏။

ထိုနေရာ၌ သူ့ဘက်မှ အမှန်အတိုင်းသာ ပြောမိပါလျှင် ပြဿနာက ဆုံးမည်မဟုတ်မှန်း သိရှိထားပြီးဖြစ်သည်။

နယ်စားအနေနှင့်လည်း မျက်စိ ရွှေမွှေခက်၌ မှော်စား မြင်တွေ့နေရပြီမို့ ချင်းရှန်ပြောသည့်အတိုင်း ယုံစားလိမ့်မည်ဟု ကျိန်းသေတွက်ထားပြီးဖြစ်၏။

‘မင်း သိပ်တော်တယ်ချင်းရှန်၊ မှော်စားအတွက် ငါ

မိုးကြိုးလက်ဝှစ်ကို ခြေရာခံလိုက်ခိုင်းနေတာ ကြာလှပြီ’

‘အခုထိ သတင်းအစအန စုံစမ်းခိုင်းလိုက်တာ ပေ၊ လောခဲဘူးလေ’

မိုးကြိုးလက် ဝှစ်ဆိုသော အသံကြောင့် ချင်းရှန် တစ်ယောက် မလုံမလဲဖြစ်သွားခဲ့သည်။

အမှုအရာပျက်မသွားအောင် သတိထားလိုက်ရင်း....

နယ်စား ရွှေမောက်ကို မှော်စား ထောက်လှားအောင် ကျွန်တော် ယူဇာခဲ့ပြီးပြီ။ ဝှစ်အကြောင်း ပြောနေဖို့မလို တော့ပါဘူးလေ။

ချင်းရှန်က ဝှစ်နှင့်ပတ်သက်၍ နယ်စားမင်းထံမှ နောက်ထပ် မကြားရလေအောင် အလိမ္မာဖြင့် လှည့်ပတ် ပြောဆို လိုက်လေသည်။

နယ်စားကျောက်ပိယန်က မှော်စားမကို ကျေနပ်စွာ ကြည့်ရှုနေရှာသည်။

မှော်စားဖိုနှင့် မှော်စားမ။

နှစ်ပါစုံ ထက်မြက်သော အစွမ်းရှိသည့် စားနှစ်ချောင်း၊ လောကကြီးကို အကျိုးပြုနိုင်ဖို့ ရည်ရွယ်၍ ပန်းပဲ ဆရာကြီး ဇီဝုတ်ဟိုအ သစ္စာတိုင်သည် သွန်းလုပ်ဖန်တီးခဲ့ပေမယ့် သူသေဆုံးသွားသည့်နောက် ထိုစားနှစ်ချောင်းနှင့် ပတ်သက် သူမှန်သမျှက ကျိန်စာသင့် ခံထားရသလို ဒုက္ခအပေါင်းနှင့် ကြုံခဲ့ရရှာလေပြီ။

မှော်စားကပဲ စွမ်းရည်မထက်မြက်လို့လား။

ဖန်တီးသူ၏ သစ္စာကပဲ စူးထောက်မှုမရှိနိုင်လို့လား။

မှော်စားကို လိုချင်တပ်မက်သူများနှင့် မထိုက်တန်လို့ လား။ အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ ရှိနေမှား သေချာနေသည်။

နယ်စားကျောက်ပိယန်က မှော်စားဖိုနှင့် မှော်စားမကို ကြည့်ရင်း မကြာခင် နန်ကင်းနယ်၌ ကျင်းပမည့် ပြိုင်ပွဲအတွက် စိတ်ကူးနှင့် ရူးနေမိသည်။

သိုင်းပညာနှင့် ပတ်သက်၍ အဆင့်မြင့်တက်ကျမ်းခဲ့သူ မဟုတ်သော်လည်း ထူးဆန်းသော မှော်စားနှစ်ချောင်းဖြင့် သိုင်းလောကကြီးတစ်ခုလုံး တုန်လှုပ်သွားစေရမည်ဟု သူ ထင်သည်။

ထိုစားနှစ်ချောင်းကို တူပဖန်တီးနိုင်သည့်လူ မရှိ။

ထို့ကြောင့် မှော်စားဘုရင်ဆိုသော သူထူးဖြင့် အားလုံး အပေါ် ဩဇာအာဏာအပြည့်ဝဆုံးလူမှာ သူကလွဲရင် တခြား မည်သူမျှ မရှိနိုင်တော့ပါချေ။

အဆိပ်ဖြေဆေးအုတုက် အသက်မိရုံလေး

ငွေကြိုးကြာဝမ်းလန်းစုံက စီလင်ရှုအား စိုက်ကြည့်ရင်း
ရင်ထဲ ဆို့နှင့်ကြေကဲ့စွာ ခံစားနေရသည်။

စီလင်ရှု၏ ဝေဒနာက တစ်နေ့တခြား ဆိုရွား၍လာ
တည်။

ပြင် ထန်လှသော အဆိပ်ကြောင့် တစ်ချက် တစ်ချက်
အလူးအလဲ ခံစားရပြီး အပြင်းပျားတတ်၏။

အထူးအရေးများပေါ်၌ မြေဆူးကွက်လိုပေါ်လာတတ်
ပြီး အစာအာဟာရကို မကြာခဏ ပျိုအန်တတ်လေသည်။

အစာအာဟာရချို့တဲ့မှုကြောင့် စီလင်ရှု၏ မျက်နှာလေး
မှာ ပိန်ချုံးကျဆင်းလာသည်။

နှုတ်ခမ်းများကလည်း ပူလောင်လွန်းသည့် ဝေဒနာ
ကြောင့် အက်ကဲ့စပြုလာသည်။

ဝမ်းလန်းစံ အနားမှ ပြုစုပေးနေသော်လည်း ချူယီကိုလို
သွေးဆိုးများကို တရုတ်အပ်စိုက်နည်းဖြင့် ဖောက်ထုတ်ကုသ
ပေးနေပေမယ့် ထက်သာပုံမရ။

မိုးကြိုးတောင်သို့ ချူယီကို ထွက်ခွာသွားသည်မှာ ဆယ်
ရက်ရှိပြီ။

သို့ပေမယ့် ယခုတိုင် ပြန်လည်ရောက်ရှိမလာသေး။

မိုးကြိုးလက် ဝူစိန်လက်ချက်နှင့် ချူယီကို တစ်ယောက်
ထေဆုံးသွားပြီလား။

ဘယ်အတွက်ကြောင့် ထိုခရီးက ကြန့်ကြာနေသနည်း။
နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် ကြားမှ ခံစားနေရရှာ၏။

စီလင်ရှုကလည်း သတိရလာတိုင်း သူ့အကြောင်းကိုပဲ
ခဏခဏ မေးနေပြန်သည်။

ထိုသို့ မေးသည့်အခါတိုင်း ဝမ် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရ
သည်။

ဘယ်လိုဖြေရမှန်းကို မသိတော့။

ဖြစ်နိုင်လျှင် ချူယီကိုနောက်သာ လိုက်သွားချင်တော့
သည်။

သို့ပေမယ့် စီလင်ရှု၏အနား၌ သူ မရှိလို့ လုံးဝမဖြစ်သေး။

အဖျားရှိန်တက်၍ သတိတစ်ချက် တစ်ချက် လစ်တတ်
သော စီလင်ရှု၏ နှုတ်ခမ်းလေးပေါ်သို့ ရေစက်ကလေးများ
ချပေးနေမိသည်။

အဆိပ်က ခန္ဓာကိုယ်သို့ ပျံ့နှံ့ပြုနေရှာလေပြီ။

ထိုအချိန်မျိုး၌ သူ သတိမေ့မြောလွင့်နေလို့ မဖြစ်နိုင်
သေး။

အခြေအနေက သေမင်းနှင့် အားပြိုင်လွန်ဆွဲနေရသလို
ဖြစ်နေမိသည်။

‘ဝမ်ရေ... ဝမ်’

‘ဟင်... ဒါ ချူယီ ခဲ့အသံပါလား’

ချူယီကို၏ အသံကို မျှော်နေဆဲ ကြားလိုက်ရသဖြင့်
အရမ်းကို ဝမ်းသာသွားခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် ဝမ် အခန်းအပြင်သို့ ကမန်းကတန်း ထွက်
လာခဲ့သည်။

‘ချူယီ... နင်... နင်... ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်’

အဆိပ်ဖြေဆေး ပုလင်းလေးကိုပို၍ ပြေးဝင်လာသူ ချူ
အား ဝမ်က အံ့အားသင့်စွာ မေးယူလိုက်၏။

‘အို... ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ဝမ်ရဲ့ ဒါနဲ့ သူ... သူ့ရော ဘယ်
မလဲ’

ဝမ်၏ မျက်နှာလေးမှာ ဝမ်းသာရွှင်ပျနေရာမှ ချက်ချင်း
ညှိုးကျသွားရှာ၏။

ပြီးမှ...

‘ရှိတယ် ချူ၊ သူ အခန်းထဲမှာ နင်အသားကို စောင့်မျှော်
နေရှာတယ်’

ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲဖြစ်လျက် အခန်းဝသို့ စွတ်ခနဲအဝင်...
‘ဟင်’

မမျှော်လင့်ဘဲ မကြာမီ သေဆုံးတော့မည့် လူမမာ တစ်
ယောက်လို မျက်တူဝမ်းဟောက်ပက်နှင့် ပိန်ချူးညှိုးနှမ်း၍
အသားအရေများပင် သွေးဆုတ်ဖြူစရာပုံနေသည် စိလင်ရှု
အား တွေ့လိုက်ရ၍ ရင်ထဲ အမောဆို သလိုလို ကြောင်အမ်း
အမ်းလေး ဖြစ်သွားလိုက်မိသည်။

‘ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ အစ်ကိုရယ်’

‘ကဲ... အချိန်သိပ်မရှိဘူး ချူ၊ နင့်လက်ထဲက အဆိပ်ပြေ
ဆေးပုလင်းလေး ဝါ့ကိုပေး’

ဝမ်းက သတိပေးလိုက်မှ ချူ တခန်းကတန်းနှင့် မိုးကြိုး
အဆိပ်ပြေဆေးပုလင်းကို သူမလက်သို့ တမ်းပေးလိုက်၏။

(၆၇)

နှုံးကင်းနဲ့ နှင်းခေါ

စိလင်ရှု ကံစောင်းထောက်မ၍ အသက်မသေခဲ့။
သူ၏အသက်အား ချူယိုကိုက ကယ်တင်နိုင်ခဲ့လေပြီ။
မိုးကြိုးအဆိပ်တို့ပြယ်လျက် လူ့စောင်းတစ်ဦးပမာ ဖြစ်လာ
ခဲ့ရလေသည်။

ဝေဒနာ ခံစားနေရစဉ် ရက်များအတွင်း အစာအာဟာရ
ချိုတဲ့မှုကြောင့် အင်အားများ ကုန်ခန်းနေသည်ကို ပြန်လည်
ဖြည့်တင်းနေရရှာလေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ သူ၏ အသက်အခင် ကျေးဇူးရှင်မလေး ချူ
ယိုကိုနှင့် သူ့အား ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သည့် ဝမ်းအပေါ်
အထူးပင် ချစ်ခင်တွယ်တာမိစားလေတော့သည်။

‘ချူရဲ့ မိုးကြိုးတောင် စွန်စားခန်းဟာ အစ်ကို့က
တစ်သက်လုံးအတွက် မမေ့နိုင်စရာတစ်ခုပါပဲ’

‘ဒါတွေ ပြေးမနေပါနဲ့ အစ်ကိုရယ်’

မကြာခင်က သတိရတိုင်း သူ့အပေါ် ကယ်တင်ခဲ့သည့်
ကျေးဇူးကို ထုတ်ဖော် ပြောကြားတတ်လွန်း၍ ချူက မနေ
တတ်အောင် ဖြစ်ရပြန်သည်။

‘ချူရဲ့ပေပေအပေါ် ဒါဆို တာဝန်ကျေသလို ဖြစ်နေမှာ
ပေါ့နော်’

မှော်စားမ အဆုံးအရှုံး ခံလိုက်ရခြင်းကို စိလင်ရှက
ရှုထောင့်တစ်နေရာမှ လောက်ပြုပြောဆိုလိုက်၏။

‘ဘယ် တတ်နိုင်ပါ့မလဲ အစ်ကိုရယ်၊ ဝီလို ဖြစ်လာဖို့
အကြောင်းတစ်ခုက ဖန်လာခဲ့တာကိုး’

‘အစ်ကို့ အတွက်ကြောင့် မသမာသူတစ်ဦးရဲ့ လက်ကို
စတော်အဆ ရောက်ရှိသွားရတဲ့ မှော်စားကို အစ်ကို့ကိုယ်တိုင်
ပြန်ယူပေးပါစေလား ချူရယ်’

ချူ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားမိသည်။

ဖြစ်နိုင်လျှင် အတိတ်ကို မေ့ပစ်လိုက်ချင်သည်။

သည်ခားအတွက် စိလင်ရှအား ထပ်မံ၍ ဒုက္ခပေးရာ
မရောက်စေချင်တော့။

ထို့ကြောင့်....

‘ဖြစ်နိုင်မယ် မထင်ပါဘူး အစ်ကို၊ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့
စိတ်မကောင်းဖြစ်စရာတွေ ပြောမနေနဲ့တော့၊ အစ်ကို့သာ
ကျန်းမာအောင်နေပါ’

‘အို... ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ ချူရယ်၊ အစ်ကို့ကြောင့် ချူရဲ့
အကြီးမားဆုံး ချည်ရွယ်ချက်ကို ပျက်စီးသွားခဲ့ရပြီ၊ ဒါကို
မေ့တာလို့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား’

‘အစ်ကို့ စိတ်ချမ်းသာရေးအတွက် ချူဘက်က ဘယ်လိုပဲ
ဖြေဆိုမို့နေပေမယ့် အမှန်တရားဆိုတာက ရှိနေသေးတယ်
မဟုတ်လား၊ နယ်စား ကျောက်ပိယာရဲ့ လက်ထဲကို မှော်စား
နှစ်လက်ဆောက်ရှိသွားတာဟာ သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး အတွက်
အကြီးမားဆုံး အန္တရာယ်တစ်ခုပဲ ချူ’

ဒါကြောင့် အစ်ကို့ဟာ သိုင်းလောကကို ချစ်ရာမရောက်
ဘဲ မသိစိတ်နဲ့ ဥပေက္ခာပြုရင်း သစ္စာဖောက်သလို ဖြစ်နေမှာ
အကြောက်ဆုံးပါပဲ’

စိလင်ရှက သူ့ဘက်က ထင်မြင်ယူဆချက် အားလုံးကို
ချူယီကို လက်ခံလာအောင် စိတ်ရှည်လက်ရှည်နှင့် တစ်ခုချင်း
ရှင်းပြနေသည်။

‘နန်ကင်းနယ်မှာ ကျင်းပမယ့်ပြိုင်ပွဲကို အစ်ကို ဝင်ပြီးယှဉ်
ပြိုင်နိုင်အောင် ကြိုးစားရင်း မှော်စားနှစ်ချောင်းကို နယ်
စားထံက ရအောင်ပြန်ယူပေးပါရစေ ချူရယ်’

ရှင်’

ချူ ယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားမိသည်။
ပြီးတော့ စိလင်ရှအနေနှင့် မှော်စားနှစ်လက်ကို ပြန်ယူရ
ပေးနိုင်ဖို့ကိစ္စမှာ စိတ်ကူးယဉ်တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
ယူဆလိုက်မိ၏။

‘အစ်ကို... မှော်စားရဲ့အစွမ်းကို သိပြီးပါပြီနော်’

‘အင်းခေလ’

ဒါဆို အစ်ကို့ ရှဲ့စကားကို ရုပ်သိမ်းလိုက်ဖို့ သင့်တာပေါ့၊
ချူက မပြောချင်ပေမယ့် စိုးရိမ်လွန်းသဖြင့် ထားမြစ်
သော သဘောနှင့် စကားဦးသန်း ပြောဆိုလိုက်မိအည်။

စီထင်ရှုက ချူ၏စကားကို ကြားပေမယ့် တုန်လှုပ် နောက်
ဆုတ်မည့် အနေအထားမရှိ။

ခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်ရင်း....

‘ချူ သိပ်ကို မှားယွင်းနေပြီ’

‘ဘယ်လို’

‘မှော်ခား နှစ်လက်စလုံးဟာ ဘယ်လောက် အစွမ်းထက်
တယ်ဆိုတာ အစ်ကို ချူ ပြောပြလို့ အံ့ဩမဆုံးနိုင်အောင်
သိခဲ့ပြီးပါပြီလေ။

‘ဒါပေမယ့် ဖန်တီးခဲ့တဲ့ သူတစ်ဦးရဲ့ မနေရာထဲမှာရှိတဲ့ စိတ်
စွမ်းအင်ကြောင့် မှော်ခားဟာ တန်ခိုးရှိလာခဲ့ပေမယ့် သိုင်း
လောကကြီးကို မိခားနှစ်လက် ရရုံလောက်နဲ့ ပလွားနိုင်မှာ
မဟုတ်ပါဘူး။

‘လောကဓမ္မာတာအရ အကောင်းနဲ့အဆိုး ခွန်တွဲ ပေါ်
ပေါက် နေစေမြဲပါလေ။ အစ်ကို့ ဆီမှာ နှင်းတောင်ဘွားဘွား
ဝံ ကိုယ်တိုင် ပေးအပ်ခဲ့တဲ့ နှင်းခင်းရိုနေတယ်လေ။ အဲဒီခင်း
တွေကို ‘ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်နိုင်တာပဲ’

‘ဘယ်လို....နှင်းခင်း၊ ဟုတ်လား အစ်ကို’

(၆၀)

ခင်းကိုးချက် အမေ့ဆက်

နှင်းခင်း....။

သည်ခင်းကို နှင်းတောင်ဘွားဘွား ဝံ က မျိုးဆက်တစ်ခု
၏ အမေ့အနှစ်အဖြစ် ထိန်းသိမ်းခဲ့တာ ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

ပညာရှင်များက ခင်းကျမ်းအမျိုးမျိုးကိုကြည့်ရင်း သိုင်း
လောကကြီးကို ထူးဆန်းသော လက်နက်အမျိုးမျိုးနှင့် စိုးမိုး
ရန် ကြံစည်နေချိန်တွင် နှင်းတောင်မျိုးဆက်၌ နောင်အခါ
ပေါ်ပေါက်နိုင်ရန်အတွက် နှင်းခင်းတစ်လက်ကို တီထွင်ခဲ့
သည်။

နှင်းခင်းမှာ မှော်ခင်းများနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဘက်
ဖြင့် တီထွင်ဖန်ဆင်းခဲ့သည့် ထူးဆန်းသော ခင်းတစ်လက်
ပင် ဖြစ်၏။

မှော်ခေးများကို စွမ်းရည်ယုတ်လျော့စေပြီး ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် နှင်းတောင်ဘူားဘူား ဝံကိုယ်တိုင် ယုံကြည်စိတ်ချရသော စီလင်ရှူအား သစ္စာပြု ပေးအပ်ထားခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

ချူယီကိုက နှင်းခေးကို ထူးဆန်းအံ့ဩသည့် မျက်လုံးများနှင့် စိတ်ဝင်တစား ကြည့်ရှုနေမိသည်။

နှင်းခေး၏ အစွမ်းသတ္တိကို စီလင်ရှူက ပြောပြထားသဖြင့် သူမ ယုံကြည်နေမိသည်။

နှင်းခေးက နယ်စားကျောက်ပိယန်ထံမှ မှော်ခေးဖိုနှင့် မှော်ခေးမအား ဖျက်စီးပစ်လိုက်နိုင်ဖို့ ကျိန်းသေနေပြီ။

‘ချူ အစ်ကို့ကို ယုံကြည်နိုင်ပြီ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ချူ အစ်ကို့ကို ယုံကြည်ရုံအင်မကဘဲ အစ်ကို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို အရမ်းလေးစားသွားမိပါပြီ’

နှစ်ဦးသား နားလည်မှုရရှိသွား ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

‘ဒါဆို နန်ကင်းနယ်က ပြိုင်ပွဲကို အစ်ကို့ ဝင်ပြီး ယှဉ်ပြိုင် တော့မှာပေါ့နော်’

ချူက ခေါင်းလေးကို စောင်းငဲ့ကြည့်ရင်း စီလင်ရှူအား လှမ်းခေါ်လိုက်၏။

‘အင်း...နောက် လေးငါးရက်ဆို အစ်ကို ကျန်းမာရေး ကောင်းသွားတော့မှာပဲ။ ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့ အလုပ်အတွက် ပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ လေ့ကျင့်ရတော့မှာပေါ့’

‘ဒါဆို ချူ အစ်ကို့ကို လျှို့ဝှက်ခေးချက်တွေကို သင်ပေးပါရစေနော်’

‘ဘာ...လျှို့ဝှက်ခေးချက် ဟုတ်လား’

‘ပြိုင်စံရွှားခေးကိုးချက်တဲ့၊ အလွန်တန်ဖိုးရှိတဲ့သိုင်းကျမ်းကပဲ အစ်ကို့’

‘ဝစ်...ဝှစ်...ဝှစ်’

‘ပြိုင်စံရွှား ခေးကိုးချက်’

သိုင်းပညာ၏ ခင်ခဲနက်နဲအသာ ခေးသိုင်းကွက်များကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရွာဗေဗေတွဲရှိခဲ့ရသူ ချူယီကိုက သူကိုယ်တိုင် အပင်ပန်းခံ လေ့ကျင့်လာခဲ့သော လျှို့ဝှက် နည်းစနစ်များကို နန်ကင်းနယ် ပြိုင်ပွဲဝင်မည့် စီလင်ရှူအား ထက်ဆင့်ကမ်း ပေးစေလိုက်ပြီ။

ဝိုး...ဝှစ်...ဝှစ်’

‘ဟိတ်...’

နှင်းခေးတစ်ချောင်းနှင့် အားမာန်အပြည့် သင်ကြားပြသနေသော ချူက မောရပန်းရမှန်း မဆိုးဆောင် ဖြစ်နေမိသည်။

ခေးကွက်တိုင်းက စီလင်ရှူ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးသဖြင့် အတော် ကို ဆန်းကြယ်လှပနေသည်။

ချူက အလှူကစားပြုနေပေမယ့် စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်လွန်းလှသဖြင့် လေထဲ ဝဲပျံ ခုတ်ပိုင်းပုံကအစ အင်အားအပြည့် ရှိလှ၏။

သူကိုယ်တိုင် နန်ကင်းနယ်၌ရှိသော ပြိုင်ပွဲသို့ ဝင်ရောက်
ယှဉ်ပြိုင်မည့် အစီအစဉ်ကို ရုပ်သိမ်းလိုက်ရသော်လည်း စိတ်ထဲ
ရှုအား ပံ့ပိုးကူညီခြင်းဖြင့် သူဖြစ်ချင်လှသည့် စိတ်ဆန္ဒ
အားလုံးကို ပြီးမြောက်စေနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

‘ချူ ခဏလေခက် နားလိုက်ဦးလေ’

စီလင်ရှုက ချွေးတလေးများစို့ နေသည့် ချူ၏ မျက်နှာ
လေးကို မဝံ့မရဲလှမ်းကြည့်ရင်း ပြောလိုက်၏။

ချူက လေ့ကျင့်မှုကိုရပ်လျက် သူ့ထံသို့ လျှောက်လာခဲ့
သည်။

သူက အသင့်ခပ်ထားသော ရေအေးအေးလေးတစ်ခွက်
ကို အလိုက်သိစွာ လှမ်းပေးလိုက်ရင်း...

‘ခေးကွက်တွေက သွက်လွန်းတော့ အခြေခံကျအောင်
မနည်း လေ့ကျင့်ယူရမှာပဲနော်’

‘ဟုတ်တယ်အစ်ကို ပြိုင်စံရှား ခေး ကိုးချက်ဟာ ကြည့်
တော့သာ လွယ်မလိုက်ရပေမယ့် တကယ်တမ်းလေ့ကျင့်ရင်
ဘယ်လောက်ခက်တယ်ဆိုတာ တွေ့လာလိမ့်မယ်’

‘ခေးချက်တိုင်းဟာ သွက်ရုံတင်မကဘူး တစ်ဖက်ရန်သူ
ဘယ်လိုကားကွယ်ရမှန်းမသိအောင် တစ်ဆင့်နဲ့တစ်ဆင့် ပိုပြီး
ရှုပ်ထွေးလာစေတယ်လေ’

ဒါကြောင့် အဲဒီအချိန်အခါက ဘုန်းတော်ကြီးဟတ်ကို
ဘယ်သူမှ မယှဉ်ခဲ့ကြတာနော့မှာပေါ့?’

‘အင်း...ဒီအတိုင်းဆို ပွဲက ကြည့်ကောင်းပြီပေါ့’

နှစ်ယောက်သား စကားပြောဆိုနေရာသို့ ဝမ်က လျှောက်
လာခဲ့သည်။

သူတို့နှစ်ဦးအား တစ်ဦးကိုပင်အစ်ဦး နားလည်မှုရှိသော
ချစ်သူများအဖြစ် မမြင်ရသေးသည့်အတွက် သူ၏စိတ်ထဲ
တစ်ခုခုလိုနေသလို မတင်မကျဖြစ်မိနေသည်။

‘နင်တို့နှစ်ယောက်က ထွက်သွားလိုက်ရင် ပေါ်မလာဘူး၊
ငါ့မှာဖြင့် ထမင်းစားဖို့စောင့်နေရတာ ကြာလှပြီ’

‘အခုပဲ လာတော့မလို့ပါဝမ်ရဲ့၊ ဟောဒီကဆရာမကြီးက
မပြီးနိုင်သေးလို့’

‘ဟင်း...ပိုပြီး၊ သိုင်းကွက် အသစ် တက်ချင်တာထက်
ချူရဲ့ မျက်နှာအေးကို ဝေးနေရရင် အမောပြနေတာပဲ
မဟုတ်လား’

‘အို...’

ဝမ်က ပွင့်လင်းစွာ ပြောဆိုလိုက်သဖြင့် ချူက မနေ
တတ်အောင် ခေါင်းထလေးငုံ့ပြီး ရှက်နေမိသည်။

တကယ်တော့ သူတို့နှစ်ဦးအား ဝမ်က နီးစပ်မှုရှိသွားရန်
တမင် ရည်ရွယ်၍ ပြောဆိုလိုက်မှန် စီလင်ရှုက သိ၍ ပြုံးစိစိ
လုပ်နေလိုက်၏။

ချူကတော့ နားလည်နိုင်ပေမယ့် ပွင့်ဟဖို့ အချိန်မတန်
သေးဟု ထင်နေမိသည်။

* * *

‘နင့်အနေနဲ့ သူ့စိတ်ထဲ ချိတဲ့အတိုင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်ဖို့ သင့်တာပေါ့’

ဝမ်က ကြားထဲက မာနသား၍ သူတို့နှစ်ဦးနှင့် ပတ်သက် ဆရာ ကြားက ဝင်ရောက် ဆွေးနွေးလိုက်မိသည်။

‘ဟင်း... မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ဝမ်ရယ်၊ သူ့ ကျေးဇူးတရားကို အခွင့်အရေးယူ စော်ကားလိုက်သလို သင်ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ’ စီလင်ရှုက မတင်မကျ ဖြစ်မိသောကြောင့် လေသံပျော့ ပျော့နှင့် ပြန်ဖြေလိုက်၏။

ဝမ်က သဘောကျသောဟန်မတူဘဲ အားမလို အားမရဖြစ် မိလေဟန် စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း...

‘နှစ်ဦးစလုံးက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အသက်ရှင် နိုင်ဖို့ စွန့်စား ကယ်ဖူးတာပဲ၊ နင့်နဲ့သူ့ အကြားမှာ ကျေးဇူး ဆိုတဲ့ စကားပြောဖို့ မလိုတော့ဘူးလို့ ဝါထင်တယ်လေ’

ဝါ သူ့ကို ရည်ရွယ်သားတဲ့အတိုင်း နန်ကင်းနယ်ပြိုင်ပွဲ မှာ နယ်စား ကျောက်ပိယန်ကို အနိုင်ရမှ ပွင့်ပြောမယ်လို့ စိတ်ကူးမိတယ်ဝမ်’

‘အင်း... နင့်အတွက် အထိုက်အတန်ဆုံးဆုကို ရရှိနိုင် ပါစေလို့ ဝါ ဆုတောင်းပေးပါတယ်’

ချူယီကိုက သူတို့နှစ်ယောက်ရှိရာသို့ လျှောက်လာ၍ ပြောဆိုနေသည့်စကားကို ရပ်လိုက်၏။

‘ဘာတွေများ | တိုင်ပင်နေကြတာလဲ... ဟင်’

‘ဪ... နန်ကင်းနယ်မှာ ပြိုင်ပွဲဝင်မယ့်ကိစ္စကို ဆွေးနွေး နေကြတာလေ’

ဝမ်က လိမ်ညာပြောဆိုလိုက်သော်လည်း ချူယီကိုက မလုံမလဲ ဖြစ်နေမိသည်။

‘ဇီကိစ္စအတွက် သိပ်ပြီး စိတ်ပူပန်မာနကြပါနဲ့၊ ကိုယ်ကို အနိုင်ရဖို့ ချူ ရဲရဲကြီး အာမခံပါတယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် ပြိုင် စံရွာ၊ ခားကိုးချက် တော့ မပျက်လေ ကျင့်ရမယ်နော်’

‘စိတ်ချပါ ချူရဲ့၊ အခုတောင် လေ့ကျင့်လိုက်ချင်သေး တယ်’

ဝမ်က မရယ်လိုက်မိအောင် မနည်း ထိန်းချုပ်ထားလိုက် ရသည်။

စီလင်ရှု၏ ဝဋ်ဒုက္ခကလည်း မသေးလှ။ သူက နှင်းခင်းကို လှမ်းယူလိုက်ရင်း ချူယီကို၏ အလို တော်ကျ လေ့ကျင့်ရန် ပြင်ဆင်လိုက်၏။

‘နယ်စား ကျောက်ပိယန်ရဲ့ ရွှေထရုတ်ကြီးနဲ့တော့ နီးစပ်နေ ပြီးနော်’

ဝမ်က မထိတထိ လှမ်း၍ စလိုက်၏။

ချူကတော့ ဝမ်ပြောလိုက်သည့် အဓိပ္ပာယ်အား ဟုတ်တိ ပတ်တိ မသိသော်လည်း ပြုံးစိစိ လုပ်နေသည်။

စီလင်ရှုကတော့ ချူ အလစ်၌ ဝမ်အား လက်သီးဆုပ်ပြ လိုက်၏။

သူတို့ သုံးယောက်၏ ဘဝက ပျော်မွေ့စရာ စောင်းလှ ပါဘိ။

စီလင်ရှု သိုင်းကွက်များကို အပြင်းထန်ဆုံး လေ့ကျင့် နေမိသည်။

ပြိုင်ပွဲ ဝတ်ထောက်ရန် နီးကပ်လာခဲ့လေပြီ မဟုတ်ပါ
လား။

သိုင်းကွက်များကို အခြေခံ စောင်းကောင်းရစေရန် ဦး
စွာ လေ့ကျင့်ရသည်။

နှင်းထောင်ဘူးဘွားဝဲထံတွင် လေ့ကျင့်ရသည်ထက်
ပို၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်နေမိသည်။

ဝန်းကျင်မှ နှင်းငွေ့များ အံ့ဆိုင်နေပေမယ့် ပင်ပန်းပုံ
မရ။

ဆရာဖြစ်သူ မိုးမခခေး ဟန်ပေးကို သတိရမိသလိုကြောင့်
အဆင့်ဆင့် တိုးမြှင့်လာခဲ့ သာ သိုင်းပညာနှင့် ထင်ပေါ်
ကျော်ကြားဖို့ အခွင့်အခါ ဆင့်ခဲ့လေပြီ။

ကိုယ်ကိုယ်ကို မဝံ့ညွှာဘဲ ပြင်းထန်စွာ လေ့ကျင့်ခြင်း
ကြောင့်ခန္ဓာကိုယ် ကြွက်သားများက ကျစ်လျစ် ခိုင်မာလာခဲ့
သလိုပင် သာမန်ရှိအပ်သည်ထက် ပိုပြီး အမောခံနိုင်မှု စွမ်း
အင် ပြည့်ဝလာကြောင်းကို သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

ချူယီကိုကလည်း သူ၏ဆရာပင် မဟုတ်ပါလား။

သူ့ကြောင့် ပြိုင်စံရှား ခေးကိုးကွက်ကို စီလင်ရှုကျေညက်
အောင် ထုတ်မြောက်ခဲ့ရသည်။

ခေးချက်များ သွက်ထက်လာမှုကိုကြည့်ရင်း ပြိုင်ပွဲအံ့
အပြန်ဆုံး ရောက်ရှိစေချင်မိသည်။

နယ်စား ကျောက်ပိယန် တစ်ယောက်တော့ မှော်ခေး
နှစ်ချောင်းဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ဘယ်လောက် အထင်ကြီးစေ
ရှာမလဲ။

(၆၉)

ပွဲမဝင်မီ အပြင်မှာကျင်းပ

နေထောင်အောက်၌ မှော်ခေးနှစ်ချောင်းကို ကိုင်လျက်
ရပ်တန့်နေသည် နယ်စားကျောက်ပိယန်၏ဟန်က ခန့်ညား
လွန်းလှပသည်။

ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သော မျက်လုံးအရောင်က တောင်
ကျန်းပေါ်ရှိ သိုင်းသမားနှစ်ဦးထံသို့ စူးထောက်စွာ စိုက်ကြည့်
နေသည်။

‘ပြိုင်ပွဲသည် ကမ်းအရ ငါ့ကိုယှဉ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားကြ’
ဩဇာမြောက်သော စကားသံနှင့် ပြိုင်ဘက်သိုင်းသမား
နှစ်ဦးကို ပြောဆိုလိုက်၏။

သိုင်းသမားနှစ်ဦးစလုံးက နန်ကင်းနယ်၌ ကျော်ကြား
သော ဓားသမားနှင့် လှံသမား။

နှစ်ဦးစလုံးက ကြေးစားသိုင်းသမားများဖြစ်ကြ၍ ငွေရ
ရင် ဘာမဆိုလုပ်ဖို့ အဆင်သင့်။

အခုလည်း နယ်စားက ပြိုင်ပွဲမဝင်မီ ဓားစွမ်းပြလို၍ သူ
တို့နှစ်ဦးအား ပြိုင်ဘက်အနေနှင့် ဖိတ်ခေါ်၍ ယှဉ်ပြိုင်သတ်
ပုတ်ဖို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

သူတို့အဖို့ ငြင်းဆန်၍မရနိုင်သည့်အဆုံး နယ်စားအား
ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ကြေးစားသိုင်းသမားနှစ်ဦးအ နယ်စားကိုတစ်လှည့် သူတို့
အားပေးအပ်မည့် ငွေထုပ်ကိုတစ်လှည့် ကြည့်ရှုလိုက်မိသည်။

အားလုံးရွှေမှာ ကျုပ်၍ အသက်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲ ဓား
ချက်သင့်ရာ ခုတ်ပိုင်းဖို့လိုမယ်၊ ဒါမှ ပြိုင်ပွဲဝင်တဲ့အခါ ကျုပ်
၍ စွမ်းရည် ထက်မြက်လာနိုင်မယ်။

အားလုံးက ရင်ဘထိတ်ထိတ်နှင့် စောင့်ဆိုင်း ကြည့်ရှုနေ
ကြသည်။

ပြိုင်ပွဲက တရားဆဖြင့်မှ ဖြစ်ပါ့မလားဟူသော အတေး
များက ပွဲမစမီကတည်းက လွှမ်းမိုးစ ပြောနေကြလေပြီ။
နယ်စားကျောက်ပိယန်က မှော်စားဖို့ မှော်စားမ နှစ်
ချောင်း၏ အရှိန်အဝါနှင့် သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်နေမိသည်။
သည်ပဲ့၌ မှော်စားစွမ်းကို စပြီး ပြုရပေတော့မည်။

ထို့ကြောင့် နန်ကင်းနယ်မှာရှိသော မိုက်ကန်းကျမ်းကျင်
ဆုံး သိုင်းသမားနှစ်ဦးကို ငွေခွဲပေါက်ခေါ်ယူ၍ ဓားချင်း
ယှဉ်ဖို့ စိန်ခေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ငွေကြေးပမာဏက အဆမတန် ပေးထားသည်သာမက
သူတို့ကိုယ်သူတို့ နယ်စားအား အနိုင်ရလိမ့်မည်ဟု ယူဆ၍
ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ရောက်ရှိလာသူနှစ်ဦးကလည်း လုံးဝကြေစက်ခွံ
ပုံမရ။

သိုင်းပညာကို အထင်အမြင်သေးသော နယ်စားကျောက်
ပိယန်ကို ကောင်းကောင်း ပညာပေးလိုက်ဦးမည်ဟု စိတ်မာ
ယုံကြည်ထားသူများ ဖြစ်ကြသည်။

နှစ်ဦးစလုံးက အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာကို ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်
စွာ တတ်မြောက်အည့် သိုင်းသမားများသာဖြစ်ပြီး ငြိပ်ပွဲ
အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သူများ ဖြစ်ကြ၏။

‘ခေါင်....’
ပွဲစဖို့ အချက်ပေးလိုက်သည်နှင့် ဝိုင်းဝန်း ကြည့်ရှုနေသူ
များက လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာသည်။

‘ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်’
လှံသမားက လှံရှည်တစ်ချောင်းကို ဝေ့ယမ်း၍ တပ်
လှန်လိုက်၏။

နယ်စားက မှော်စားနှစ်လက်ကို လုံးဝ မထုတ်ဆေးဘဲ
တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ကလေး နောက်ဆုတ် ရှောင်ရှားနေသည်။
‘ဟိုင်း....’

‘ထန်...ထန်...ထန်’

ဝေးသမားက အနောက်မှ အလွတ်ပိုင်းခွတ်ဖို့ ကြိုးစား
လိုက်၏။

နေထိုင်၍ မျှော်စား၏ ပြီးပြန်ဝင်းလက်သော အလင်း
တန်းများက ပြာခနဲ ထွက်လာခဲ့သည်။

ဝေးသမား၏ မျက်လုံးကို စူးရှစူးရှလှသည့်
သွက်လက်လျင်မြန်စွာ ခုတ်ပိုင်း၍ အကွာအဝေးတစ်ခုသို့
မာမြန်ဆုံး ဆုတ်ခွာလိုက်၏။

ကြည့်ရှုနေသူအားလုံးက နယ်စားကျောက်ပိယန်၏လက်
ထဲမှ မျှော်စားနှစ်လက်ကို စိတ်ဝင်စားသော မျက်လုံးများ
နှင့် တအံ့တဩ ဝေးမောကြည့်နေကြ၏။

ထိုခါးမျိုးကို ယခုမှ မြင်ဖူးကြသဖြင့် နတ်ဒေဝါများ
ကပဲ ဖန်ဆင်းပေးထားသလိုလို အထူးအဆန်း ဖြစ်မိနေကြ
၏။

ပြိုင်ဘက် သိုင်သမားနှစ်ဦးကတော့ တုန်လှုပ်လေဟန်
မတူချေ။

‘ဝှစ်... ဝှစ်’
‘ထန်း... ထန်း... ထန်း’

လှသမား၏ တိုက်ကွက်ကို မျှော်စားနှစ်လက်ဖြင့် လှုံ့
အောင် ကာကွယ်နေသည်။

မျှော်စားကို ထိခတ်မိသာရုံ လှုပ်ခတ် ကစားနေခြင်း၊
ကြောင့် တစ်ဖက်လူ၏ သွက်လက်လှသော တိုက်ကွက်မှာ
ငြိမ်သက်စွာ ပြုလာခဲ့လေပြီ။

‘ခြမ်း... ခြမ်း’

ကြောက်မက်ဖွယ် မြည်ဟည်းသံကြီးနှင့်အတူ မျှော်စား
၏ ခုတ်ပိုင်းသံက ပိုမိုပြင်းထန်လာခဲ့၏။

သိုင်သမားနှစ်ဦးမှာ လျှော့တွက်ထားသည့် မျှော်စားက
ဆုံမခန်းလောက်အောင်ကို အစွမ်းထက်သဖြင့် အာဇာတ်ကို
တုန်လှုပ်သွားကြ၏။

ကျောက်ပိယန်က ခံစစ်နေရာမှ တိုက်စစ်နေရာသို့ အသာ
စီးရအောင် တိုး၍ နေရာယူလာခဲ့လေပြီ။

‘ထန်း... ထန်း... ထန်း’
‘ဒလံ... ဒလံ’

ပွဲက ပိုပြီး ကြည့်ကောင်းလာသည်။
ကျောက်ပိရန်၏ တရကြမ်း တိုက်ခိုက်မှုကို သိုင်သမား
နှစ်ဦးက ရှောင်ရှားရသော အညံ့ညံ့ထို့ ထောက်ရှိနေပြီ။

နှစ်ဦးစလုံးမှာ တိုက်ကွက်အစစ်အစုံ ပြောင်းပစ်မှု ရလိမ့်
မည် ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ သဘောပေါက်မိလိုက်ကြ၏။

ထိုကြောင့် လှသမားနှင့် ဝေးသမား နှစ်ဦးစလုံး လူစု
ခွဲလိုက်ကြ၏။

ပုံစံအနေအထားအရ တစ်ဓယာက်အစစ်ပြန်စီ ညှပ်ပူးညှပ်
ပိတ် တိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်ပြီး ကျောက်ပိယန်ကို ခုခံကာကွယ်မှု
မပေးဘဲ ပိတ်ဆို့တိုက်သွားရန် ဖြစ်၏။

ကျောက်ပိယန်ကလည်း ပါနပ် လိမ္မာလှန်းလှသည်။
ကိုယ်ကို တစောင်းအနေအထားအတိုင်း နေလိုက်ပြီး ဝေး
နှစ်လက်ကို ရင်ဝသို့ လှုံ့ခြုံမိသာရုံကလေး ယှက်၍ အဆင့်မြင်
ထားလိုက်မိသည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သတိလွတ်မသွားနိုင်အောင် အဝင်
အထွက် တိုက်ကွက် ရွှောင်ကွက်များကို အာရုံပြုထားစေ
မယ်....

မည်သူကမှ စိတ်ချယုံကြည်ပြီး တရကြမ်း ဝင်မခုတ်ရဲကြ
ပေ။

ဝိုင်း၍ ကြည့်ရှုနေသူများက ငြိမ်လျက်သား။
တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်ထားသည့် အနေအထားအရ
သိုင်းသမားများအတွက် လွန်စွာ အဝေးအနက်ထားရ
မည့် အခြေအားနသို့ ရောက်ရှိနေရှာလေပြီ။

အကယ်၍သာ အဝင်အထွက် မှားယွင်းခဲ့ပါက မှော်
ခေးနှစ်ချောင်း၏အောက်၌ လည်စမ်းခံ ရောက်ရှိသွားကြဖို့
သာ ရှိတော့သည်။

သိုင်းသမား နှစ်ယောက်စလုံးက စိတ်တွေလှုပ်လှုပ် ရှား
ရှား ပြစ်အာခဲ့ကြသည်။

ခေးသမားက ငြိမ်သက်နေရာမှ ခြေကို မသိမသရွေ့ဖို့
ကြိုးစားနေသည်။

ကျောက်ပိယန်က ပြောင်လက်နေဆော ခေးသွားပေါ်မှ
သိုင်းသမားနှစ်ဦး၏ လှုပ်ရှားဟန်ကို ကြေးမုံပြင်၌ မြင်နေ
မိသလို သတိထားမိပြီးသား ပြစ်၏။

ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ၍ ကျောက်ဆစ်ရှုပ်လို ငြိမ်သက်စွာ ရပ်
တံ့နေသည့် ကျောက်ပိရန်၏တိုက်ကွက်ကို တစ်ဖက်က လုံးဝ
သတိထားမိလေဟန်မတူ။

'ယား....'

'ထန်....ခြမ်း'
ပြင်းထန်သော ခုတ်ပိုင်းသံနှင့်အတူ ထိခတ်မီးပွင့်သံများ
ကြောင့် ထက်ဝက်ကျိုးပြတ် ပျက်စီးပေါ်ထွက်လာသည်။
ထို့နောက် ခေးသမား၏ လက်နက်မှာ မှော်ခေးချက်
သွားခဲ့ရှာလေပြီ။

'ဟင်'
'ဟာ'
'အို'
ပရိသတ်အကြားမှ အာစေ့ခိုက်သံများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့
လေပြီ။

မှော်ခေးအစွမ်းထက်ကြောင်း ကောင်းစွာ သိရှိခဲ့ဖို့ ပြစ်
သည်။
သိုင်းသမားကြီးက ခေးကျိုးကိုကိုင်၍ ဝေးငိုင်းတွေဝေ
နေမိ၏။

'ဟိုင်း'
'ရွပ်....ရွပ်'
'အား....'

လက်မောင်းဆီမှ သွေးများပွက်ခနဲ ထွက်ကျလောက်
အောင် နယ်စားက အနိုင်ရသော သင်္ကေတအဖြစ် ရက်စက်
စွာ ကြက်ခြေဝတ် ပြလိုက်၏။

လှသမား၏ မျက်နှာပေါ် သွေးမရှိတော့၊ တုန်လှုပ်
ချွေခက်ချွေးခြင်း များစွာနှင့် စိန်ခေါ်ပုံကို မည်သို့ဆက်ရ
မှန်းမသိအောင် ပြစ်နေရှာသည်။

'ကိုင်း...ဘယ်လိုလဲ၊ မင်းရော ဝါကိုအရှုံးပေးနေချင်ပြီ
မဟုတ်လား'

ဂုဏ်ယူဝံ့ကြားစွာဖြင့် ကျောက်ပိယန်က လှံသမားကို
အလျှော့ပေးလေ့လားဟု အမိန့်ပေး ပြောဆိုလိုက်၏။

အို...ကျုပ် လုံးဝ အရှုံးမပေးဘူး၊
'ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုလဲ မင်းသဘောပဲပေါ့'
လှံသမားက အလျှော့မပေးဘဲ ခေါင်းမာမာနှင့် ဆက်
လက် တိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။

'ဝိုး...ဝှစ်...ဝှစ်'
'ထန်...ဒလံဒလံ'

လှံကို စကြာလိုဝှေ့ ယမ်း၍ အတင်းထိုးပေးကံ တိုက်ခိုက်
ရန် ကြိုးစားလိုက်၏။

ကျောက်ပိယန်ကတိုက်ကွက်မှန်သမျှကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး
မှော်စားနှစ်ချောင် နှင့် ခုခံကာကွယ်နေသည်။

လှံသမားက အနီးကပ် တိုက်ခိုက်မခံဘဲ...
မာန်ကို မလျှော့ဘဲ ဇွဲနုပဲကြီးစွာ ရွှေ့သို့တိုး၍ တရုတ်
တိုက်ခိုက်လာသည်။

'ထန်း...ထန်း...ထန်း'
'ခြမ်း...ခြမ်း...ခြမ်း'

ပြင်းထန်လွန်းလှသည့် ဓားနှင့် လှံဖျားထိခတ်သံများက
ပဲ့ကို အဆုံးသတ်နိုင်ဖို့အားရ၊ ဆူညံစွာ ပေါ်ထွက်လာစပြုနေ
သည်။

အလွန်ကြည့်စောင်းလှသည့် အရှောင်အတိမ်း အခုန်
ဆယ့် အကြား နှစ်ဦးစလုံး၏ တိုက်ကွက်များက အသည်း
ယားစရာ ကောင်းလှ၏။

နယ်စား လျှော့တက်သားလို့ မရနိုင်မှန်း သိလာခဲ့၏။
ထိုပဲ့၌ လှံသမားကို သူ ရှုံးနိုင်ခဲ့ပါလျှင် မှော်စားရှင်ဆိုသော
သိက္ခာတရားက အဖတ်သည်စရာ မရှိအောင် ပြစ်သွားနိုင်
သည် မဟုတ်ပါလား။

'ဟိုင်း...'
'ချီလွမ်း...'
'စွပ်...'
'အား...'

လှံသမားက ကန်လန်ဖြတ်လှံနှင့် အထိုး မှော်စား
နှစ်လက်က လှံကို ပယ်လျက် ဧဝါသ ပြင်းထန်နေသော
နယ်စားက ကျန်စားဟစ်ချောင်းနှင့် ရင်ဝသို့ ရက်စက်စွာ
ထိုးနှက်ဆတ်ဖြတ်လေတော့သည်။

ပြိုင်ပွဲဝင်ရန်လခကြပြီ

နန်ကင်းနယ်က ပြိုင်ပွဲမစမီ ရက်ပိုင်းအတွင်း၌ လူများ
စည်ကားစ ပြုလာခဲ့လေပြီ။

နယ်စား၏ အခွန်တော်တိုးမြှင့်စေကာန်ခံမှုကြောင့်ဆုမ်း
ဝယ် ဖောက်ကားရာ၌ စည်ကားမှု မရှိသလို မထင်မှတ်ဘဲ
အပြစ်မရှိသူများကို အဓမ္မဖမ်းဆီးခဲ့သဖြင့် နှစ်ရှည်လများ
ခြောက်သွေ့ခဲ့ရသော ထိုနယ်ကလေးက ယခုတော့ စည်
ကားစ ပြုလာခဲ့လေပြီ။

နယ်စားက ပြိုင်ပွဲ မကျင်းပမီကတည်းက အခွန်တော်
လှူဒါန်းခွင့် ပေးခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် စားသောက်ဆိုင်ကလေးများ ပစ္စည်းပစ္စယ
အရောင်းဆိုင်ကလေးများအပြင် ပြိုင်ပွဲဝင်ရန်ရောက်ရှိလာသည့်
သိုင်းသမားများအတွက် နေရာထိုင်ခင်း အဆင်ပြေနိုင်ရန်
စီစဉ်ပေးထားသော တည်းခိုဆောင်ရွက်ရေးများက နေရာအနှံ့
မှိုလိုပေါက် များပြားလာသည်။

သိုင်းသမားများကလည်း အနယ်နယ် အရပ်ရပ်၌
သရဖူပေးမည်ဟူသော သတင်း ပေါက်ကြားလာသဖြင့် စိန်
ခေါ်ပွဲကို ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ရောက်လာသူများက မနည်းလှပေ။

ဂိုဏ်းအဖွဲ့အစည်း အမျိုးမျိုးမှ အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာရှင်
ပေါင်းများစွာတို့က စိတ်ဝင်တစား ရောက်ရှိလာခဲ့လေပြီ။
ကွက်လပ်တစ်ခု၌ ကိုယ်တတ်ကျွမ်းရာ ပညာရပ်များကို ဝင်
ရောက် မယှဉ်ပြိုင်မီ နံနက်ခင်း၌ လေ့ကျင့်နေကြ၏။

* * *

ဝမ်ချူနှင့် စီလင်ရှုတို့လည်း မြင်းကိုယ်စီနှင့် ပြိုင်ပွဲ
ကျင်းပရာဆီသို့ ရောက်လာခဲ့ကြ၏။

ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရမည့် စီလင်ရှုကတော့ အပြည့်အဝ
လေ့ကျင့်မှုရယူထားပြီးဖြစ်သောကြောင့် မည်သည့်ပြိုင်ဘက်
မဆို ရင်ဆိုင်ဖို့ အသင့်ရှိနေ၏။

‘လူတွေက များလိုက်တာနော်၊ ဘယ်လိုများ ပြိုင်ကြရ
မယ် ပြောတတ်ဘူး’

အားလုံးကို မလိပ်ချပြီး ပြိုင်ဖို့ ခွဲပေးမှာပေါ့၊ ဒါမှ
ပြိုင်ပွဲက တရားမျှတမှု ရှိမှာလေ

စီလင်ရှုက သူ သိထားသမျှကို ရှင်းပြ ဝိုက်၏။

‘ပြိုင်ပွဲနဲ့ပတ်သက်လို့ အစ်ကို့ စိတ်တွေ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ဖြစ်နေဘူးလားဟင်’

‘ဟင်အင်း... မဖြစ်ပါဘူး၊ ချူက ဘာလို့ မေးတာလဲ’

‘ပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ ရောက်လာတဲ့ လူတွေကို ကြည့်ရင်း ချူ
ကြားထဲက တုန်လှုပ်နေမိလို့ပါ’

ချူယီကိုက ကွက်လပ်တစ်ခုထဲ၌ သိုင်းလေ့ကျင့်နေသူ
များကိုကြည့်ရင်း ရင်ထဲရှိသည့် အတိုင်း ပြောပြလိုက်၏။

‘ဒါကတော့ တရားမျှတစွာယှဉ်ပြိုင်ရမယ့်ပွဲပဲ၊ နယ်စားက
လွဲရင် ကြောက်စရာလိုမယ် မထင်ပါဘူး’

မြင်းများကိုချည်း နှာင်၍ တည်းခိုဆောင်သို့ သုံးယောက်
သား ထွက်လာခဲ့ကြ၏။

တည်းခိုဆောင်ဝသို့အရောက် သံတင်းပုတ် ချင်းရှန်နှင့်
ပက်ဂင်းတိုးမိ၏။

‘ဟင် မင်း... မင်း... ငါ့ကို ဘာကိစ္စနဲ့ လာတာလဲ’

ချင်းရှန်က သူမအား မမှတ်မိစရာအကြောင်းမရှိ။ တွေ့
တွေ့ချင်း သရဲတစ္ဆေ တစ်ကောင် မြင်တွေ့လိုက်ရသကဲ့သို့
မျက်စိမျက်နှာပျက်ဖြစ်လျက် သူမကို မေးလိုက်လေသည်။

ကျွန်မ...နယ်စားကျောက်ပိယန်နဲ့ ဘေးချုပ်.ယှဉ်ဖို့ လာခဲ့
တာလေ၊ က...ခွင့်ပြုပါဦးနော်'

ချူယီကိုက သံတင်းပုတ် များရှုန်အား ထမင်းအရွဲ့တိုက်
ပြောဆိုရင်း ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့၏။
ချင်းရှုန် တွေဝေသွားမိသည်။

ချူယီကိုသည် ပြိုင်ပွဲသို့ ရောက်မလာတော့ဟု သူမနှင့်
ပတ်သက်သမျှ ခပ်ပေါ့ပေါ့ ထားတာထားမိခဲ့၏။
အခုတော့ ခက်ပြီ။

ချူယီကိုက ဘေးပြိုင်ပွဲ ဝင်ရောက်ရန် ရောက်လာသည်
တဲ့။

သူနှင့်ပတ်သက်၍ သံတင်းပုတ်ချင်းဂန် တုန်လှုပ် ချောက်
ချား နေရသည်။

သူ့ကြောင့် နယ်စားမသိစေရန် ဖုံးကွယ်ထားသည့်ကိစ္စ
များ အားလုံး အကုန်ပေါ်တော့မည်။

ပထမကိစ္စက မိုးကြိုးလက်ဝှေ့ကို ဇာတ်တူသားချစ်၊
သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့်ကိစ္စ။

ဒုတိယကိစ္စက ချူယီကိုအား သေပြီဟု နယ်စားကို လိမ်
ညာခဲ့သော ကိစ္စ။

ထိုပြစ်ချက်များကို ကျောက်ပိယန်ထံ သိခဲ့လျှင် ချူ
လည်ပင်း ကြိုးကွင်းစွပ်သလို ဖြစ်နေပေတော့မည်။

သူ ဘယ်လိုဆက်လုပ်ရမည်နည်း။
ချူယီကိုအား မြင်မိသည်နှင့် ပန်းပဲဆရာ ဇီဂျင်တို့၏

ထမ်းဖြစ်မှန်း နယ်စားကသိမှာ သေချာနေပြီ။

မိမိအတွက် အကျိုးအမြတ် တစ်ခုခုကိုသာကြည့်၍ အရာ
ရာကို တငွတ်ထိုး လုပ်ခဲ့မိသမျှ အားလုံး ဘူးပေါ်သလို
ပေါ်လာခဲ့ပါစေ ရာထူးမှ ပြုတ်သွားရုံတင်မကဘဲ အသတ်ခံ
ရပေတော့မည်။

'တောက်'
'ဒုက္ခပါပဲ'

ဒေါသစိတ်ဖြင့် တက်ခေါက်၍ ချူယီကိုသွားထုတ်သို့
ဝေးကြည့်နေလိုက်မိသည်။

ချူယီကိုဆိုသော မိန်းကလေးက သူ့အတွက် အန္တရာယ်
အပေးနိုင်ဆုံး မြေပွေးတစ်ကောင်လို ထင်နေမိသည်။

မြေပွေးကို ခါးပိုက် ပိုက်ထားဖို့တော့ မကောင်းလှ။
သူ့အတွက်တော့ သည်စာနေ ဂြိုဟ်ဆိုးနှင့် ပက်ပင်းတို့၊

သက်သို့ စိတ်တွေလေးလံပြီး သေခံစားမိရမှာ တောက်လောင်
လာသလို ဖြစ်နေမိသည်။

* * *

'စားလေ ချူခွဲ'
'ဟင့်အင်း...အစ်ကိုက မကြာခင် ပြိုင်ပွဲဝင်ရမယ့် လူဆို

တော့ အစ်ကိုပဲစားပေါ့'

တူတစ်ချောင်းနှင့် ခေါက်ဆွဲပြုတ်ပန်းကန်ထံမှ အသား
ပယ်ကို ပန်းကန်ပြောင်းထည့်ပေးနေသော သူတို့နှစ်ဦးကို
ဆိုင်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးက ပြုံးစိစိနှင့် အကဲခတ်ကြည့်ရှုနေ
သည်။

ညည်းတို့ နှစ်ယောက်ကလဲ အဖြစ်သည်းနေလိုက်တာ၊
စေားချစ်လဲ ပေးလေ'

ဝမ်းက အသားဖတ်ကို တူဖြင့်ညှပ်၍ ဆတ်ခနဲ ဆွဲလှလိုက်
သည်။

အို...ဘယ်ရမလဲ'

စိလင်ရှက ခေါက်ဆွဲငုံ့ စားနေရာထဲ ဝမ်း၏ တူကြားထဲမှ
အသားဖတ်ကို သူ့ပန်းကန်ထဲ ချောက်လှာအောင် လျှပ်တစ်
ပြက် လှယူလိုက်ပြန်သည်။

သူတို့အချင်းချင်း ဧည့်သူက မည်မျှလျင်သည်ကို ပြောဖို့
မလိုလောက်အောင် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။
နောက်ဆုံး အသားဖတ်အလေးက စိ လင်ရှ၏ ပါးစပ်ထဲ
သို့ ချောက်၍သွင်းလေပြီ။

ချူယီကိုက သဘောကျလွန်းသဖြင့် တခစ်ခစ်ရယ်မော
နေသည်။ တကယ့်ကို ကြည့်ရှုစရာအောင် သည့် မြင်ကွင်းလေ
၏ မမေ့နိုင်စရာ။

(၇၁)

ကြမ္မာဝင်တဲ့ည

အပြင်ဘက်၌ ရွန်းမြသည့် လမင်းကြီးကို အတိုင်းသား
မြင်တွေ့နေရသည်။

ကျယ်ဝန်းသည့် ကောင်းကင်ကြီးပေါ်မှ တိမ်ညိုတစ်အုပ်
ကို ထိုးဖောက်လျက် တရွေ့ရွေ့ ထွက်ပေါ်လာခဲ့၏။

ပြတင်းတံခါးပေါက်ကိုကျော်၍ ချူယီကို ဝေးပြည်နေ
ရင်း ရင်ထဲ၌ လှမ်းသလိုလို ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဖခင်ကြီး ဆုံးပါးသွားစဉ်ကတည်းက ဗွယ်ရာမဲ့ဖြစ်ခဲ့
ရရှာသော လူ့ဘဝထဲတွင် ဖခင်၏ အမွေအနှစ် မျှော်စားမ
တစ်ချောင်းအလွဲ၍ တခြား မည်သည့်အရာကိုမှ သံယောဇဉ်
တူယ်ဖို့ သတိမရနိုင်သေး။

ကြမ်းတမ်းလှသော ဘဝတစ်လျှောက်၌ ချိုးကျွေ့ တစ်
ဇရာ၌ မမျှော်စင်ဘဲ ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည့် ဝမ်းနဲ့ စိလင်ဂ္ဂက
သူ့ဘဝအတွက် အားပေးဖော်အဖြစ် သံယောဇဉ်တွယ်စရာ
ဖြစ်လာခဲ့သည်မှာ အံ့ဩစရာ ကောင်းလှပေသည်။

တစ်ယောက်က ဆေးကုသပေးသော ကျေးဇူးရှင်၊ တစ်
ယောက်က အသက်အခင် ကျေးဇူးရှင်။

သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံးနှင့် အတူနေထိုင်ရသောအခါ
ထောကမုန့်သမ္ပု မေ့ပျောက်ပြီး ချူယီကို၏ဘဝ ချမ်းမြေ့
ပျော်ရွှင်လာမိသည်။

အခုလည်း စိလင်ဂ္ဂက သူ့ဖြစ်ချင်သော ဆန္ဒအတွက် ဖြည့်
စွမ်း ပေးနိုင်ရန် ပြိုင်ပွဲသို့ လေ့ကျင့်ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေ
သည်။

ပထမပြောဖူးသော စကားအရဆိုလျှင် သိုင်းသမားတို့
ကိုယ်ဆောင်သော ဓားတိုင်းတွင် အမှန်တရားတို့ ရှိနေကြ
သည်။

သို့ပေမယ့် တချို့ကတော့ အမှန်တရားကို မှိုက်မဲမှု
ဖုံးကွယ်ကြသည်။

တချို့ကတော့ တွေဝေဘတ်မှု စိုးရွံ့မှုက ဖုံးကွယ်ကြ
သည်။

တချို့ကတော့ သတ္တိ ဗျတ္တိဟု တူပ အယောင်ဆောင်
ထားသည့် မှိုက်ရွံ့ဆန်မှုက ဖုံးကွယ်ကြသည်။

ထိုအခါ အမှန်တရားဆိုတာကို မြင်ဖို့မလွယ်ကြဘဲ မမှန်
တရားကိုသာ မြင်မိကြသည်။

မှော်စားဖို့နှင့် မှော်စားမမှာ သူ၏ပခင်ကိုယ်တိုင် သစ္စာ
သွေးဖြင့် သွန်းလုပ်ခဲ့သည့် ဓားနှစ်လက်သာဖြစ်၏။

နယ်စားကျောက်ပိယန်က မှော်စားကို ပြုလုပ် ဖန်တီး
ပေးရန် ပြောဆိုခဲ့စဉ် ပခင်ကြီးကိုယ်တိုင်က လူသားများ၏
အသက်ကို သေကျေပျက်စီးစေမည်လက်နက်အား လုပ်ကိုင်
ပေးရန် ဆန္ဒမရှိကြောင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ငြင်းဆိုခဲ့ဖူး
သည်။

နောက်ဆုံး နယ်စားကျောက်ပိယန်၏ အဓမ္မခိုင်းစေချက်
ကြောင့်သာ မလွန်ဆန်နိုင်၍ ပြုလုပ်ပေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်
သည်။

အခုတော့ ကြားရသည့်သတင်းက ဆိုးရွားလှပေစွာ။ နယ်
စား၏ မှော်စားက လူ့သွေးကို အကြိမ်ကြိမ် သောက်ခဲ့ဖူးပြီ
ဟု ဂုဏ်ယူဖွယ် ပြောဆိုသံများ ကြားရသည့်အခါ ပခင်
ကိုယ်စား သူမ ခံစားလို့မဆုံးနိုင်ခဲ့။

စိလင်ဂ္ဂနှင့်သာမတော်လျှင် ကျောက်ပိယန်၏အန္တရာယ်ကို
သူမ ဘယ်လိုမှ ဖြေရှင်းတတ်မည်မဟုတ်ပေ။

ကျောက်ပိယန်ကို သူမ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ရန်ငြိုး မပြ
နိုင်ခဲ့။

သို့ရာတွင် တရားသောနည်းဖြင့်သာ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန်
အကြောင်း ဖန်လာသော ကြောင့် အခွင့်အခါ တစ်ခုကို
မျှော်လင့်ထားခဲ့၏။

မကြာမီ နန်ကင်းနယ်၌ ပြိုင်ပွဲတစ်ခု ကျင်းပပေးမည် ဆိုသော သတင်းကို ကြားရသည့်အခါ သူမ ဝမ်းသာလှုံး ဆို့ခဲ့ရသည်။

ကျောက်ပိယန်ကို ကလဲ့စားချေရန် အခွင့်အလမ်းတစ်ခု ကို ရရှိခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။

သို့ပေမယ့် အကြောင်းတစ်ခုက သူမ မျှော်လင့်ချက်အား ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်လော့သတည်း။

စီလင်ရှတစ်ယောက် သူမအား ရွာပေ့ရင်း မိုးကြိုးလက် စူစိ၏ အဆိပ်လက်နက်ကြောင့် ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ သည် ဆိုသော သတင်းကြောင့် သူမစိတ်ဓာတ် ဦးကျိုးခဲ့ရ ပြန်သည်။

နောက်ဆုံး စီလင်ရှ အသက်ရှင်နိုင်ရေးအတွက် အဆိပ် ဖြေဆေးနှင့် မှော်စားမကို အလဲအလှယ်လုပ်၍ အဆုံးရှုံး ခံလိုက်ရသည်။

အခုတော့ မှော်စားနှစ်လက်နှင့် ကျောက်ပိယန်က သိုင်း လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို ရဲဝံ့စွာ စိန်ခေါ်နေပြီ မဟုတ်ပါ လား။

'ဘာတွေများ ဖီလောက်စောဝင် ဝေးပြီး စဉ်းစားနေရ တာလဲ ချူ'

ဝမ်က ပြတင်းတံခါးပေါက်၌ ဧဝေးနေသော သူ့ထံသို့ လျှောက်လာရင်း မေးလိုက်သဖြင့် အတွေးများပြတ်ဘောက် သွားခဲ့၏။

'ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူးဝမ်ရယ် ထုံးစံအတိုင်း ကိုယ့်ဘဝ ဇာတ်ကြောင်းကိုပဲပေါ့'

'ဟင်း...မကြာခင် ကိုယ်ဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ ပြည့်စုံပြီး စိတ်ချမ်းသာတော့မှပဲချူရယ် အတိတ်ကို တွေးမနေစမ်း ပါနဲ့၊ ကဲ... မိ အနီးအနား လမ်းလျှောက် ထွက်ကြရ အောင်'

'ကောင်းသားပဲ၊ ဒါနဲ့ အစ်ကို့ဧရာဟင်'
'သူက အခန်းအောင်းပြီး အတွင်းအား ကျင့်နေတယ် လေ'

'ဪ...'
နှစ်ယောက်အား စီလင်ရှအား ခွင့်မပန်မိဘဲ သာယာ လှပသော ည၏ ဇရာဝေအောက်၌ အလှပဆုံး နန်ကင်း ရွာမျှော်ခင်းကလေးကို လျှောက်ကြည့်ရန် ထွက်လာခဲ့ကြ သည်။

အပြင်သို့ရောက်သည်နှင့် ပူဆွေးစရာများကို လေပြက် လေညှင်းက အဝေးသို့ တွန်းပို့ဖယ်ရှားပေးလိုက်သလို ဖြစ် သွားမိ၏။

လရောင်က သူတို့သွားလိုသည့်လမ်းဆီသို့ အလှမ်းပြပေး နေသည်။

နန်ကင်း၏ ညရှုခင်းကလေးကလည်း ပွဲတော် တစ်ခုမဟု တ်မမျိုးကပ်ဖုံ လှပနေသည်။

ဈေးဆိုင်ကလေးများ၏ မီးရောင်များက ဝန်းကျင်၌ လင်းထိန်နေပြီး လမ်းပေါ်၌ လူသွား လူလာ ပြတ်လတ်မှု မရှိသလောက်ဖြစ်၏။

နန်ကမ်းဘို့ရောက်လာသော ညဉ့်သည်များကလည်း ညအချိန်ရောက်သည့်တိုင် အတိုးချဲ့၍ လွတ်လပ် ပျော်ပါးစွာ ထွက် လည်ပတ်နေကြသည်။

များသောအားဖြင့် သိုင်းပညာကို တတ်မြောက်သော မိသားစုက များသဖြင့် အခြားနေ့များလို နောက်ပြောင် ကျိစယ်ပြီး အနှောင့်အယှက်ပြုမည့်လူများ လုံးဝ မတွေ့ရပေ။

နှစ်ယောက်သား မီးပုံးနီနီကြီးများ နဂါးရှုပ်ကြီးများ မီးထွန်းညှိထားရာ အဆောက်အအုံများသို့ ဝေးမောကြည့်ရင်း ဖြတ်သန်းလာခဲ့ကြ၏။

‘သိပ်ကို လှပနေတပဲနော်’

တစ်လမ်းလုံး ချူယီကိုက လှပသောည၏ ရှုခင်းကို တစ်ဝကြီး အရသာ ခံစားရင်း စကားတပြောပြောနှင့် လျှောက်လာခဲ့ကြ၏။

စီလင်ရှူးတော့ အခုလောက်ဆို သူတို့ထွက်လာတာကို သိလောက်ပြီ။

သူတို့နှစ်ဦးအား မှောင်ရိမ်ထဲမှ ဝဲပုလဲတစ်ကောင်လို ချောင်းငံ နေသည့် စူးရှသော မျက်လုံးတစ်စုံ လှုပ်ရှားဟန်ကို လိုက်လံကြည့်ရှုနေသည်။

‘ဝုတ်... ဖတ်... ဖတ်’

အကွယ်တစ်ခုနှင့်တစ်ခု လျှပ်တပြက်ကူးရင်း လိုက်လာခဲ့၏။

နှစ်ယောက်စလုံးကတော့ လုံးဝ သတိပြုမိလေဟန် မတွေ့ချေ။

သူက မည်သူနည်း။

မိတ်ဆွေလော ရန်သူလော။

မည်သူကမျှ ကွဲကွဲပြားပြား မသိနိုင်ရှာသေး။

တောကြောင်နက်တစ်ကောင်လို ဝတ်ရုံနက်ကို ဆင်မြန်းထားပြီး လူသတ်လက်နက်ကို ကိုဝံဆောင်လျက် နောက်ယောင်ခံလိုက်နေသည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အန္တရာယ်ပေးမည့်သူဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည်။

ငွေကြိုးကြာဝမ်းလန်းစံက ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကောင်း သူပီပီ ရိပ်ခနဲမြင်တွေ့ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားသည့် အရိပ်တစ်ခုကို စိတ်ထဲ မသက်သာသလို ဖြစ်လာသည်။

‘ကဲ... ပြန်ကြာရအောင်နော်’

‘ဟမ်... ဝမ်းကလဲ ပြန်ချင်တော့လဲ ချက်ချင်းပဲ’

ကလေးငယ်လေးလို အလိုမကျလေဟန်နှင့် အပြစ်စင်ပြောဆိုနေသော ချူအား အန္တရာယ်ရှိကြောင်း ပြောပြလိုက်မည်ဆိုလျှင် စိတ်လှုပ်ရှား ကြောက်လန့်သွားမှာစိုး၍ သူကိုယ်တိုင်ပဲ စောင့်ရှောက်ခေါ်လာခဲ့၏။

အရိပ်က နောက်သို့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ အမှောင်ကိုကွယ်၍ ပါလာနေတုန်း ဖြစ်၏။

ငွေကြေးကြာ ဝမ်းလမ်းစံက တစ်ချက်တစ်ချက် မသိမသေ
အကဲခတ်နေမှုန်းကို သိလောက်သည်။

သို့ပေမယ့်မိန်းမသားနှစ်ယောက်တည်းမို့ ရဲတင်းလွန်းလှ
ပေသည်။

သည်အတိုင်းဆို မကြာခင် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးအား
တစ်နည်းနည်းနှင့် အန္တရာယ်ပေးတော့မည်ကို တွက်ဆလို့ရ
ပြီ။

ည်သို့ ရှောင်ပြေးရမည်နည်း။

ဝမ်းက အကယ်၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါလျှင် လွတ်မြောက်ရာ
လမ်းကို ခေါင်းထဲထည့်၍ စဉ်းစားလာမိသည်။

‘ဘာဖြစ်နေတာလဲ ဝမ်း၊ မျက်နှာလဲ မတောင်းပါလား’

‘ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ချူရယ်’

ချူက ပုံစံအမူအရာပျက်နေမှုန်း သိသာလာသဖြင့် လှမ်း
မေးလိုက်၏။

ဝမ်းက လမ်းသို့ရာ န်လာသည့်အထိ ချူအား လိမ်ညာ
နေဆဲ ဖြစ်၏။

‘ဝှစ်...ဝှစ်’

‘ချူ...’

‘ရွပ်...’

‘အား...’

ရန်သူ့ထံမှ လင်းလက်ထွက်ပေပါလားသော ကြွယ်တစ်ရာ
အလေးများကို ရှတ်တရက် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

လက်နက်ပုန်း အဆိပ်ကြွယ်လေးများ ဖြစ်၏။

ဝမ်းက ချူကို ကမုန်းကတန်း၊ ပစ်တုန်းချလိုက်၏။

သူ့လက်မောင်းသို့ ကြွယ်လေးတစ်ပွင့်မှာ ရှုပ်မှန်သွား
သော်လည်း ချူကတော့ အန္တရာယ်စက်ကွင်းမှ လွတ်မြောက်
သွားရှာလေပြီ။

‘ယား...’

ဝမ်းက ရန်သူ့ထံသို့ ဒေါသတကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်
ရန် လွှားခနဲ ခုန်ဝင်လာခဲ့သည်။

ချူက ပုံလျက်သားလေး လဲကျားနာမှု ဝမ်း၏ သွက်လက်
လှသည့် လှုပ်ရှားဟန်ကို ကြောင်အမ်းအမ်းလေး ဝေးကြည့်
နေလိုက်မိသည်။

‘ဝှစ်...ဝှစ်’

‘တိုင်း...’

‘ဝှိုး...ဝှစ်...ဝှစ်’

ဝမ်း၏ သတ္တိကလည်း မခေလှ၊ ဓားတစ်လက်နှင့် အသက်
အန္တရာယ်ကို အနီးစပ်ဆုံး တိုက်ခိုက်နေသည့် တစ်ကိုယ်လုံး
အနက်ရောင် ဆင်မြန်းထားသည့် ရုပ်မျက်ထားသော ရန်သူ
ကို လက်နက်မဲ့ ခုခံကာကွယ်နေရှာသည်။

‘ချူ ပြေး...ပြေး...လွတ်အောင်ပြေး’

ချူအပေါ် ရန်သူက ထပ်မံတိုက်ခိုက်မည်ကို သိသဖြင့်
စိုးရိမ်တကြီးနှင့် သတိပေး အော်ဟစ်နေပြန်သည်။

သို့ပေမယ့် ချူကတော့ ဝမ်းကို တစ်ယောက်တည်းထား၍
ထွက်မပြောဝံ့ပေ။

‘ဝှိုး...’

'ပြောင်း.....'

'အင်.....'

ဝမ်းက ရန်သူ၏ ဘေးချွန်ကို ဝေ့ရှောင်လျက်လေထဲတွင်
ဝဲယျံ၍ ပစ်ခတ်လိုက်၏။

ရန်သူက အလူးအလိမ့် ခံနေရရှာလေပြီ။

ချူက တစ်ယောက်တည်းတိုက်ခိုက်နေသော ဝမ်းဆီသို့ကူ၍
တိုက်ခိုက်ရန် ပြေးလေခဲ့သည်။

ရန်သူက ချူကို မြစ်လိုက်သဖြင့် သူမနှင့် တိုက်ခိုက်မှုကို
အပြီးသတ်ပြီး သူမထံသို့ ဦးလှည့်တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးစား
လိုက်၏။

'ဟိုင်း.....'

'ပြောင်း.....ပြောင်း'

သို့ပေမယ့် ဝမ်းက ရန်သူအား ချူထံသို့ မရောက်မခံဘဲ
ရွေ့မှ ပိတ်ဆို့ တိုက်ခိုက်လျက်ရှိ၏။

ချူက အနီးသို့ ရောက်ရှိစာခဲ့လေပြီ။

ရန်သူကို ဝမ်း၏နည်းတူ ဗင်ဆိုင်ရန် အသင့်ပြင်ထားလိုက်
သည်။

နှစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ပြစ်နေပေမယ့် မိန်းမအား
နှစ်ယောက်မို့ ရန်သူက အထင်အမြင် သေးသိမ်လေဟန်ရှိ
အည်။

တိုက်ပွဲက ပြင်းထန်လာသည်။

'ဟိတ်'

'ခြစ်.....ခြစ်.....ခြစ်'

ပျော့ပျော့စင်းဆော့စားစာ သံဃေပြားကို ဆန့်ထုတ်ပြီး
တိုက်ခိုက်လိုက်သလို သူတို့ နှစ်ဦးထံ ဆန့်ထွက်ရောက်ရှိသွား
သည်။

တစ်ဝိ ပြတ်သန်းနေသော ဘေးချွန်များ၏ ရှောင်ရခက်
လာပါပေ။

'ဝမ်း.....ထတိတားနော်၊ အတင့်မရဲနဲ့'

ချူက အနီးကပ် တိုက်ခိုက်နိုင်ဖို့ကို စိတ်လိုက်ခန့်ပါ ကြိုး
စားနေသည့် ဝမ်းအား မကြာခဏ ထတိပေးနေရသည်။

ဝမ်းတစ်ယောက်ကတော့ ပျော့ပျောင်းသော ဘေးရိပ်
အောက်မှာ လွှားခနဲ ခုန်ရှောင်လိုက်ပြီး နှစ်ဦးစလုံး၏ လွတ်
မြောက်ရာ လမ်းစကို ရှာဖွေနေသည်။

ရန်သူက ဘာကြောင့်များ သူတို့နှစ်ဦးကို သဲကြီးမဲကြီး
တိုက်ခိုက်နေရသနည်း။

အငြိုးကိစ္စ တစ်ခုခုတော့ ရှိနေမှာ သေချာသည်။

ရန်သူ၏ တိုက်ကွက်များက ချူယီကိုအား မလွတ်တမ်း
တိုက်ခိုက်နေသည့်အတွက် သူမ၏ ရန်သူဘာဖြစ်ကြောင်း
ဝမ်းက သိလိုက်၏။

လက်မောင်မှူး ဒဏ်ရာက နာကျင်စွာ ခံစားနေရသော်
လည်း ရန်သူ့ လက်ထဲတွင် အထက်အသေခံချင်။

ချူယီကိုက တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ မရှိသူဖြစ်၍ ရှောင်ကွက်
များက မှားယွင်းနေတတ်၏။

ဝမ်းကပင် ထတိတား ထိန်းနေရသေးသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် တိုက်ခိုက်နေသောနေရာက လူပြတ်လှ
သဖြင့် ကူညီမည့်လူဟူ၍ မရှိ။

တိုက်ပွဲအစတွဲအကြိုနှင့် ကိုယ်ခံအားတို့က ရေရှည်တိုက်ပွဲ
တစ်ခုကို ထိရောက်မှု ရှိနိုင်ကြောင်းကို သိအာ ပြောင်းလဲ
လာစေသည်။

ရန်သူက အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားပီပီ ကြွမြင့်စွာ တိုက်
ခိုက်နေသော်လည်း စွမ်းအင်က လုံးဝ လျော့ကျ မသွားခဲ့၊
သွက်လက်လှသော သိုင်းကွက်များနှင့် အားမခန့်အပြည့်
တိုက်ခိုက်နေဆဲ။

‘ဝိုး...ဝိုး...ဝှစ်...ဝှစ်’

ဝမ်းက ချူယီကိုအား မထိခိုက်စေရန် ပြင်းထန်လှ
သော ဓားချက်များကို ရွှေငင်တိမ်း ကာကွယ်ပေးလျက် ရှိ
သည်။

တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လာသော တိုက်ကွက်ကို နောက်ဆုတ်
၍ ရွှေငင်တိမ်းလိုက်စဉ်...

‘အိုး...’

‘ဘုန်း’

ချူယီကိုက အမှောင်အကွယ်မှ ကျောက်တုံးတစ်တုံး
အား ခလုတ်တိုက်မိပြီး လဲကျသွားလေတော့သည်။

ဝမ်း၏ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ချူယီကို၏ လက်ကို ဆွဲယူ၍ တစ်ဖက်သို့ တွန်းရန် ဖြစ်
ဆင်ခိုက်....

‘ဝိုး...’

‘ခုတ်....’

‘အင့်....’

‘ဟင်....ဝမ်း’

ရန်သူ၏ လှမ်းပစ်လိုက်သော ဓားတစ်စင်းက ရင်ဝသို့
စိုက်ဝင်သွားခဲ့လေပြီ။

ဝမ်းတစ်ယောက် ဒဏ်ရာနှင့် နာကျင်စွာ ခံစားနေရာမှ
ချူယီကိုအား တိုက်ခိုက်ခွင့်မရအောင် အတင်းပိတ်ဆို့
ထားခဲ့လေပြီ။

ဓားတ နှလုံးသား တည့်အည့်ကို စူးစိုက်ပင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍
မဟန်နိုင်တော့ဘဲ မြေပြင်ပေါ်သို့ ဘုန်းခနဲ လဲကျသွားရှာ
လေသည်။

‘ဝမ်း....’

ချူယီကိုက ကြေကွဲသံနှင့်လှမ်းအော်လိုက်၏။ သူမ တာမှ
မတတ်နိုင်တော့။

ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ အေးစက်လာသည်။

အန္တရာယ် စက်ကွင်းမှ လှတ်ကင်းရာသို့ အမြန်ဆုံးပြေး
နေမိသည်။

‘ဟိတ်...မပြေးနဲ့လေ’

ရန်သူက ဝမ်း၏ ရင်ဝ၌ စိုက်နေသော ဓားကို ဆွဲနုတ်၍
သူမနောက် ဆက်လိုက်လာသည်။

ရန်သူက သဲကြီးမဲကြီး လိုက်နေဆဲဖြစ်၏။

သူမ ရန်သူလက်မှ လွတ်မြောက်ရန် လမ်းစ မမြင်နိုင်ခဲ့
ရှာပေ။

'ယား....'

'ပြောင်း....'

'ဝိုန်း....'

ရှုတ်ဘရက် ကြုံးဝါးအော်ဟစ် တိုက်ခိုက် လိုက်သော
အယ်တီရှင်ကြောင့် ချူ၏အသက် ရန်သူ့ လက်သို့ ရောက်
ခါနီး အချိန်လေး၌ လွတ်မြောက်သွားခဲ့၏။

'စီလင်ရှူ'

ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည့်လူက စီလင်ရှူ ဖြစ်ကြောင်းကို
အံ့ဩစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ချူ...ဘာမှ မစိုးရိမ်နဲ့၊ ခပ်ဝေးဝေးမှာပဲနေ'

ထန်း...ထန်း...ထန်း'

'ခြွမ်...ခြွမ်'

တဒဂ် အတွင်းမှာပင် ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲတစ်ခု၏
ခေးသံများ ဆူညံ့စွာ ပေါ်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

နှစ်ယောက်စလုံးက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလွတ်စပေးဘဲ
တိုက်ခိုက်လျက်ရှိကြ၏။

စီလင်ရှူက နှင်းခင်းကို သံပူအောင် ငတ်ပိုင်းနေရသဖြင့်
စိတ်မရွည်နိုင်အောင်ဖြစ်နေမိသည်။

သံပူတိုက်ပေးမှ ခေးစွမ်းက တဖြည်းဖြည်း သက်မြက်
လာမည့်ကိစ္စမို့ နှစ်နေရာမှ အကာအကွယ်ယူ၍ တိုက်ခိုက်

နေရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

'ဝို...ဝှစ်'

'ထန်း...ထန်း...ထန်း'

ပိုင်ကွက်ရပြီအထင်နှင့် ခုတ်ပိုင်းနေသော ခေးထမား
အတွက် မျှော်လင့်ထားသလို ဖြစ်မလာနိုင်ခဲ့၊ စီလင်ရှူ၏
ကာကွယ်ပုံက လုံခြုံလှပေသည်။

ခေးသမားက တိုက်ခိုက်နေပိုင်း အားမလိုအားမရဖြစ်
လျက် အပေါ်စီးမှ ခေးကိုမှီး၍ လွှားခနဲ ခုန်ခုတ်ရန်ကြံစည်
လိုက်၏။

'ခြွမ်း....'

နှင်းခင်းက ရန်သူ့ ခေးကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သဖြင့်
ရန်သူက အတော် ကို တုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားဟန်ရှိ
သည်။

စီလင်ရှူက လက်နက်မဲ့သူတစ်ယောက်အပေါ် အခြောက်
တိုက် အနိုင်ယူလိုစိတ်မရှိပေမယ့် ရက်စက်စွာ အသတ်ခံလိုက်
ရသော ဝမ်းအတွက် အတော် ကို ခံပြင်းသော ဒေါသစိတ်
ဖြင့် ရန်သူအား လွတ်ထွက်မသွားအောင် တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ရှုပ်....

'အား....'

ရန်သူ၏ လက်မောင်းကို ခေးသွားနှင့် မှန်းလိုက်သလ
သည်။

'ဝို...ဝှစ်'

'ဝှစ်....'

စီလင်ရှူ၏ခေးရိပ်မှ လွတ်အောင် ရ သူက သတိထား
ရွှောင်တိမ်းနေပြန်သည်။

စီလင်ရှုက ဒက်ရာရထားသော ရန်သူကို ပြေးပေါက်မရှိ
အောင် ပိတ်ဆို့ထားလိုက်၏။

‘ဟိုင်း...’

‘ယား...’

‘ခွပ်...’

‘အား...’

စီလင်ရှုက ဓားဖြင့်ခုတ်ပိုင်းရန် ပြင်ဆင်လိုက်စဉ် ရန်သူက
လွှားခနဲ တိမ်းရှောင်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်၏။

သို့သော် သူ ရှောင်မည်ခနရာသို့ စီလင်ရှု၏ ဓားသွားက
ထောက်မိလျက်သားဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။

ရန်သူ၏ နှင်းဓား၏ ပွဲဦးထွက် တိုက်ခိုက်မှုအောက်၌
နိဂုံးချုပ်သွားခဲ့လေပြီ။

ချူယီကိုက ရန်သူ့ အလောင်းနားသို့ ပြေးလာရင်း
ခေါင်းမြီးခြုံထားသည့်ဝတ်ရုံကို အသာအယာလှုပ်ကြည့်လိုက်
သည်။

‘သံတင်းပုတ် ချင်းရှုန်ပါလား’

သူမကီ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားသူမှာ တခြားလူ
မဟုတ်ဘဲ နယ်စား ကျောက်ပိယန်၏ တပည့်ဖြစ်ကြောင်း
သိရှိလိုက်ရလေပြီ။

‘သူ့ကို ချူ သိလို့လားဟင်’

‘သူ့အ နယ်စား ကျောက်ပိယန်ရဲ့ တပည့်အရင်းပဲ အစ်ကို’

‘စီလိုဆိုရင် နန်ကင်းနယ်မှာ ဝါတို့အတွက် အန္တရာယ်စ

တပ်လှန်လိုက်ပြီပေါ့’

(၃၂)

ချူယီကို၏ စိန်ခေါ်သံ

‘တောက်’

နယ်စား ကျောက်ပိယန်က သံတင်းပုတ် ချင်းရှုန်၏
အလောင်းကိုကြည့်ရင်း ခေါ်သူပုန်ထလျက် ရှိ၏။

ချင်းရှုန်၏ အလောင်းထဲမှ စိန်ခေါ်သည့် စာကလေး
ထစ်စောင်ကို ရလိုက်သောကြောင့် ပိုပြီး ချောက်ချားသွားရ
သည်။

ကျောက်ပိယန်

နန်ကင်း ခေးကွင်းမှာ

ကျားနဲ့ဆင် တွေဖို့သာပြင်ပေတော့။

ချူယီကို

ချူယီကိုဆိုသော နာမည်ကို အဖန်ဖန် ရေရွတ်မိတိုင်း
ဇီဂျင်တိုး၏ ယမီးကလဲ့လျှင် တခြားလူ မဖြစ်နိုင်မှန်းကို သိ
လိုက်ရလေပြီ။

သို့ပေမယ့် ချင်းရှန်ကိုယ်တိုင် ချူယီကိုအား အသေသတ်
၍ မှော်စားကို ရယူခဲ့သည်ဟု ပြောခဲ့ဖူးသည်။

ချင်းရှန်က အဆုံးနေပြီဖြစ်၍ ထိုအကြောင်းကို ခေသိရှိ
နိုင်ရှာတော့။

နယ်စား စဉ်းစားစရာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သူ့လက်ထဲ၌ ရရှိခဲ့သော မှော်စားကိုပင် အစစ်ဖြစ်
ကြောင်းကို မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် သံသယများ ဖြစ်
ပေါ်လာခဲ့သည်။

အကယ်၍ အတုဖြစ်ခဲ့ပါက ပြိုင်ပွဲ၌သူအနိုင်ရရှိဖို့ ယုံကြည်
စိတ်ချထားလို့ မဖြစ်နိုင်သေး။

ပြိုင်ပွဲ၌ ယှဉ်ပြိုင်ရမည်ကိုပင် လိပ်ပြာမသန်သလို ဖြစ်လာ
မိသည်။

ချူယီကိုက ထိုပြိုင်ပွဲ၌ ပခပ်အတွက် လက်စားချေဖို့ ပါ
ဝင်လာမည်မှာ သေချာနေပြီ။

သိုင်းပညာရှင်များကြားထဲ၌ ချူယီကို ပါဝင်ခဲ့သည်မှာ
သူ့ကက်ထဲတွင် မှော်စား နောက်ထပ်တစ်ချောင်းများ ရှိနေ
လေသော့သလား။

နယ်စားကျောက်ပိယန် စဉ်းစားရင်း ခေါင်းရှုပ်လာခဲ့
သည်။

'ပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ စာရင်းတွေ ယူခဲ့စမ်း'

ပြိုင်ပွဲဝင်မည့် လူစာရင်းကို ကောင်းယူလိုက်၏။

စာရင်းများကို သူ စစ်ဆေးကြည့်ရှုလိုက်မိသည်။

စေ့စပ်သေချာမှုရှိအောင် အကြိမ်ကြိမ် စစ်ဆေးကြည့်ရှု
နေပေမယ့် ပြိုင်ပွဲဝင်မည့်သူများ၏ စာရင်းထဲတွင် ချူယီကို
ဆိုသော နာမည်တစ်လုံးမှ ပေါ်ခဲ့။

'ဘယ်လိုဆတော့ပါလိမ့်'

နယ်စား ဦးနှောက်ခြောက်လာသည်။

ချူယီကိုက သူ့အား စိန်ခေါ်ခဲ့သလို စာကို သေချာ
အောင် ထပ်မံ ဖတ်ရှုလိုက်မိပြန်သည်။

စာကတော့ ထင်ထင်ရှားရှား သိသာအောင် ရေးပြထား
ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

'အင်း...ခါဟာ တမင် ပြိုင်ပွဲကို အနှောင့်အယှက်ပေးလို
တဲ့ ဆတော့ပဲလား'

နယ်စား မေးခွန်းအမျိုးမျိုးထုတ်၍ စစ်ဆေးကြည့်နေ
သမျှ မရေမရာ အဖြေတစ်ခုခုကိုသာ ရရှိနေသောကြောင့်
စိတ်ဆိုးနေမိသည်။

ကျောက်ပိယန်က မှော်စား ကျိန်စာသင့်ခံနေရသည့် လူ
တစ်ယောက်လို အတိတ်တစ္ဆေ ခြောက်လှန့်မှုကို ခံနေရသူဖြစ်
သည်။

မှော်စားသခင်ဟူသော ဂုဏ်ထူး ဘွဲ့ထူးအောက်၌ တပည့်
အပန်းပေါင်း များစွာနှင့် ဩဇာညောင်းအောင် နေထိုင်လို
ပြီး ဒုစချိန်လုပ်ငန်းများကို ဟန့်ထားမည့်သူ မရှိလောက်
အောင် လုပ်ကိုင်ချင်သူဖြစ်၏။

သူကိုယ်တိုင် ကြီးမှူးကျင်းပမည့် သိုင်းစွမ်းရည်ပြည့် သူ
သာလျှင် ဝမ်းမူနိုင်သူမရှိ အနိုင်ရလိုသည်။

ထို့ကြောင့် မှော်စားမကို မြေလှန်ရှာဖွေခဲ့သည်။

သို့ပေမယ့် မအောင်။

ကံအားလျော်စွာ သံတမ်းပုတ် ချင်းရှုန်ထံမှ ရရှိခဲ့ပြီးမှ
လူ့အား စိန်ခေါ်ရဲသည့် ချူယီကိုကြောင့် စိတ်အနှောင့်
အယှက် ဖြစ်လာခဲ့မိသည်။

‘သင်းက ငါ့ကို ဘယ်လိုအားကိုးနဲ့ စိန်ခေါ်ပါလိမ့်၊
မှော်စားအကြောင်း သိရှိထားသူက ခုလို စိန်ခေါ်ရဲဘယ်
ဆိုတော့ ငါ့အတွက် အကြောင်းထူးတစ်ခုတော့ ရှိပြီထင်
ပါရဲ့’

ထွေရာလေးပါး စဉ်းစားရင်း မှော်စားနှစ်ချောင်းကို
လှမ်းကြည့်လိုက်မိ၏။

မှော်စားများက ဘာမှမပြောင်းလဲ၊ တန်ခိုးထွဋ်ပါဒ်ရှိ
ထလို တောက်ပနေဆဲ။

စိလင်ရှုနှင့် ချူယီကိုတို့နှစ်ယောက် ဝမ်း၏အလောင်းကို
မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်၍ ဂါရဝပြုနေမိသည်။

ဝမ်းဘစ်ယောက်က သစ္စာရှိစွာ အသက်ပေးသွားပြီ မဟုတ်
ပါဘူး။

မြေပုံပေါ်တွင် ဝမ်းနှစ်ဆက်သော ပန်းဖြူဖြူကလေး
များ ပြန့်ကျဲနေသည်။

ဝမ်းက သူတို့နှစ်ဦးအတွက် သစ္စာအရှိဆုံး သူငယ်ချင်း
ဇနီးတစ်ယောက်သာဖြစ်သည်။

‘ဝမ်းရယ်... နင့်အတွက် ငါတို့ အရမ်းကို ဝမ်းနည်းကြေကွဲ
ရပါတယ်။ လောကကြီးထဲ နင်မရှိပေမယ့် နင်ဖြစ်စေချင်
တဲ့ ဆန္ဒတွေနဲ့ အများအကျိုးကို ဆောင်ရွက်သွားပါမယ်လို့
သစ္စာပြုပါဘယ်’

မြေကျစ်စာခဲလေးကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း စိလင်ရှုက သစ္စာ
ပြုနေသည်။

ချူယီကိုကတော့ မျက်ရည်မကျအောင် ထိန်းထားပေ
မယ့် ရင်ထဲ၌ ငိုရွိုက်သံတို့ ထွက်ပေါ်နေသည်။

သူ့အသက်ကို ကယ်ရင်း အသက်စွန့်သွားရသူ ဝမ်းကို
ဘယ်လိုမှ မေ့နိုင်မည်မဟုတ်တော့ပါ။

နယ်စားကျောက်ပိယန်၏ ရက်စက်မှုကြောင့် မှော်စား
ကိစ္စနှင့် သေဆုံးခဲ့ရသူပေါင်း မနည်းတော့။

ထို့ကြောင့် ချူယီကိုက နယ်စားအပေါ် ခါးသီးစွာ
နာကြည်းနေမိသည်။

ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ ချူရယ်၊ သူ့အဖြစ်က သေနေစေ
ချိန်မှ အပြင်ထွက်လည်ချင်တာကိုး’

လသာသောနေ့ကလေးကို ချူ ပြေးသတိရမိလိုက်၏။
ထိုနေ့က အပြင်သို့ထွက်လည်ဖို့ ဝမ်းက သူမအား အတင်း
ခေါ်ခဲ့သည်ကိုလည်း မမေ့။

ထိုကိစ္စအား စိလင်ရှုကို အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောလိုက်၍
သိရှိသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

‘အခုလောက်ဆို နယ်စားကျောက်ပိယန် ချောက်ချားနေ
ထေပေါ့နော်’

'ဟုတ်တယ်အစ်ကို၊ ပြိုင်ပွဲကျရင်သာ သူ့ကိုသတိထားဖို့ လိုလိမ့်မယ်၊ ကျောက်ပိယန်ဟာ အကြံပက်စက်တဲ့လူပဲ'

စီလင်ရှုက စကားစပေးလိုက်သည်နှင့် ချူယီကိုမ မုန်းတီးနေသူ ကျောက်ပိယန်အပေါ် နာကြည်းလေသမျှ စွဲချက်တင် ပြောဆိုနေမိသည်။

'သံတင်းပုတ် ချင်းရှုန်ကို နယ်စားက လုပ်ကြံခိုင်းတယ် ဆိုတာ သေချာလို့လား ချူရယ်'

'သိပ်သေချာတာပေါ့၊ ဖေဖေ့ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ပြီး အကည်းက ကျောက်ပိယန်ဟာ ချူကို အကြိမ်ကြိမ် သတ် ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာပဲအစ်ကို'

'မဟုတ်သေးဘူးချူ၊ ကျောက်ပိယန်လိုလူမျိုးဟာ သူလို ချင်တဲ့ မှော်စားကိုရရင် အသက်ကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ရန်ရှာ မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ အစ်ကိုယူဆတယ်'

လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားစရာ တစ်ခုပမာ ဖြစ်လာခဲ့ သည်။

မည်သို့ဆိုစေ သံတင်းပုတ်ချင်းရှုန်ကြောင့် ဝမ်းသေဆုံး သွားရခြင်းက အဲဒီကျေခိုင်စရာ ဖြစ်လာသည်။

'စီပြိုင်ပွဲမှာ အစ်ကို အနေနဲ့ မာန်တွေအားသာသ အငြို၊ တွေ့နဲ့ လက်စားချေဖို့ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိတာ အမှန်ပဲ'

တရားမျှတတဲ့ စွမ်းရည်ပြိုင်ပွဲ ဖြစ်လာစေဖို့ ကိုယ့်ဘက် က အားထုတ်ရလိမ့်မည်။ ဒါကြောင့် ရန်တုံ့ရန်ကြွေး ကင်းပြီး နှင်းစားကို လူအများက ယုံကြည်ကိုးစားလာ အောင် ပြုအဖို့ဆင့်ပါပြီ ညီမရယ်'

စီလင်ရှု၏စကားက ယုံကြည်လေးစားပွယ် ကောင်းလှ သလို ဂုဏ်ယူလောက်အောင် နှင်းစားကို ပြိုင်ပွဲ၌ တရားမျှတ စွာ အသုံးပြု၍ ယှဉ်ပြိုင်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆစွာအတိ ပင် ဖြစ်စေခဲ့သည်။

ချူယီကိုက လှမ်းကြည့်ရင်း ကြည့်နူးမှုပီတိ ပြာဝေနေ ပိ၏။

အထိုက်တန်ဆုံးဆု

နောက်တစ်နေ့ ပြိုင်ပွဲဝင်ရတော့မည့်အတွက် လေ့ကျင့်မှု
ကို ပြင်းထန်စွာ ပြုလုပ်နေရသည်။

ပြိုင်စံရှား ဓားကိုးချက်ကို ကျေညက်အောင် တိုက်ကွက်
ဆင် လေ့ကျင့်နေရသည်မို့ ပင်ပန်းရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်
မိနေသည်။

ချူယီကို သင်ကြားပေးထားသော ဓားကျမ်း၌ ပါရှိ
သော လျှို့ဝှက်တိုက်ကွက်များကြောင့် သိုင်းလောကတိုင်
ဘုရင်တစ်ဆူ ဖြစ်လာနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

သုန္ဒရာ၌ ချွဲပြိုက်ပြိုက်ကျဆင်းနေသည်။

ကျန်းမာရေး ကောင်းလာကတည်းက သက်လုံးကောင်း၊
အောင် ထွက်သက်ဝင်သက်နှင့် ဓားချက်ကို တိုက်ကွက်
ဆင်တိုင်း ဧည့်ချက်ကျကျ မှတ်တတ်အောင် လေ့ကျင့်မှု
လုပ်လာခဲ့သည်။

မာကျော ကျစ်လျစ်လှသည့် ယောကျ်ားပီသသည့် ခန္ဓာ
ကိုယ်နှင့် နှင်းဓား တွဲဖက်လိုက်သောအခါ သူ့ပုံစံက
ယောကျ်ားပီသသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်လာသည်။

ခက်ထန်မာကျောသည့် မျက်နှာနှင့် စိတ်တည်ငြိမ်မှုရှိ
အောင်သာ ထိန်းချုပ်ထားလိုက်ပါလျှင် တစ်ဖက်ပြိုင်ဘက်
၏ မြင်မိရုံနှင့်ပင် တုန်လှုပ်ချောက်ချား သွားစေနိုင်ခဲ့သည်
မဟုတ်ပါလား။

ချူဖာကိုကတော့ ပြိုင်ပွဲအတွက် လေ့ကျင့်နေသည့်
စီလင်ရှုကို ဇော်ကြည့်ရင်း အားရကျေနပ်နေမိသည်။

သည်ပွဲတွင် စီလင်ရှုသာ အနိုင်ရရှိရမည်။
နှင်းဓားသရလျှင် သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး လွမ်းမိုးစား
စေရမည်ဟူသော ယုံကြည်ချက် ပြင်းထန်သော စိတ်က
ခွကပ်နေရှာသည်။

ရေအေးအေးလေးတစ်ခွက်နှင့် ချွေးသုတ်ကို ကိုင်လျက်
စီလင်ရှု၏အပါးတွင် အားပေးနေမိသည့်ဘဝ၏ ချူအတွက်
ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းလှပသည်။

ချူ အနားတွင်ရှိနေကြောင်း သိသော်လည်း သူ့ကတော့
လေ့ကျင့်မှုကိုမပျက် အာရုံစူးစိုက်မှုလည်း လျော့မသွား
ဓား၏ ဝိညာဉ်စာ သူ့ကိုယ်၌ ပူးကပ်နေသလိုပင် အတွင်း

အားကို လိုသလိုချိန်ဆ၍ ဓားကွက်တိုင်း ထိဆုတ်မှုရှိလာ
စေရေးအတွက် စီရိယအပြည့်နှင့် လေ့ကျင့်နေသည်။

စီလင်ရှု လေ့ကျင့်ခြင်းကို တဒန်လျော့ချပြီး ရုပ်နား
လိုက်ရင်း ချူဖာကိုထံသို့ လျှောက်လာခဲ့၏။

‘ချူဖောက်နေတာ ကြာပြီလားဟင်’

‘ကြည့်....အစ်ကိုကတော့ လုပ်ပြီ၊ ဓား၊ တစ်လက်နဲ့သာ
သိုင်းလေ့ကျင့်နေရရင် အနားမှာ ချူဖောက်နေမှန်းတောင်
သတိမထားမိတော့ဘူးပေါ့လေ’

မျက်နှာလေးကို တမင်သုန်သုန်မှုန်မှုန်လေးလုပ်ရင်း အပြစ်
ထင် ပြောဆိုလိုက်သည့်အတွက် သူ အနေရမက်လှ၏။

‘မဟုတ်ရပါဘူး ချူဖာရယ်၊ အစ်ကိုက ဓားကွက်တိုကို
အာရုံစိုက်နေရတော့ ချူ အကြာကြီး စောင့်နေရမှာကို အား
နာနေမိလို့ပါ’

‘ချူက နောက်တာပါ အစ်ကိုရယ်၊ မီအချိန်မှာ ချူထက်
ပြိုင်ပွဲကပဲပြီး အရေကြီးနေမှန်း နားလည်ပြီးသားပါ’

စီလင်ရှုက ချွေးသုတ်လိုက်ရင်း ချူ၏ မျက်နှာလေးကို
ငေးကြည့်နေမိသည်။

အပြစ်ကင်းစင်လှသည့် ကျက်သရေရှိသော မျက်နှာလေး
ပင် ဖြစ်၏။

‘ချူ....’

‘ဘာလဲ....အစ်ကို’

‘အစ်ကို ချူထံက ကတိကော၊ တစ်ခုလောက် ထောင်၊
ချစ်တယ်’

ထူးဆန်းလှသည့် စကားတစ်ခုနီးကြောင့် ချူ အံ့အား
သင့်သွားမိသည်။

ချူ အာနနှင့် သူ့ထံမှ ဘယ်လိုကတိစကား ထောင်းခံ
မည်ကို ဝမ်းမသေဆုံးမိ တိတ်တိတ်ကလေး ပြောပြခဲ့ဖူးသဖြင့်
သိရှိနားလည်ပြီး ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် စီလင်ရှက် အကြည့်ကို လွှဲဖယ်ထားပေမယ့်
ရင်တွေ တလှုပ်လှုပ် ခုန်နေ၏။

‘ချူ ဘယ်လို ကတိမျိုးပေးရမှလဲ အစ်ကို’

သူ့စကားသံက တုန်ယင် လှိုက်မောစရာတို့ ဖော့စွန့်ပါ
နေမှန်း သိသာလှပေသည်။

‘ချူ ကို အစ်ကို မေတ္တာမျှနေတာ ကြာခဲ့ပါပြီ၊ ဧါပေ
မယ် ပြောဖို့ အခွင့်အခါကို စောင့်နေ ခဲ့ရတယ်လေ၊ ဘာ
ကြောင့် ဆိုတာစော့ ချူ သိမှာပါ’

အစ်ကိုဟာ ကိုယ်မြတ်နိုးတဲ့ သိုးပညာနဲ့ ဘဝကြင်ဖော်
အဖြစ် တွယ်တာရမယ့် ချစ်သူအပေါ် တန်ဖိုးထားတတ်လွန်း
လို့ပေါ့’

စကားကို တစ်လုံးချင်း ရင်ထဲသို့ရောက်လာစေရန် လေး
နက်စွာ ပြောဆိုလိုက်သည့်အတွက် ဝမ်းအာမှုများ လှိုက်တက်
လာခဲ့သည်။

‘နှင်းခါးဟာ ဘူးဘူးဝဲ ကိုယ်တိုင် အများအကျိုးကို
သယ်ပိုးနိုင်ဖို့ နှင်းအပ်ထားတဲ့ ဘဝခွဲ အထိုက်တန်ဆုံးဆုဖြစ်
သလို....

‘အစ်ကိုတောင်းမယ့် ကတိစကားတစ်ခုနီးဟာလဲ ကိုယ်
တဝတစ်လျှောက်လုံးအတွက် အထိုက်တန်ဆုံးဆုအဖြစ် သတ်
မှတ်ထားမိတယ်လေ’

‘ချူ....’

ချူ ယိုကိုက မျက်တောင်ကော့ကလေးများကို ပုတ်ခတ်
၍ ဖြည်းဖြည်းစွာ မော့ကြည့်လိုက်၏။

အစ်ကိုက ချစ်တယ်မဟုတ်လားဟင်’

ချူ ခေါင်းလေးညိတ်ပြလိုက်မိသည်။

ပြီးမှ....

ချူ ကိုမေးဖို့ လိုသေးလို့လား အစ်ကိုရယ်’

‘ဝမ်းသာလိုက်တာ ချူ မယ်၊ အစ်ကို ကျေနပ်ပါပြီ’
စီလင်ရှက် သတိလက်လွတ်နှင့် ချူ၏ လှက်ကလေးကို
နွေးထွေးစွာ ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိသည်။

ကြမ်းတမ်းလွန်းလှသည့် သိုင်းအမားတစ်ဦး၏လက်ဖဝါး
နှင့် အေးစက်နူးညံ့နေသည့် မိန်းကလေးတစ်ဦး၏ လက်ဖဝါး
လေးမှာ မည်မျှပင်ခြားနားလှသော်လည်း ရင်ခုန်သံ ပင့်
သက် နှလုံးသွေးစက်တို့က တူနေမည်မှာ သေချာနေသည်။

ပြိုင်ပွဲ၌ အနိုင်ရရှိရေးအတွက် ဗ.ချစ်သည် အရေးကြီး
ဆုံး အင်အားတစ်ခုပင်ဖြစ်ကြောင်း စီလင်ရှက် ကောင်းစွာနား
လည် လိုက်မိသည်။

အခုတော့ သူ့အတွက် မျှော်လင့်ချက်တစ်ခု ပြည့်ဝလာ
ခဲ့ရှာလေပြီ။

ချူက ရှက်စိတ်ကြောင့် မျက်နှာလေး နှိမြန်းစ ပြုနေ
သည်။

စိလင်ရှင်၏ လက်တစ်ဖက်တွင် ကိုင်ဆောင်ထားသည့် နှင်း
ခေးကို လွှဲပြောင်းယူလိုက်ရင်း လွတ်လပ်ပျော်မွေ့စွာ ချစ်
သူ ပခုံးလေးကို မှီထားလိုက်၏။

ညနေခင်းလေးက သူတို့အတွက် မမေ့နိုင်စရာ အလှပဆုံး
သာ ပြစ်ခဲ့လေပြီ။

ကျီစယ်တိုက်ခတ်လိုက်သော သေညင်းကလေးက သောတ
အပူတို့ကို အဝေးသို့ သယ်ဆောင် သွားရှာလေပြီ။

ချစ်သူနှစ်ဦးအတွက်တော့ ကြည်နူး ချမ်းမြေ့စရာပင်။

(၂၉)

ရွှေသရဖူဟာ တယ်သူ့ တွက်လဲ

'နန်ကင်းနယ်လုံးဆိုင်ရာ သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီး'
အဝတ်စနီကြီးပေ၂၅ ရွှေစာလုံးကြီးများက ထင်းနေ
သည်။

ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်လီ ပြုလုပ်ကျင်းပသော သိုင်းစွမ်းရည်ပြပွဲ
၏ နောက်ဆုံးနေ့ ပြစ်ဆောကြောင့် ရွှေသရဖူကြီးကို မည်သူ
ရမလဲဆိုသည့် စိတ်ဝင်စားမှုများနှင့် ထောက်ပံ့နေသော
လူများက စည်ကားလှပသည်။

ကျင်းပပြီး သာ ရက်များအတွင်းက အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရ
စဉ် သိုင်းသမားများကို မေ့လျော့ ထားလိုက်ကြလေပြီ။

မည်သည့် သိုင်းသမားမဆို မည်သို့သော လက်နက်ကိုင်စွဲ
၍ ပြိုင်ပွဲဝင်နိုင်သည်ဟူသော ခြိမ်းခြောက်စွာ လွတ်စပ်စွာ
ခွင့်ပြုထားသည့် ပြိုင်ပွဲတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါသည်။

သိုင်းပညာစွမ်း ထက်သန်စွာ အသက်တစ်ချောင်းကို ဆက်
ဖြတ်ပြုနိုင်မှ ဂုဏ်ဝင်နိုင်သည့် အယူအဆကို လက်မခံချင်ကြ
သော်လည်း....

ဂိုဏ်းအဖွဲ့ အသီးသီးမှ ပညာခြင်း၊ ကျင့်စဉ်ခြင်း၊ ရည်ရွယ်
ချက်ခြင်း သဘောထား ကွဲလွဲ ဆန့်ကျင်သူများကတော့
ထိုပွဲမျိုးမှသာ အနိုင်ရရှိခဲ့ပါလျှင် ဩဇာအာဏာ အပြည့်ရှိ
နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မှု အပြည့်နှင့် အသက်ကို ပဒေသနာ
မထားဘဲ ရောက်ရှိနေခြင်းသာ ဖြစ်၏။

ကတ္တီပါ ဇော်ဇော်နီကြီး ခမ်းထားရာလမ်းသို့ လူများ
စုပြုံ ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။

နယ်စား ကျောက်ပိယန်ကို ထူးဆန်းစွာ စောင့်မျှော်နေ
ကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

‘တခများ စောင့်မျှော်စရာရှိလို့လဲဗျာ၊ အချိန်ကျရင်
ထွက်လာမှာပေါ့’။

နယ်စားကို ငြည့်နေတခလေး သူ့မှာ နတ်တီလူးပေး
ထားတဲ့ ဓားနှစ်လက်ရှိတယ်ဗျာ၊ သိပ်ကို ထူးဆန်းပြီး
အစွမ်းထက်တာ၊ အဲဒီဓားကြောင့် ပြိုင်ပွဲတိုင်းအနိုင်ရပြီးပြီ
လေ’

‘ဪ...’

‘လူသာ အဓိကပါဗျာ၊ ကိုယ့်ဘက်က ဘယ်လိုကစားကွယ်
ရမယ်ဆိုတာကို သိရင် ပြိုင်ပွဲမှာ နိုင်မှာပါပဲဗျာ’

‘အို...ဘယ်ဟုတ်မလဲဗျာ၊ သူ့ ဓားနှစ်လက်ကို ဘယ်သူက
လွှာယှဉ်ဖို့ လွယ်ရမှာလဲ၊ တချို့ သိုင်းသမားတွေဆို ဒီ ပြိုင်ပွဲ
ကို မယှဉ်ရဲလို့ နုတ်ထွက်ကုန်ကြပြီတဲ့’

ကြားရတည့် သတင်းစတားများက နားသက်သာမှု မရှိ
လှပေ။

မှော်ဓားပို မှော်ဓားမ၏ အရှိန်အဝါက အားလုံး တုန်
လှုပ်သွားလောက်အောင် ဖြစ်နေသည်။

‘ခို...’

အချက်ပေး မောင်းသံကြီး ပေါ်ထွက်လာသည်နှင့်
နယ်စား ကျောက်ပိယန်က နောက်လိုက် တပည့်များနှင့်
ပြိုင်ပွဲရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။

သူ့အသွင်က ယှဉ်ပြိုင်တိုင်း အနိုင်ရထားမှုကြောင့် တုပ
ထူရှိ တဝင်မြင့်နေလေဟန် ရှိသည်။

ပြိုင်ဘက်များရှိရာသို့ စူးစိုက်ကြည့်ရင်း ဟန်ဆောင်ပြုံး
ပြလိုက်၏။

နယ်စား၏ အသက်မပါသော အပြုံးကို ရင်ထဲချေလှ
သော်လည်း ပြိုင်ရမည့်လူများက တုံ့ပြန်ပြီး ပြုံးကြရ၏။
စိလင်ရှကတော့ မပြုံး။

နယ်စား ကျောက်ပိယန်ကိုမြင်၍ ဝမ် သေဆုံးခဲ့ရပုံကို သတိရပြီး ဒေါသစိတ်များပင် တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်နေ သေးသည်။

ချူယီဂ်က ပဲ့ကြည့်စပ် ရွှေဆုံး၌ ထိုင်လျက် နယ်စား ကျောက်ပိယန်ကို မုန်းတီးနာကြည်သော မျက်လုံးများနှင့် ဝေးကြည့်နေသည်။

နယ်စားက အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလတစ်ခုလုံး အမြဲ တမ်း မတရား ဖိနှိပ် ချုပ်ချယ်လာခဲ့သူဖြစ်၍ လူမုန်းများသူ တစ်ယောက်သာ ဖြစ်၏။

သို့သော် သူ့အား ဘယ်လိုမှ တုံ့ပြန်ဖို့ မစဉ်းစားမိခဲ့ ကြ။

မြို့၌ နယ်စား၏ တပည့်တပန်း အနက်ရောင် သိုင်းသမား များစွာ သဲခနဲကြားလိုက်သည်နှင့် ဝန်းရံ နှိပ်ကွပ်လေ့ရှိကြ သည်။

နယ်စား ကျောက်ပိယန်၏ အာဏာစက် အောက်တွင် ဆည်တစ်သက် လွတ်မြောက်ရန် လမ်းမရှိဟု ထင်ထားမိကြ သည်။

သို့သော် သိုင်းစမ်းစုည်ပြ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲပြီး၌ နယ်စား ကျောက်ပိယန်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရမည်ဆိုသော ထိုကိစ္စမှာ မုန်း ကျပ်နေသည့် ပြည်သူများအတွက် အခွင့်အလမ်း တစ်ခု မရှိ ခဲ့သလို ဖြစ်လာခဲ့သည်။

အရေးကြီးဆုံးက နယ်စားကျောက်ပိယန် ပျောက်ဆုံး သွားဖို့ပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုအခွင့်အရေးကို ဇက်လွတ်ဆုံးရှုံးမခံဘဲ တစ်နယ်တစ်ကြေးမှ သိုင်းပညာရှင်များကို ငှားရမ်းပြီး တိုက်ခိုက်ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။

သို့ပေမယ့် ထင်ထင်လို့ ဖြစ်လောခဲ့ကြ။

အဓိက ပြဿနာမှာ နယ်စား၏ လက်ထဲတွင် ရှိနေသော မှော်စားဖို့ မှော်စားမကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

နယ်စား ရွှေသရဖူကြီးကို ချီးမြှင့်မည့် သူကိုယ်တိုင်လည်း ပါဝင် ယှဉ်ပြိုင်မည်ဟု ကြေညာ၍ ပြိုင်ပွဲကို ပြီးစီးအောင် ကျင်းပခဲ့သော်လည်း မှော်စားနှစ်လက်ကို ကြောခက်ရွံ့ တုန် လှုပ်မှုကြောင့် ထွက်ပြေးသွားကြကုန်သည်။

သိုင်းသမားတချို့သာ နယ်စားနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ အဆင့် ကျန်နေကြလေတော့သည်။

* * *

ရွှေသရဖူကြီးက ဝင်းလွန်တောက်ပသော မီးလျှံများ
လို လင်းဖြာလျက် ဆွတ်ခူးရရှိမည့်ပိုင်ရှင်အား မျှော်လင့်
စောင့်စားနေရှာသည်။

သိုင်းပညာရှင်တချို့မှ တပ်မက်လာအောင် ဖန်တီးထား
သည့် သရဖူကြီးကို ဂရုမစိုက်နိုင်ရှာတော့။

အသက်စစ်ချောင်းကိုသာ စောင့်ရှောက်ဖို့အချိန် ရောက်
ရှိလာပြီဟု ထင်ပြုမိလိုက်၏။

'ယနေ့ကစပြီး နန်ကင်းနယ်စားရဲ့ သိုင်းစွမ်းရည် ပြိုင်ပွဲကို
နောက်ဆုံးနေ့အဖြစ် ဆက်လက်ကျင်းပသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
နန်ကင်းကို ရောက်လာတဲ့ သိုင်းပညာရှင် အပေါင်းဟာ
မဲဆင့်နေ ပြိုင်ဘက်နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့အတွက် စင်မြင့်ပေါ်ကို မဲနှိုက်
ရန် ကြံခဲကြပါခင်ဗျား'

ပြိုင်ပွဲကျင်းပရာ အစီအစဉ်ကို ကြေညာလိုက်သည်နှင့်
သိုင်းသမားများက ရင်ခုန်လာခဲ့ကြသည်။

တခြား မည်သည့် ပြိုင်ဘက်မဆို ယှဉ်ပြိုင်ရဲသော်လည်း
နယ်စား၏ မှော်ခေးကိုတော့ ကြောက်ရွံ့နေကြရှာသည်မဟုတ်
ပါလား။

စီလင်ရှုကတော့ လုံးဝ တုန်လှုပ်မှုမရှိ။

နှင်းတောင် တွားတွားဝံ ပေးအပ်ခဲ့သည့် နှင်းခေးကို
ဆုပ်ကိုင်လျက် နယ်စား ကျောက်ပိယန်နှင့်သာ ယှဉ်ပြိုင်ရပါ
လို့ကြောင်း ဆူစောင်းနေမိသည်။

'ဂလောက်.... ဂအောက်.... ဂလောက်'

စောမင်းခံတွင်းဝသို့ ဆင်းရန် ခေါ်ငင်နေသံ တစ်ခုလုံး
မဲတည့်ထားသော ငွေဖလားကြီး တစ်လုံး၏ ခလောက်သံကို
နားဆင်ရင်း သိုင်းသမားဆယ်ဦးက မဲနှိုက်ရန် စင်မြင့်ပေါ်
သို့ တန်စီရောက်သွားနေကြလေပြီ။

မော်စားနှင့် နှင်းစား

မဲများ နှိုက်ပြီးလေပြီ။

စီလင်ရှက သူ့ ဆုတောင်းထားသည့်အတိုင်း နယ်စား
ကျောက်ပိယန်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ မဲကျခဲ့အပြင် ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ ဖြစ်မိနေသည်။

သူ့ကို အခါလုံးက သနားကရုဏာထက်သော မျက်လုံး
များနှင့် စိတ်ဝင်တစား ဝိုင်းကြည့်နေကြ၏။

‘မောင်ရင်တော့ သိပ်ကို ကံဆိုးရွာတာပဲကိုး၊ စိတ်ဓာတ်
မကျပါနဲ့ကွယ်၊ နဂိုကတည်းက ပြိုင်ပွဲကို ဝင်သင့်မဝင်သင့်
ဆုံးဖြတ်ခဲ့ဖို့စောင်းတယ်’

‘ခင်ဗျား ပါးစပ်ကြီး ပိတ်ထားရင် ကောင်းလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်က နယ်စားနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရတာကိုပဲ ဝမ်းသာနေတာဗျ သိလား’

အသက်အရွယ်ဝယ်လှသူမို့ အတွေ့အကြုံမရှိဟု ထင်မြင် ယူဆလျက် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်း၍ ပြောဆိုသည့် စကားသံများကို ရိုင်းပျက်ထန်စွာ တုံ့ပြန် ပြောဆိုလိုက် ရင်း အားမာန်ကို သွင်းထားလိုက်မိသည်။

သူ့အပြုအမူကိုဘော့ ချူယီကိုက လဲ့၍ မည်သူကမျှ နားလည်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မထင်ခဲ့။

လုံးဝ အထင်ကြီးလေဟန် မရှိသော မျက်လုံးများနှင့် ဝိုင်း၍ ကဲ့ရဲ့လေဟန် ကြည့်ရှုနေကြ၏။ စိလင်ရှုက ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်နိုင်ခဲ့။

ခေါင်းထဲမှ ပြိုင်စံရှား ဝေးကိုးချက် အာရုံမပျက်စေဖို့ သာ ဂရုပြုမိလိုက်၏။

ချူယီကိုထံမှ သူ့အပေါ် ယုံကြည် အားကိုးသော အကြည့်နှင့် ဆုံမိရလေတိုင်း ပူနှေးခြိမ်းမြစ်စွာ ခံစားလိုက်ရ သည်။

ကျောက်ပိယန်ကို ဆည်ပဲ့တွင် သူ့ဘယ်လိုမှ အရှုံးမပေး နိုင်ခဲ့။

ဖွတ် မိကျောင်းဖြစ်တော့ မြစ်မချမ်းသာဆိုထလိုဖြစ်သွား လိမ့်မည်။

မှော်စားနှစ်လက် အရောင်ထွက်လာသည်နှင့် ဒုစရိုက် လုပ်ငန်းများကို ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် လုပ်ကိုင်လာမည့်အပြင်

ရွှေသရဖူရှင် မှော်စားသခင်ဟူသော ဘွဲ့ထူးဖြင့် သိုင်းလောက ကြီး ကပ်ခုလုံးကို ခြောက်လှန့်နေပေဦးမည်။

နယ်စား ကျောက်ပိယန်က သူနှင့် ပြိုင်ဘက်ရှိရာခုံသို့ စား ကောင်း သောက်ဖွယ်များ စားရင်း အကဲခတ် ကြည့်ရှုနေ ထည်။

အသက်အရွယ်အားဖြင့် ဝယ်လှသူကလေး။

သူ့ဘာကြောင့် သည်ပြိုင်ပွဲကို ဝင်ရောက်လာ ပါလိမ့်။ သူ့အသက်အရွယ်အားဖြင့် ထိုပြိုင်ပွဲမျိုးကိုဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင် ဖို့ မသင့်သေး။

ရွှေသရဖူကို မက်မောလိုစိတ် ကြောင့်သာ ယှဉ်ပြိုင်ရန် ရောက်ရှိလာရခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲအောက်မေ့ထား ခဲ့သည်။

မည်သို့ဆိုစေ ထိုလူရွယ်လေးကို သူ လွယ်လွယ်နှင့် အနိုင် ရမည်ဟု လျော့တွက်ထားလိုက်၏။

ချူယီကိုအနေနှင့် ဆန္ဒအားလုံး ပြည့်စုံပြီးမြောက်သွား လိမ့်မည်ဟု တစ်ထစ်ချ ယုံကြည်မိထားလေသည်။

ဖခင်ကြီးကိုယ်တိုင် သူန်းလုပ်ခဲ့သော မှော်စားဖို့နှင့် မှော် စားမက ပြည့်သူ့ဘက်မှ ဘီအခါမှ သစ္စာဖောက်လိမ့်မည် ဟု မထင်ပါ။

ဘုန်းတော်ကြီး ဟတ်၏ ပြိုင်စံရှား ဝေးကိုးချက်က အံ့ဩ တုန်လှုပ်စောက်အောင် နှစ်ပေါင်းများစွာ တိမ်မြုပ်ပျောက် ကွယ်နေသမျှ ပြန်ပေါ်လာလေတော့မည်။

ထိုအခါ ပြည်သူများက စီလင်ရှုအပေါ် အားကိုးယုံကြည်လစပေတော့မည်။

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဆူညံစွာပြောဆိုနေသံများလည်း မကြာခင် အချိန်အတွင်း၌ ပျောက်ကွယ်သွားပေတော့မည်။

မှော်စား နှစ်ချောင်းနှင့် မာန်မာနတရား ထောင်လွှားနေသူ နယ်စား ကျောက်ပိယန်လည်း မကြာခင်အချိန်အတွင်း၌ နိဂုံးချုပ်သွားပေတော့မည်။

မှော်စားနှစ်ချောင်းအတွက် ပေးဆပ်ခဲ့ရသည့် အသက်သွေးပေါင်း များစွာလည်း မကြာခင် နယ်စားထံမှ သွေးကြေး ဆပ်ချသလို ဖြစ်နေရှာပေတော့မည်။

ကိုစွအားလုံး အဆင်ပြေ ချောမောစေရန် အဓိကလှုပ်ရှားရမည့်သူက စီလင်ရှုပင်ဖြစ်သည်။

သည်အချိန်၌ သူ၏ ကြင်နာယုယတတ်သော နှလုံးသားလေးက စီလင်ရှုအတွက် အင်အားတစ်ခုသာ ဖြစ်ကြောင်း သူမ ကောင်းစွာ နားလည်မိသည်။

သူမ စီလင်ရှုအား အသက်နှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ချစ်ရပါသည် ဆိုသော စကားကို သည်အချိန်တွင် အထူးပြောဆိုလိုလိမ့်မည် မထင်ပါ။

စီလင်ရှုအတွက် အထိုက်တန်ဆုံးဆုမှာ ရွှေသရဖူမဟုတ်။ သူမ၏ နှလုံးသားလေးသာ ဖြစ်ပါ၏။

စီလင်ရှုက သူမအား လှမ်းကြည့်ရင်း ခေါင်းစည်းအနိမ့်လေးကို ထေးင်ပြလိုက်၏။

ထိုခေါင်းး အနိမ့်လေးက သူမ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အတွက် မျိုးဆက်အမွေအနှစ်အတွက် ဖခင်ကိုယ်တိုင် ပေးဆပ်ခဲ့သည့် အရာလေးပင် မဟုတ်လား။

ပန်းပဲပညာတွင် အထူးချွန်ဆုံးအဖြစ် ကေထင်ကသတ်မှတ်ပေးထားသည့် ခေါင်းစည်းလေးကို အမှတ်ထင်တစ်ခု အနေဖြင့် စီလင်ရှုအား ပေးအပ်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

ထိုခေါင်းစည်းလေးကို နယ်စား ကျောက်ပိရန် မြင်စေချင်သည်။

မည်သို့ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေမည်ကို သိပြီးဖြစ်၏။

ချင်းရှန် ထေဆုံးစဉ်က သူမ ရေးပို့လိုက်သည့် ခြိမ်းခြောက်စာလေးကို နယ်စား မှစေ ဆေးလျှင် စီလင်ရှုက သူမအတွက် တိုက်ပွဲဝင်မည့်သူဖြစ်ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်မည်သာ ဖြစ်၏။

(၇၆)

ပြိုင်ပွဲက ပြီး

မောင်းသံကြောင့် ပြိုင်ဘက်နှစ်ဦးစလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ဖြစ်သွားကြသည်။

သံကြိုးတပ် စကြာသိုင်းသမားနှင့် ရဲတင်းသမားပင် ဖြစ်
သည်။

နှစ်ဦးစလုံးက မာန အာသာအမရှိပေမယ့် ရွှေထရုကို
ရယူနိုင်ဖို့တော့ လေ့လာကြသည်။

ဝိုး...ဝိုး

သံကြိုးတပ် စကြာကြီးက တစ်ဝိနှင့် ပြင်းထန်စွာ ကျ
ထောက်လာသည်။

ရဲတင်းသမားက နောက်ဆုတ် ရွှောင်ရွှားရင်း တုံ့ပြန်ရန်
အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေသည်။

နှစ်ဦးစလုံးမှာ သွက်လက်လှသော တိုက်ကွက်များနှင့်
ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်နေသူများဖြစ်၍ ကြည့်ရှုနေသူများက
ဟင်ခနဲ ဟာခနဲ ဖြစ်နေကြရှာသည်။

ထက်မြက်လှသော စကြာကြီးက ဝိုးခနဲ အရှိန်နှင့်ထောက်ရို
လှာခိုက် ရဲတင်းသမားက လွှားခနဲအသည်းယားဖွယ် လွတ်ရို
မျှ ခုန်ရွှောင်လိုက်၏။

နှစ်ဦးစလုံးမှာ ထူးဆန်းလှသော သိုင်းကွက်များကို
တီထွင်ထားသည့် သိုင်းပညာရှင်များဖြစ်ကြ၍ ပြိုင်ပွဲမှာ ရပ်
တမမနှင့် ကြည့်စောင်းလှပေသည်။

စိလှင်ရှုကတော့ သဲကြီးမဲကြီး တိုက်ခိုက်နေသူနှစ်ယောက်
အား စိတ်ဝင်တစားမရှိလှ။ သိုင်းကွက်မဲ့ တိုက်ခိုက်နေခြင်း
ဟုသာ ထင်မိသည်။

‘ဝှစ်...ထန်း...ထန်း’

‘ချလွမ်း’

ပုဆိန်ကို ဝှေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်သံနှင့် စကြာဝားသွား ထိ
ခတ်သံက မုန်တိုင်းတစ်ခုလို ပြင်းထန်ပြီး ကြောက်မက်ဖွယ်
စကောင်းလွန်းလှပေသည်။

တစ်ရှူးထိုးတိုက်ကွက်များကမျက်စိနောက်စရာ အသည်း
ထိတ်စရာ စောင်းလွန်းလှပေသည်။

‘ချလွမ်း...ချလွမ်း’

‘ယား...ဝိုး...ဒုတ်’

စကြာကြီးသိုင်းသမားက သံကြိုးကို အသုံးပြုလျက်၊
ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ စကြာဝားဝိုင်းကြီးကို ရိုက်ချပြီး ကပျာ
ကယာ ရှုပ်သိမ်းလိုက်၍ တိုက်ကွက်တစ်မျိုးကို ပြောင်းလဲနေ
ပြန်သည်။

ပုဆိန်သမားက ကျွမ်းအတတ်ပညာ ကြွယ်ဝလှသဖြင့်
ရွှောင်တိမ်းရ မခက်လှပေမယ့် အဘာစီးရအနသော စကြာ
သမား၏ တိုက်ကွက်ကို အလွယ်တကူ ဖျက်မရနိုင်ခဲ့။

အနိုင်အရှုံးက စွမ်းရည်တူညီနေသောကြောင့် ခန့်မှန်းရ
ခက်လှပေသည်။

‘ဝိုး...ဝိုး’

နောက်သို့ ရွှောင်တိမ်းနေရာမှ ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့် တိုက်
ခိုက်နေသော စကြာသိုင်းသမားကို ရဲတင်းသမားက မည်သို့
တိုက်ကွက်ဆင်လေမဆိုတာ ပရိသတ်က စူးစမ်း လေ့လာ
နေကြသည်။

‘ခုတ်လေ...ဝင်ခုတ်ပါတော့လား’

‘ဟုတ်ပြီ...အပိုင်ဝင်တော့’

အားမလို အားမရ ပွဲတောင်းသံများ ကြားနေရသည်။

‘ဟိုင်း...ဝိုး’

ပုဆိန်သမားက ပိုင်လောက်ပြီအထင်နှင့် ရဲတင်းကိုထအား
လွှဲခတ်၍ ခုန်ခင်လိုက်သည်။

လျင်မြန်လွန်းလှသည့် တိုက်ကွက်။

တစ်ဖက်မှ စကြာသိုင်းသမားအလည်း မျက်စိလျှင် ပါး
နပ် ပြီးသားတို့ကြောင့် ရဲတင်းလမ်းကြောင်းပေါ်မှ လှစ်ခနဲ
ခုန်၍ ရှောင်ထွက်လိုက်ပြန်သည်။

ယှဉ်ပြိုင်သည့် အနေအထားက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကြည့်ရှု
နေသော လူများပင် အထက်ရှု ရပ်သွားမတတ် ရင်ဖိုစရာ
ကောင်းလှပေသည်။

နယ်စားကျောက်ပိယန်အနနှင့် ထိုပြိုင်ပွဲလေးကို ကျေနပ်
အားရမှုအပြည့်နှင့် ပြုံး၍ကြည့်နေလိုက်၏။

သူ၏အပြုံးက စဉ်းလဲသောအပြုံးသာ ဖြစ်၏။

သိုင်းကျင့်စဉ်များအရ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး တိုက်ခိုက်မှု
စွမ်းရည်က ရှေ့တောင် တဖြည်းဖြည်း ကွာခြားလာနိုင်မှန်း
သိပြီးဖြစ်၏။

နှစ်ဦးစလုံးက အတော်ကို ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေကြပြီ။

လှုပ်ရှားမှုများက တစ်ချက်တစ်ချက် အသက်တက်ဆုံး
တိုက်ခိုက်နိုးပြီး ကျန်အခြေအနေတွင် လေးလံထိုင်းမှိုင်းစ
ပြုလာခဲ့လေပြီ။

ထိုပြိုင်ပွဲမျိုး၌ စိတ်ဓာတ် ကြံ့ခိုင်မှုသာ အဓိကကျ၏။

တစ်ကြိမ်သော စိတ်ဓာတ်ကို အနိုင်ယူလိုမှု လွှမ်းမိုးထား
သည့်အခါ ကိုယ်အားနည်းချက်၊ ပျော့ကွက်ကိုပင် မြင်နိုင်
စွမ်း မရှိလေဘက်အောင် ဖြစ်ရသည်။

ရဲတင်း သိုင်းသမားက ညာဘက်လက်၌ သံကြိုးနှင့် ရိုက်
ဝတ်မိထားသဖြင့် နာကျင်နေသည်။

စကြာ သိုင်းသမားကတော့ တစ်ချိန်လုံး တိုက်ခိုက်လာ
သဖြင့် မောဟိုက် ပင်ပန်းနေရှာသည်။

နှစ်ဦးစလုံးက တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း ရှိသူများ ဖြစ်သော်
လည်း သိုင်းစွမ်းရည် ပြည့်ဝသူများ မဟုတ်ပေ။

သိုင်းပညာရှင်ကောင်းတစ်ယောက် မဖြစ်လာနိုင်ပေ။

သူတို့၌ အပေါ်လွင်ဆုံး ရည်ရွယ်ချက်များက စွဲသရဖူ
ကြီးကို ရရှိနိုင်ဖို့ပင် မဟုတ်ပါလား။

‘ဝိုး... ဝုန်း... ဝေါ’

စကြာကြီးကို လေတိုးမိသံက အတွင်းအားအပြည့်အဝ
ယှဉ် တိုက်ခိုက်လာမှုမှန်း သိသာလွန်းသည်။

ရဲတင်းသမားက လွတ်ရှုံ့လေးသာ ကပ်ရှောင်နေသည်။

‘ခွမ်း... ချလွမ်း’

ပြင်းထန်သော ခုတ်ချက်နှင့် ရဲတင်းအသွားထိခတ်မှု
ကြောင့်...

‘ခွမ်... ခွမ်’

‘ပြောင်း... ပြောင်း... ပြောင်း’

ပရိသတ်ထံမှ လက်ခုပ် ဩဘာသံများ ပေါ်ထွက်လာ
သည်။

စကြာ သိုင်းသမား၏ မျက်နှာမှာ အခဲမကျေလေဟန်
ဖြင့် မဲစပြုလာခဲ့လေပြီ။

သိုင်းသမားတစ်ဦး၏ လက်နက်က ပြတ်နိုးတန်ဖိုးထားစရာ
အရာဝတ္ထုတစ်ခုပင် ဖြစ်၏။

ထိုလက်နက် ထိခတ်မိရုံနှင့် ပျက်စီးသွားခြင်းမှာ သူ့
အတွက် အလွန် ရှက်ဖို့စောင်းလှပေ၏။

‘ဘယ်လိုလဲ... ပြိုင်ပွဲကို ရပ်ပြီး အရှုံးပေးမှာလား၊ ဆက်
ပြိုင်မှာလား’

ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပရာခိုင်က စကြာသိုင်းသမား၏ ဆန္ဒကို
ပွင့်ဟမေးမြန်းလိုက်၏။

‘အို... ကျုပ် ဘယ်လိုမှ အရှုံးမပေးနိုင်ဘူး’
ပြတ်ဆင်းသော စကားသံ ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေပြီ။

‘ဖြောင်း... ဖြောင်း... ဖြောင်း’
ပရိသတ်က လက်ခုပ်ထုတ်ပေး၍ ချီးမြှင့်လိုက်ကြ၏။

‘ဝီ... ဝီ... ဝီ’

စကြာသိုင်းသမားက အသွားပဲ့နေသည့် လက်နက်ကို
ပင် ကိုင်လျက် တစ်ခြမ်းစောင်း မညီမညာ ဖြစ်နေသည့်

စကြာစားကို လေးပင် ဝှေ့ယမ်း၍ ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်ပြင်
ထားခဲ့လေပြီ။

စိလင်ဂူက ပြိုင်ပွဲအခြေအနေကို ချက်ချင်းခန့်မှန်းရရှိ
သွားခဲ့သဖြင့် သက်ပြင်း ချလိုက်မိသည်။

အမှန်တော့ သူ့အနေနှင့် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ရန်မလိုဘဲ
အရှုံးပေးလိုက်ဖို့သာ သင့်လှပေသည်။

အသက်တစ်ချောင်းထက် ဘယ်အရာကမှ တန်ဖိုးမရှိနိုင်။
သိက္ခာတရားဆိုသည်မှာ အဆက်ရှင် နေထိုင်ခွင့်ရနေစဉ်

ကာလပတ်လုံး အရှုံးမှ အနိုင်ရလာအောင် လုပ်ယူလို့ရနိုင်
သေးသည်။

အခုတော့ မှားယွင်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် စကြာသိုင်း
သမားက ပြိုင်ပွဲကို ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ဖို့ ပြင်ဆင်နေပြန်
သည်။

‘ဟိတ်... ဝိုး’

ရဲတင်းသမားက ပဏာမ အနိုင်ရရှိထားသောကြောင့် ပိုမို
ရဲတင်းလာသည်။

စကြာ သိုင်းသမားကို အလစ်ဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်၏။
စကြာသိုင်းသမားက မောနေပေမယ့်လည်း လွတ်အောင်

ရှောင်နိုင်သေးသည်။
‘ထန်း... ထန်း... ခြမ်း’

လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း မီးပွင့်လင်းလက်လာသည်။
လှုပ်ရှားဟန်မျှားက ပိုမိုသွက်ထက်လာသည်။

‘ယား...’

‘ရွမ်း...’

‘ရွပ်’

‘အင့်’

လေးပင် တွင် ဝဲပျံလျက် ရဲတင်းကို စုံကိုင်၍ အရှိန်နှင့်
လှဲခတ်လိုက်၏။

စကြာစား လုံးဝ ပျက်စီးသွားခဲ့ရှာလေပြီ။
တဒဂ်အတွင်း၌ ရဲတင်းကြီးက လက်ခနဲမြောက်တက်လာ

ပြီး စကြာစားသမား၏ ရင်ဝသို့ ရုတ်တရက် လှမ်းပက်ပြီး
သွား ဖြစ်သွားခဲ့၏။

သွေးများက မြင်ရက်စရာမရှိအောင် ကြမ်းပြင်ပေ၇၅
ပြန်ခန့် ကျသင့်၏။

ပရိအတ်က ငြိမ်သက်သွားရှာလေပြီ။

ရဲတင်းအခေး၏ ရက်စက်စွာ ပဲ့သိမ်းနှိပ်ခြင်းက ဘာများ
ဂုဏ်ယူလောက်စရာ ကျန်ခဲ့မည်နည်း။

ကျောက်ပိယန်၏အကြံ

ပြိုင်ပွဲ ခေတ္တနားချိန်ကလေး၌ စီလင်ရှနှင့် ချူယီကိုတို့
နှစ်ယောက် မိုးမခပင်ရိပ်၌ တွေ့ဆုံဖြစ်ခဲ့ကြ၏။

‘ပြိုင်ပွဲ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လုပ်ခဲ့တယ် မသိဘူးနော်။
ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုက အပြည့်ပဲ’

‘ဟုတ်တယ် ချူ။ ဒါတွေဟာ သိုင်းလောကအတွက်
အောင်းတဲ့အလားအလာ မဟုတ်ဘူး။ ငါဆိုတဲ့ အတ္တမာန်
ထူးထောင်ဖို့ နယ်စား ကျောက်ပိယန်က ပရိယာယ်တစ်မျိုးနဲ့
မြောက်ပင်ပေးလိုက်သလိုပဲ’

‘အစ်ကို့ရော နယ်စားနဲ့ ရပ်ဆိုင်းရမယ်ဆိုတော့ မတုန်လှုပ်
မိဘူးဇာ။’

'ဟင်္ဂါး...နည်းနည်းလေ.တောင် ကြက်သီးမထမိပါဘူး၊ ကိုယ်က စီပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ ရောက်လာကတည်းက အခြားသိုင်းသမားတွေနဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ချင်း တူတဖမ္မ မဟုတ်ဘဲ'

စီလင်ရှင် ဂွင်းပြချက်အပေါ် ချူယီကိုက နားလည်ပြီးသားမို့ ကျေနပ်ပီတိ ဖြစ်နေမိသည်။

'ဝမ် သာရှိရင် ဘယ်လောက် ဝမ်းသာစရာမလဲ မသိဘူးနော်'

ချူယီကိုက ဝမ်လန်းစံကို သတိရမိလေဟန်နှင့် ပြောဆိုလိုက်သည်။

'အင်း...ဝမ်ဟာ နှင်းတောင်ဘူးဘူး ဝံထံမှာ တွေ့ပြီး ရင်းနှီးလာကတည်းက စိတ်ထားပြည့်ဝသူ တစ်ယောက်မို့ အထူးပြောပြဖို့ လိုမယ်မထင်စတာပါဘူးကွယ်'

'ဝမ်တစ်ယောက် မြင့်မြတ်တဲ့ဘဝကို ပြန်လည်းဆက်ခံပါစေလို့ ကိုယ်တော့ ဆုတောင်းနေမိတစ်ပါပဲ'

ကြေကဲ့ဝမ်းနည်းဖွယ် စကားတို့ကြောင့် ပြိုင်ပွဲမဝင်မီ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မည်ကို စိုးသဖြင့် စကားကိုဖြတ်ထားလိုက်ရသည်။

နယ်စား ကျောက်ပိယန်က အစ်ကို့ကို အထင်အမြင်သေးသိမ်နေတဲ့ ပုံပဲနော်'

'ကိုယ်နဲ့ ပြိုင်ဘက်အပေါ် အထင်သေးတာဟာ သူ့ရဲ့ မှားယွင်းတဲ့ အားနည်းချက်တစ်ခုပဲပေါ့၊ အစ်ကို့အနေနဲ့ က သူ့ရဲ့သိုင်းပညာကိုရော သူ့လက်ထဲက မှော်စားကိုပါ သတိထားနေရမှာပဲ'

ပြိုင်ပွဲစတော့မည်ဖြစ်၍ စကားတပြောပြောနှင့် ပြိုင်ပွဲကျင်းပရာဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။

ပြိုင်ပွဲ ပွဲစဉ်က စိတ်ဝင်စားစရာ အကောင်းဆုံးပွဲစဉ်ဖြစ်သည်။

ငွေလှံရှည်သိုင်းဆမားနှင့် ဓားသမားတို့ပြိုင်ပွဲ၊

ရွှေနဂါးဂိုဏ်းမှ အကျော်ကြားဆုံး ငွေလှံရှည်သိုင်းဆမားမှာ သူနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ဖူးသူမှန်သမျှ အရှုံးနှင့်သေရင်ဆိုင်ရမည်ဟု ကြိမ်းဝါးထားသူ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အပြောနှင့်အညီ တကယ်ကို စွမ်းရည်ထက်မြက်လှသူ ဖြစ်၏။

ဓားသမားတော့ ဆန်းပြားလှသော တိုက်ကွက်များကို ဓားကျမ်းတစ်စောင်မှ ဓာတ်မြောက်ခဲ့သူပီပီ နားထပ်သွေးရောက်နေရှာသည်။

သူ၏ သံလျက်ပုံစံ ဓားကြိုးကို ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ထိုးစိုက်၍ ပရိသတ်ကို ဂါရဝပြုနေသည်။

ဓား၏ အလေးချိန်ပမာဏက သူ၏ ကိုင်တွယ်နိုင်သည့် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ညီမျှလှ၏။

ဓားသမား၏ ပုံစံမှာ နေလောင်နေသော ဆံပင်နှင့် နီစပ်စပ် အသားအရေတို့ကြောင့် ဘီလူးတစ်ကောင်နှင့် တူလှသည်။

ငွေလှံရှည်ဆမားက ညင်သာပျော့ပျောင်းပြီး ဝင်းသားလေးလို တိုက်ကွက်မျိုးနှင့် ယှဉ်ပြိုင်မည့် အနေအထား ဖြစ်သည်။

အံ့သနိုးဖွယ် အစွမ်းထက်သော သိုင်းပညာကို မည်သို့
မည်ပုံ ပြသကြဦးမည်နည်း။

ခြမ်း

ဝေးသမားက စတင်ခုတ်ပိုင်း၍ မိတ်ဆက်လိုက်သဖြင့်
လှံဖျားမှာ ယိမ်းလှုပ်သွားလေသည်။

လှံသမားက လှံကို တုတ်တစ်ချောင်းလို ဝှေ့ယမ်း၍
စက်ဝိုင်းကို အနီးကပ် တိုးဝင်လာခဲ့သည်။

ရွေ့ရောင်စက်ဝိုင်းကလေးများက ဝေးသမား၏ မျက်စိ
ရွေ့ပျောက်၌ ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ ဖောက်ရှိစပြုလာခဲ့လေပြီ။

ဝေးသမားက နောက်သို့ လွှားခနဲ ခုန်ရွှောင်လိုက်၏။
ထပ်မံ တိုက်ကွက်ဆင်လာမည့် အနေအထားကို စောင့်

စား ကြည့်ရှုနေသည်။
ဝေးကို လက်ပြောင်းကိုင်၍ တိုက်ကွက်အသစ်ကို ပြင်ဆင်

ရန် ဝေငါးထဲ စဉ်းစားနေပုံရသည်။
'ဝီး...ထန်း...ထန်း'

ခြမ်း...ခြမ်း

နှစ်ဦးစလုံးက လျင်မြန်ဖျတ်လတ်မှု ရှိလှ၏။
ဝေးသမားက အကွင်းအားနှင့် လှုပ်ရှားမှုမှာသာလွန်

လှ၏။
သို့ပေမယ့် လှံသမားက ဖြတ်ထိုးဉာဏ် ရှိပုံရသည်။

သူ၏ တစ်ချက်တစ်ချက် တိုက်ကွက်ဆင်လိုက်ပုံက လှံဖျား
နှင့် ထိုးစိုက်လုနီးပါး ပွတ်ကာ သိကာလေး ဖြစ်နေ

သည်။

'ဟိုင်း'

ပိုင်ကွက်နင်း၍ ထိုးဆွလိုက်သည့် လှံဖျားက ရစ်ဝဆီ
ကြို ဖောက်ရှိမလာခင် လွှားခနဲ ခုန်ရွှောင်လိုက်၏။

စိလင်ဂူကတော့ နှစ်ဦးစလုံး၏ တိုက်ကွက်များကို အရင်
ပွဲများထက် ကြည့်ရှုရ အဆင်ပြေနေသလို ထင်မိ၏။

နှစ်ဦးစလုံးက ထူးချွန် ပြောင်မြောက်မှု ရှိလှသည့် သိုင်း
သမားများပင် မဟုတ်ပါစား။

ဝေးသမား၏ ခုတ်ပိုင်းပုံက ကြမ်းတမ်းလွန်းလှသလို
လှံသမား၏ အထိုးအဆုတ် အရှောင် အတိမ်း စာလည်း

ဆေးသပ်လှ၏။
ချွန်မြဲသောလှံဖျားက မျက်နှာရွေ့တွင် ထိစိ ဖြတ်ဆန်း

နေပုံက အသည်းယားစရာ၊
ပရိသတ်က ငြိမ်သက်စွာ ကြည့်ရှုနေသည်။

နှစ်ဦးစလုံး၏ တိုက်ခိုက်နေပုံကတော့ ယိမ်းတိုက်ထား
သည့် အလား။

တစ်ချက်မှာလျှင် ဓမ္မတွားဝံ့စရာဖြစ်သွားနိုင်သည် မဟုတ်
ပါလား။

(၇၀)

‘ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး’
ထိုက်ကွက် သွက်လက် မြန်ဆူစွာဖြင့် တစ်ပက်လှ၏အာရုံ
ကို ပြောင်းပစ်လိုက်၏။
လေတိုးသံကို နားစွင့်လျက် ဓားဖြင့် ကာကွယ်ရင်း
နောက်ဆုတ်လ ခဲ့သည်။
လှ သမားတစ် ခုဝံ့စွာ ရွှေသို့တိုးလာဖို့ သင့်မသင့် ချင့်ချိန်
စဉ်းစားနေမိသည်။
‘ထန်...ထန်...ထန်’

ဟစ်ချိန်လုံး ဝေးသံပေး၍ ကာကွယ်လာသမျှ လျှင်
အစ်ပြက် အတွင်းမှာပင် ဝေးကို ပိုင်နိုင်စွာကိုင်၍....

'ဟိုင်း... ခြောင်း... ချလွမ်း'

လွှားခနဲ လေပေါ် ခုန်လျက် လှံရိုးကိုအားရပါးရခုတ်ပစ်
လိုက်လေသည်။

'ဖြောင်း... ဖြောင်း... ဖြောင်း'

'ပြောင်း... ပြောင်း... ပြောင်း'

လှံ သမားက အရှုံးပေးလိုက်လေပြီ။

လက်ခုပ်သံများက ဆူညံလာခဲ့၏။

သူ့ကို ကနိုင်းအရှုံး သေချာအောင် သတ်ပစ်လိုက်လေ'

နယ်စား ကျောက်ပိယန်က ရှုံးနိမ့်နေသူ လှံ သမားအား

သတ်ပစ်လိုက်ဖို့ အမိန့်ပေးနေသည်။

ဝေးသမားက မဆတ်ရက်ဘဲ တောဝေစွာ စဉ်းစားနေ

ဆဲ....

'သတ်ပစ်လိုက်လေ... သတ်ပစ်လိုက်'

ပရိသတ်ထံမှ နယ်စားအလိုကျ သံယောင်လိုက် အော်ဟစ်

သံများ ဆူညံစွာ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပြီ။

လှံ သမား၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး၌ သေရတော့မည်မို့

ချွေးစေးများ ပြန်နေသည်။

သန့်စင်သော သိုင်းသမား နှစ်ဦး၏ အဖြစ်အပျက်ကို

ကျောက်ပိယန်က ငေးကြည့်နေရင်း ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်

သည်။

သူ့ အကြံအစည်တစ်ခုတော့ အောင်မြင်ပြီ။

စီလင်ရှက် စိတ်မအောင်းဖြစ်နေရှာသည်။

ပြီးတော့ ရင်ထဲ၌ ဒေါသများ လျက်တက်လာခဲ့မိသည်။

'တောက်....'

နှင်းဝေးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ရင်း စိတ်ကို

ထိန်းထားဆော်လည်း အသားတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်လာ

သည်။

လူအစ်ယောက်၏ အသက်ကို သတ်ဖြတ်ရမှ သိုင်းပညာ

စွမ်းရည်ပြပုံ၏ အနိုင်အရှုံးက ပေါ်လွင် ထင်ရှားမည်

မဟုတ်။

ထက်သက်မဲ့ အရည်အချင်းပြည့်ဝသော သိုင်းသမားများ

အောဏထဲက ပျောက်ဆုံးသွားအောင်ကြံစည်နေသည်မဟုတ်

ပါလား။

စီလင်ရှ ကွင်းလယ်သို့ နှင်းဝေးကိုကိုင်လျက် ရဲရဲထွက်လာ

ခဲ့၏။

ဝေးသမားက ခိုင်းစေသည့်အတိုင်း မလွန်ဆန်နိုင်၍

အတ်ပြတ်ရန် ကြံစည်နေရှာလေပြီ။

'ဟိတ်... ရပ်လိုက်စမ်း'

သူ၏အမိန့်ပေးသံကြောင့် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေစဉ်

ဝေးသမား၏လက်ထဲမှ လက်နက်ကို လှမ်းယူ၍....

'ဝိုး... ဒုတ်'

နယ်စားကျောက်ပိယန်၏ ခွေတည့်တည့်သို့ စိုက်ဝင်သွား

အောင် လှမ်းပစ်လိုက်လေတော့သည်။

ပရိသတ်အားလုံးက အံ့အားသင့်ကုန်ကြ၏။

ဆူညံစွာ ပြောဆိုသံများက ငရဲပွက်သလို ပေါ်လာခဲ့
လေပြီ။

မင်း ဘာသဘောနဲ့ အခုလိုလုပ်လိုက်တာလဲ
နယ်စား ကျောက်ပိယန်က ဝုန်းခနဲထရပ်၍ လက်ညှိုး
ထိုး၍ ဩဇာသံနှင့် လှမ်းမေးနေသည်။

ကျုပ် ဗီလုပ်ရပ်ကို လုံးဝ သဘောမတူနိုင်ဘူး
'ဘာ...မင်းအများ လူဝါးဝလို့'

'သိုင်းစွမ်းရည်ယှဉ်ပြိုင်ပွဲဆိုတာ အရှုံးပေးသူကိုသတ်ဖြတ်
ရတယ်ဆိုတဲ့စည်းကမ်းချက် လုံးဝမရှိခဲ့ဘူး၊ တိုက်ရင်း ခိုက်
ရင်းနဲ့ သေဆုံးသွားတာမျိုးသာ ဖြစ်သင့်ပါတယ်'

'ဒါ...မင်းနဲ့မဆိုင်ပါဘူးလေ၊ မင်းက ပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ဆောက်
လေတဲ့ သိုင်းသမားပဲ'

နယ်စားက အမှန်တရားကို ရပ်တည်ပြောဆိုလိုက်သဖြင့်
လှုပ်အလယ် အရှက်ရသွားဟန်ရှိသည်။

သူ့အကြံအစည်အတိုင်း ဖြစ်မသင့်၍ ဒေါသဖြစ်နေရှာ
သော်လည်း သူ့ကိုယ်တိုင် ကြီးမှူးပြုလုပ်ရသော ပြိုင်ပွဲကို
ပြီးဆုံးခါနီးမှ ပွဲပျက်မသွားစေချင်။

'ဒါဆို ဓားသမားကို အနိုင်ပေးလိုက်ဖို့သာ စီစဉ်ပါ၊
သူ့ကိုသတ်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်ဘက်က အသက်နဲ့လဲကာကွယ်
ရလိမ့်မယ်'

'ဪ...မင်းက အာဂတောင်ပါလား၊ ကောင်းပြီလေ
သူ့ကို မင်း ပြောသလို အသက်ချမ်းသာခွင့် ပေးလိုက်ပါ
မယ်။'

'ဒါပေမယ့် အစီအစဉ်ကိုကျော်ပြီး မင်းနဲ့ငါ ဓားချင်း
ယှဉ်ရလိမ့်မယ်၊ ဘယ်နှယ်လဲ'

'ကျုပ်ဘက်က အဆင်သင့်ပါပဲလေ'
နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ပဋိပက္ခက ပြင်းထန် လာသော်လည်း
စီလင်ရှု၏ သတ္တိရှိစွာ ပြုမူဆောင်ရွက်မှုကြောင့် လှံသမား
မှာ အသက်ချမ်းသာခွင့် ရရှိသွားခဲ့ရှာလေပြီ။

ပရိသတ်များက စီလင်ရှုအပေါ် နားလည်မှု ရရှိသွားခဲ့
ကြလေပြီ။

သူ့အပေါ် ယုံကြည်အားကိုးလိုစိတ်များက တဖွားဖွား
ပေါ်ပေါက်လာစ ပြုနေကြလေပြီ။

ပြည်သူ့ဘက်မှ ရပ်တည်သောသိုင်းသမားအဖြစ် အမြင်
ကြည်လင်လာကြလေပြီ။

ပွဲကြည့်စင်မှ ချူယီကို တစ်ယောက်စာ အခြေအနေ
အားလုံးကို သုံးသပ်နားလည်ခွင့် ရထားသူပို့၊ ချစ်သူ
အတွက် ဂုဏ်ယူနေမိ၏။

ကျောက်ပိယန်က ဒေါသ ပြင်းထန်လွန်းလှသည့် နဂါး
ကြီး တစ်ကောင်လို တရှူးရှူး ဖြစ်နေရှာသည်။

သူ၏ အကြံအစည်အား အနှောင့်အယှက်ပေးအညံ့သူက
သူ၏ ပြိုင်ဘက် ဖြစ်နေသောကြောင့် တရားနည်းလမ်းကျ
သလိုလိုနှင့် ရှင်းပစ်ရန် ကြံစည်လိုက်၏။

(၇၆)

ကျားနှင့်ဆင် နန်ကင်း၌ မုန်တိုင်းဆင်ပြီ

ပြိုင်ပွဲကျင်းပရာ ကွက်လပ်၌ ကျားနှင့်ဆင် တွေကြ
လေပြီ။

အားလုံးက ငြိမ်သက်စွာ ငေးမောကြည့်ရှုနေရပေမယ့်
စီလင်ရှုအား အနိုင်ရစေချင်သူက များလှ၏။

နှင်းခင်းနှင့် မေ့ခင်း။

ခင်းနှစ်လက်နှင့် ခင်းတစ်လက်။

မည်သည့်ခင်းက ပိုပြီး ထက်မြက်စွာစည်နည်း။

စီလင်ရှုက ခေါင်းစည်းအနိစေးကို စွပ်လိုက်ပြီး ချူထံ
ကိုအား လှမ်းအကြည့်....

'ဟင်... ဧါ... ဇီဂျင်ဟိုးရဲ ခေါင်းစည်းပါလာ'

စီဆင်ရှု ကြည့်ရာဆိုသို့ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာနှင့် ကျောက်ပိ
ယန် ဝေးကြည့်လိုက်မိ၏။

ပွဲကြည့်စင်မြင့်ရွှေဆုံး၌ရှိသော မိန်းကလေးက သူ့ထံသို့
နာကြည်းချက်များဖုံးလွှမ်းထားသည့်မျက်လုံးများနှင့် လှမ်း
ကြည့်နေသည်။

'ဪ... မင်းတို့က စီလိုကိုး'

နယ်စား ကျောက်ပိယန်က သဘောပေါက် နားလည်
သွားခဲ့၏။

သူ့ကို စိန်းခေါ်ခဲ့သူက ဇီဂျင်ဟိုး၏ သမီး ချူယိုကိုး
သူ့ကို တိုက်ခိုက်ဖို့ အဆင်ပြင်ထားသူက စီလင်ရှု။

မှော်စားနှင့် နှင်းစားတို့ ပြိုင်တူထုတ်လိုက်သဖြင့် ဝန်း
ကျင်၌ သက်တံဆောင်များ ဖြာထွက်လာခဲ့သည်။

မှော်စားဖိုနှင့် မှော်စားမတို့မှ ထွက်ရှိလာသည့်ရောင်ပြန်
များက နှင်းစားကို ဖြတ်သန်းထိုးဖောက်နိုင်ဖို့ ကြိုးစား
နေသည်။

စီလင်ရှုက နေရောင်ကိုစူးစိုက်ကြည့်ရဲသည့်လူတစ်ယောက်
ဖြစ်၍ သည်အရောင်များလောက်တော့ မမှူး။

ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော ကျောက်ပိယန်၏ အကြည့်ကို
ရဲရဲပင် ရင်ဆိုင်၍ ရွှေသို့တိုးလာခဲ့၏။

ကျောက်ပိယန်က ဒေါသအထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်နေ၍
မုန်ယိုနေသော ဆင်တစ်ကောင်နှင့် တူနေသည်။

'ဟိုင်း... ယိစ်'

'ထန်း... ထန်း... ထန်း'

'ခြွမ်... ခြွမ်'

မှော်စားနှင့် နှင်းစား စတင်ထိခတ်ပဲ့ တင်ရိုက်ခတ်ခဲ့လေ
ပြီ။

ဦးတည် တိုက်ခိုက်လိုက်သော စားလမ်းကြောင်းကို
နှစ်ဦးစလုံးက မရွှေ့မိကြပေမယ့် လှဲခြားစွာကာကွယ်တတ်
သဖြင့် ထိခိုက်မှုမရှိခဲ့။

'ဟား... ဟား... ကေခင်လေးက ဘယ်ဆိုးလို့တုံးကု၊ ဓား
ကိုတော့ မြဲအောင်ကိုင်နှင်သေးပဲ'

'သိပ်အပြောမကြီးနဲ့ဦးဇော၊ ဓားစွမ်းသိချင်ရင် ထပ်ခုတ်
ကြည့်လိုက်'

နယ်စားကျောက်ပိယန်ကိုစီလင်ရှုက တစ်ခွန်းခေံ ခွန်းတုံ့
ပြန်လိုက်၏။

သို့ပေမယ့် ကျောက်ပိယန်က ပါးနပ်လိမ္မာသူဖြစ်၍ တမင်
ခုတ်ခွင့်ပေးထားသော ဆင်ကွက်ထဲသို့ ဝင်မလာခဲ့။

'ဟား'

'ထန်... ထန်... ဒလ'

နှစ်ဦးသား လေထဲခွန်ပျံရင်း အလစ်တိုက်ခိုက်မိကြ၏။
စီလင်ရှုအနေနှင့် နှင်းစတောင် တွားတွားဝံ ပေးသော
နှင်းစားကို တာဝန်ကျေရုံမျှသာ သံပူတိုက်နေသည့်သဘော
ဖြစ်သည်။

ပြိုင်စံရွှားစားကိုးချက်ကို ခေါင်းထဲ ထည့်ထားပေမယ့်
မသုံးဖြစ်နိုင်သေး။

ဝမ်း၏ မဂ္ဂမလှ သေဆုံးခဲ့ရပုံကို သတိရမိတိုင်း ကျောက်
ပိယန်၏ အပေါ်တွင် နာကြည်းစိတ်များ ပေါ်လာ
ထိတ်သဖြင့် ထတိထား၍ စိတ်ကိုထိန်းချုပ်ထားရသေးသည်။
သူ ပြိုင်ပွဲဝင်လာရသော ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကလဲ့စား
ချေပို့မဟုတ်။

မှော်စားဖို့နှင့် မှော်စားမ နှစ်ချောင်းကိုရလျှင် သိုင်း
လောဏကြီးကို ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ပြီဆိုသော ကျောက်ပိယန်၏
ခေါင်းထဲမှ အတွေးကို ဖယ်ထုတ်ပစ်ရန်သာ ဖြစ်၏။

ကျောက်ပိယန်ကတော့ သူ့အား ကလဲ့စားချေရန်
ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီဟု ထင်သဖြင့် အတိတ်တစ္ဆေ ကြောက်လှန့်
ခံနေရလေပြီ။

သူအပိုင်တုတ်ထားသလို စိလင်္ဂူအား လွယ်လွယ်နှင့်တိုက်
ခိုက်လို့ မရနိုင်သည့်အတွက် ဉာဏ်နီညာနက်များ ထုတ်နေ
မိသည်။

ပရိသတ်အများစုက စိလင်္ဂူဘက်မှ ခွံနေကြလေပြီ။
ချူယီကိုက ကျောက်ပိယန် မာနများ တဖြည်းဖြည်း
မာန်စွယ်ကျိုးကျနေကြောင်းကို သိသဖြင့် လှောင်၍ ပြုံး
နေမိသည်။

သူ၏ဖခင်စီရင်ခဲ့သော မှော်စားနှစ်ချောင်းက ကျောက်
ပိယန်အတွက် သည်ပဲ့၌ သာမန် ဓားတစ်ချောင်းလောက်မှ
အသုံးဝင်နိုင်ပါ့မလား။

‘ဟိုင်း’
‘ဝိုး...’

‘ဝှစ်... ဝှစ်... ဝှစ်’

ကျောက်ပိယန်က ဓားနှစ်လက်ကို စကြာလိုလှည့်၍ တစ်
ကိုယ်လုံး ဖဝါပါစွာ လည်ပတ်လျက် စိလင်္ဂူအား တုံ့ပြန်
မှု မရှိနိုင်အောင် သဲကြီးမဲကြီး တိုက်ခိုက်နေသည်။

စီလင်ရှက လှစ်ခနဲလှစ်ခနဲ သွက်လက်စွာ ရှောင်တိမ်း
လျက် ရှိ၏။

ကျောက်ပိယန်က ပြိုင်ပွဲမဝင်ခင်ကတည်းက မှော်ခား
နှစ်လက်ကို ကျမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ ကိုင်နိုင်ဖို့ လေ့ကျင့်ထား
သဖြင့် သူ၏တိုက်ကွက်များက ကြည့်ကောင်းလှ၏။

ပရိသတ်က ရင်တမမ ဖြစ်နေသလောက် စီလင်ရှ ဟစ်
ယောက်ကတော့ တုန်လှုပ်ခြင်း အလျင်းမခံ့တူရ။

ကျောက်ပိယန်၏တိုက်ကွက်များ လေးလံစွာ ပြုလာခဲ့လေ
ပြီ။

အသက်အရွယ်ချင်း မမျှသဖြင့် မောဟိုက်ပင်ပန်းစေ ပြု
နေကြောင်းကို သတိထားမိလိုက်၏။

သို့အနေနှင့် သည်လောက် အပင်ပန်းခံ တိုက်ခိုက်ရမည်
ဟု လုံးဝထင်မထားခဲ့။

အခုထော့ တိုက်ကွက်ဆင်တိုင်း ထိရောက်မှုရှိနိုင်
ကြောင်း လက်တွေ့သိလာခဲ့ရလေပြီ။

‘ဝိုး...ဝိုး... ဝှစ်... ဝှစ်’

အတွင်းအား မည်မျှပြင်းထန်ကြောင်းသိစေရန် ကျောက်
ပိယန်က မှော်ခားနှစ်လက်နှင့် လေထဲဝဲပျံ ခုတ်ပိုင်းကစားပြု
ရင်း တစ်ဖက်ပြိုင်ဘက်ကို တပ်လှန်ပြုလိုက်၏။

စီလင်ရှုက အံ့သြခြင်းမရှိလေဟန်နှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချ
ပြီး မလှမ်းမကမ်း၌ ရပ်တန့်နေသည်။

သူ၏ခေါင်းထဲ၌ ပြိုင်စံရှား ခားကိုးချက်သာရှိ၏။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သဲသဲကွဲကွဲမြင်နိုင်သည့်နေ့မှာ၌ ရှိနေကြ
သည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မည်သို့တိုက်ခိုက်ရဦးမည်ကို ကြံရွယ်၍
လိုခြုံအောင် ကာကွယ်ရန်အတွက် အကဲခတ် ကြည့်ရှုနေကြ
သည်။

‘ခုတ်လေကွာ ကြောက်နေပြီလား’

ကျောက်ပိယန်က လူငယ်တစ်ဦး၏ အားမာန်ကို အထင်
အမြင်သေးလေဟန်နှင့် စိတ်ကို ဆွဲလိုက်ပြန်သည်။

စီလင်ရှု၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ သွေးများ ဆူပွက်လာခဲ့လေပြီ။

နှင်းစားကို ကိုင်ဆောင်ထားသော ဘက်၌ အကြောများ
ပင် ထောင်လာခဲ့၏။

ခားကို လှုပ်ထွက်သွားစေရန် မထိမသာလေး တင်း
ကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားမိလိုက်၏။

ကျောက်ပိယန်သို့ အကြည့်ချင်းဆိုင်၍ တိုက်ခိုက်နေမိ
ရင်း ခြေကို ဖူဖူလေး တဖြည်းဖြည်း ရွေ့လာခဲ့သည်။

ထို့နောက်....။

‘ယား...’

‘ထန်း... ထန်း’

‘ချလွမ်း... ခြမ်း’

အတွင်းအားထည့်၍ ခုတ်ပိုင်းလိုက်သော နှင်းစား၏
အစွမ်းကြောင့် ကျောက်ပိယန်၏ မှော်ခားတစ်လက် ပျက်
စီးသွားခဲ့လေပြီ။

‘စောက်...’

ကျောက်ပိယန်၏ စိတ်တွေ မတည်ငြိမ်နိုင်စော့ မှော်
ခားကို လှုပ်ပစ်ရင်း အသင့်ပြင်ထားပေမယ့်...

နှင်းစား၏ အစွမ်းထက်မြက်ပုံကို အမှိုက်အယ် သိရှိ
နားလည်သွားမိသဖြင့် ကြက်သီးများ၊ ဖြန့်နေ ထလာခဲ့
သည်။

လှုပ်အလယ်၌ အရှက်တော်ကဲ့စေရန် ဟန်မပျက်ထိန်း
ချုပ်နေရသော်လည်း သူ့ကိုင်ဆောင်ထားသည့် မှော်ခား
တစ်လက်ကိုပင် စွမ်းရည်ထက်မြက်မှု ရှိနိုင်ပါ့မလားဟုသံသယ
စိတ်များ ဝင်နေမိသည်။

ပရိသတ်က နယ်စားရှုံးနိမ့်နေသဖြင့် အရင်လို လက်ခုပ်
လက်ဝါးတီးပြီး အားမပေးမိပေမယ့် စိတ်ထဲ၌ ကျေနပ်ပီတိ
ဖြစ်နေကြ၏။

မှော်စားနှစ်လက်နှင့် မာနထောင်လွှားသည့် နယ်စား
တော့ စောင်းကောင်း ထင်ခန်းစာရနေပြီဟူသော အသိနှင့်
နားလည်မိနေကြသည်။

ကျောက်ပိယန် စိတ်ဓာတ်များ ကျဆင်းစ ပြုလာခဲ့လေ
ပြီ။

သူကိုယ်တိုင် အပိုင်ဆုံးတွက်ဆလျက် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သော
ပြိုင်ပွဲ၌ သူရှုံးနိမ့်ခဲ့ပါလျှင် ဘယ်လိုလုပ်ရမည်နည်း။

- 'ဟိုင်း....'
- 'ဝှီး....ဝှီး'
- 'ဝှစ်....ဝှစ်....ဝှစ်'

စိလင်ဂ္ဂက အခြေအနေကို နားလည်မိသဖြင့် အသာစီးရ
အောင် တိုက်ကွက်ဆင်နေလိုက်၏။

ကျောက်ပိယန်က မှော်စားနှင့် ခုခံကာကွယ်ခြင်းမရှိဘဲ
သတိထား၍ ကိုယ်လွတ်ရွှောင်တိမ်း နေရရှာသည်။

စိလင်ဂ္ဂ၏ တိုက်ခိုက်မှုက အားဓာန်အပြည့်ရှိလှပြီး ပြိုင်စံ
ရှား ဓားကိုးချက်ကို စတင်လှုပ်ရှားနေပြီဖြစ်ကြောင်း ချွယ်
ကိုက သိရှိနားလည်ခဲ့၏။

ကျောက်ပိယန်က လှပသေသပ်သော ဓားချက်များကို
ကြည့်ရှင်း အံ့အားသင့်နေမိသည်။

ထိုစားချက်များက သူ့အရွယ်နှင့်မမျှအောင် သွက်လက်
မြန်ဆန်လွန်းရုံမကဘဲ ပီရိုသေသပ်လှကြောင်းကို သတိထား
မိလိုက်၏။

ကျောက်ပိယန်၏ စိတ်များ နောက်ကျီရှုပ်ထွေးစ ပြုလာ
ခဲ့လေပြီ။

ရွှောင်ကွက်ကို အလွဲလွဲအချော်ချော် မှားယွင်းမှုမရှိစ
ရန် သတိမလွတ် ထိန်းချုပ်နေရပေမယ့် ဖြစ်နိုင်ရင် ပြိုင်ပွဲမှ
ထွက်ပြေးချင်စိတ် ပေါက်နေသည်။

နှင်းဓားအစွမ်းကတော့ တဖြည်းဖြည်း ထက်သည်ထက်
ပိုထက်လာသည်။

နှင်းဓားအပေါ် ထားရှိအပ်သော သူ၏ သစ္စာတရား
ကြောင့် သူ့အပေါ် စောင့်ရှောက်နေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု
နားလည်လိုက်မိသည်။

ကျောက်ပိယန်၏ အခြေအနေက ပြေးမလွတ်နိုင်အောင်
ချောင်ပိတ်မိနေမှန်း စိလင်ဂ္ဂ သတိထားမိလိုက်သည်။

လက်ရုံးရည်ချင်း ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရပေမယ့် နှလုံးရည်က
ထန်စင်မွန်မြတ်ဖို့ လိုသည်။

သို့မှသာ တရားမျှတသော သိုင်းစွမ်းရည်ယှဉ်ပြိုင်ပွဲတစ်ခု
အောင်မြင်စွာ ပြီးစီးသွားပေလိမ့်မည်။

ကျောက်ပိယန်ကို သူ ကလဲ စားချေလိုသော စိတ်ဆန္ဒ
သာငိုခဲ့ပါလျှင် တိုက်ကွက်တိုင်း မှားမှားယွင်းယွင်း ဖြစ်ပေ
လိမ့်မည်။

သူ့အနေနှင့် တစ်ဖက်ဘက် အနိုင်မလိုချင်။

ရွှေသရဖူကြီးကိုလည်း မမက်မောခဲ့။

သူလိုချင်သောအရာမှာ မှော်စားနှစ်လက်ကို သိုင်း
လောက တစ်ခုလုံးအား မဖျက်ဆီးနိုင်အောင် နှင်းစားနှင့်
ချိုးဖဲ့ပစ်လိုက်ချင်သည့် ဆန္ဒတစ်ခုသာ ပြင်းပြနေသည်။

‘ထန်း...ထန်း...ထန်း’

‘ခြမ်း...ခြမ်း...ခြမ်း’

‘ရွပ်...’

‘အား...’

စိလင်ရှု တရကြမ်း ဖိတိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ကျောက်ပိယန်က နောက်ဆုတ်ရွှေခင်ရွှားနေသော်လည်း
စားစကဲကွင်းမှ လွတ်ရာသို့ လှစ်ခနဲရွှေခင်အထွက် နှင်းစား
၏ အသွားထက်ထက်စာ လက်မောင်းတစ်ဖက်သို့ ပုတ်ဆွဲ
ပစ်လိုက်မိပြီးသား ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

လက်မောင်းမှ သွေးများ ရဲခနဲ ပြာဆင်းကျလာခဲ့လေ
ပြီ။

‘ဒီလောက်ဆို နေခင်တရဖူ ကောင်းပါပြီလေ’

စိလင်ရှုက သိုင်းသမားကောင်း ပိသစွာ နှုတ်ခွန်းခွဲ
ပြောကြားလိုက်၏။

နာကျင်သော ဝေဒနာတစ်ခုကိုခံစားနေရသည့် ကျောက်
ပိယန်ကို ဝိုက်ထိတ်ထိတ် တညီတညွတ်တည်း ဆူညံစွာအော်ဟစ်
သံများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေပြီ။

(၈၀)

‘နယ်စားမင်း...အရှုံးပေးလိုက်ပါ’

‘နယ်စားမင်း...ရွှေသရဖူကို ပေးလိုက်ပါ’

နားထဲသို့ ပဲ့ထင်ရိုက်ရိုက်လာသံများက သံရည်ပူနှင့်
စောင်းချလိုက်သည့်အလား မချိမဆံ့ ခံစားလိုက်ရ၏။

စိလင်ရှုအား သူ ဘယ်နည်းနှင့်မှ အရှုံးမပေးချင်။

သူ ကြံစည်ထားသည့် အတိုင်း ဆည်ပြိုင်ပွဲ၌ မှော်စား
စခင် ဘုရင်တစ်ဆူသာ ဖြစ်လိုသည်။ အခုတော့ မှော်စားက

သူ့အတွက် မစွမ်းသာတော့။

အဘယ်ကြောင့် အစွမ်းသတ္တိများ လျော့ကျသွားရသည်
ကို စဉ်းစားမရနိုင်အောင် ဖြစ်နေမိသည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆို ကျုပ်ဘက်က အရှုံးပေးတယ်’

ကျီးပဲ နေထော မှော်ခားမကို တစ်လှည့် ထိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ဆင်ထားသည့် စီလင်ဂ္ဂကို ထစ်လှည့်ဝေးကြည့်ရင်း ကတိစကားတစ်ခွန်းကို မဝံ့မရဲလေး ပြောဆိုလိုက်သည်။

စီလင်ဂ္ဂက ကျေနပ်မှုရှိသွားအေဟန် ချာခနဲလှည့်ထွက်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်သည်။

ကျောက်ပိယန်က အကြံပက်စက်အာသုသာ ဖြစ်သည်။ သူ့အား ပရိယာယ်တစ်မျိုးနှင့် လှည့်စားလိုက်မှန်းကို လုံးဝ မသိရှာခဲ့။

လှည့်ထွက်သွားသော စီလင်ဂ္ဂ၏ ကျောပြင်ကို ကြည့်ရင်း ဒေါသသွေးများ ဗလောင်ဆူပွက်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက် ကျောက်ပိယန်က ခားကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း စီလင်ဂ္ဂရှိရာသို့ တစ်ဟုန်ထိုးပြေး၍ ပိုင်းခုတ်ရန် ကြိုးစား လိုက်၏။

‘ယား....’

‘အစ်ကို....နောက်မှာ....နောက်မှာ’

ပဲ့ကြည့်စင်ရွေမှ ကျောက်ပိယန်၏အခြေအနေကို စောင့်၍ ကြည့်ရှုနေသူ ချူယီကိုက အလန့်တကြားလှမ်း၍ သတိပေး လိုက်၏။

‘ခြမ်း....’

စီလင်ဂ္ဂက မြေပေါ်သို့ လွတ်သာရုံလေး လှဲချလိုက်ရင်း နှင်းခားကို ပိုင်နိုင်စွာကိုင်လျက် အကြံ ပက်စက်လှသည့် နယ်စား ကျောက်ပိယန်အား လူထေ ခားပါ ခုတ်ပိုင်းပစ် လိုက်၏။

မှော်ခားမှာ ကျီးပဲ သွားပြီး အချိန်နှင့် ပြေးရတ်သူ ကျောက်ပိယန်၏ရင်ဝသို့ တည့်တည့်စိုက်ဝင်သွားခဲ့ရှာလေပြီ။ နှင်းခားက အားလုံးအတွက် တာဝန် ကျေပွန်ခဲ့လေပြီ။ ကျောက်ပိယန်မှာ သူ့ခားနှင့်သူ ရင်ဝသို့ စိုက်ဝင်လျက် နိဂုံးချုပ်သွားရှာခဲ့၏။

စီလင်ဂ္ဂတစ်ယောက် ချူယီကိုထံသို့ လျှောက်လာခဲ့ လေပြီ။

စီလင်ဂ္ဂထံသို့ ပြိုင်ပွဲကျင်းပပေးသူ ပုဂ္ဂိုလ်များက ရွှေ ထရုဗူကို ပေးအပ်ရန် ယူဆောင်လာခဲ့၏။

ကျုပ် စီပစ္စည်းကို လုံးဝ လက်မခံနိုင်ပါဘူး။ သေဆုံး သွားသူ နယ်စားမင်းနဲ့အတူ မြှုပ်နှံပေးစေချင်ပါတယ်’

စီလင်ဂ္ဂက ရွှေထရုဗူကို လက်မခံဘဲ ငြင်းဆို၍ ထွက် လာခဲ့၏။

ပြိုင်ပွဲတစ်ကွင်းလုံးက သူနှင့် ချူယီကိုအား မည်သို့ နားလည်ရမှန်း မသိအောင် ဝေးစိုက်ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရှာ လေပြီ။

‘အစ်ကို....အားလုံး အတွက် တာဝန် ကျေခဲ့ပါပြီလေ။ ဒီတော့ ညီမပေးထားတဲ့ ကတိအတိုင်း အထိုက်တန်ဆုံးဆု တစ်ခုတော့ အစ်ကို မျှော်လင့်နေပါတယ်’

ချူ၏မျက်ဝန်းထဲ၌ မျက်ရည်များ ဝဲလာမိသည်။ သူမ အဝအတွက် အရာရာကို ဆန္ဒပြည့်ဝအောင် ကူညီပေးခဲ့သော စီလင်ဂ္ဂအား နားလည်တတ်လွန်း၍ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ခံစားနေရသလို ဖြစ်လာမိသည်။

၂၅၀၀ ရဲမာန်အောင်

'ဪ...ဆစ်ကိုရယ်'
စိလစ်ရှစ် ရင်ခွင်ထဲသို့ ရှက်စိတ်လုံအောင် စိုးဝင်လိုက်မိ
လေတော့သည်။

ဇာတ်သိမ်းပိုင်းပြီ။

ရဲမာန်အောင်